

دې عيسی مسیح په حق کې دې لوقا انجيل

دې کيتوب پيژندگالي

دې لوقا انجيل دې ۶۰ نه تر ۷۰ ميلودي کولينې پره دې لوقا په نوم يو ساري ليکلې دائي. لوقا يو غيريهودي طبيب او دې پولوس رسول دې نژدې ملگري نه وه. لوقا دې پولوس سره دې عيسی مسیح دې زري په رساولې کې مرسته کړله او زيوټ سفرينه يې ورسره کړي دي. يغ دا زرائي چې دې عيسی مسیح په حق کې دائي، دې تيوفيلوس په نوم يو ساري ته چې په چکا رتبه مامور و، ليکلې و (لوقا ۱: ۱-۴). لوقا دې خو عيني شائدونې نه ماليمات روټول کړل او دې روح القدس په ليار وشونه يې دې يغ نه يو منظم او سام تفصيل دې عيسی دې ژوند په حق کې جوړ که.

لوقا په دا انجيل کې دا بيانوي چې انسان څرنگې دې عيسی مسیح په وسيله خلوصين مينده که. په دا نه دې ورستې چې اوليني انسان گناه وکه او دې خدای نه لرې شه، اغا الهي منصوبه چې دې انسان دې خلوصين په خاطر جوړه شويې وه او نايونې دې يغ په حق کې نبوت کړائي و، دې عيسی مسیح دې ژواندين په پيشې کې عملي شه.

دې لوقا انجيل دې عيسی مسیح په ژوند کې دې يغ دې زيريدنې دې

وخت نه دې اسمون تر خاتلې پر مه مهمې پېشې بيانه وي. په دغ انجيل کې عيسی هه دې يهوديونې او هه دې نورې خالكې دې خلوصاوينكي په رانگ وير پېژاني. په دغ رانگ دې لوقا انجيل دې ټولنې دې ټيټ موقف خالكې لکه غير يهوديون، شخې، کونډې، دې ټولنې نه ورړل شويې خالك، غريونې، محتاجې او معيوبې خالكې ته دې عيسی په خيذمات بندې ټينگورائي کو. ټول انسانون مينه ته اجات لري او عيسی دې مينې او محبت سار چنه دو. دې انسان ډير مهم او اساسي دارد گناه دائي او عيسی انسان ته دې گناه نه خلوصين ويرکاوې. په دغ رانگ دې لوقا په انجيل کې په داعو، روح القدس، دې عيسی په ماموريت ليا خيذمات کړلې کې دې شخې په رول او دې خدای دې خو دې گونائينې په باخشنه بندې زيوټ ټينگورائي شوائې دائي.

دې لوقا په انجيل کې اساسي ټينگورائي دې خدای په بدشايي بندې دائي. دا اغا وخت دائي چې خدای په خالكې بندې حکومت کو چې دې خالكې او دې ټولنې په ژوند کې مهم بادلينينه روميانخ ته کيژي. عيسی دې خدای په حکومت ليا واکمنی کې خونتته رول لري. اغا دې مسيح ليا وعده شوي بادشا په رانگ روغائي ترخو په دنيو کې دې خدای حکومت روميانخ ته کو.

دې موضوعونې فهرست

سريزه: ۱: ۱ - ۴

دې بېتسمه ویرکاوینکي یحیی او دې عیسی مسیح زیږیدنه او
واړیکتوب: ۱: ۵ - ۲: ۵۲

دې بېتسمه ویرکاوینکي یحیی ماموریت: ۳: ۱ - ۲۰

دې عیسی بېتسمه او اوزمیشینه: ۳: ۲۱ - ۴: ۱۳

په جلیل کې دې عیسی مسیح ټولنیز خدماتینه: ۴: ۱۴ - ۹: ۵۰

دې جلیل نه تر یروشلمه: ۹: ۵۱ - ۱۹: ۲۷

په یروشلم او دې یغ په شو او خو سیمې کې ورستینې افته: ۱۹: ۲۸ -
۲۳: ۵۶

دې عیسی بیا روژواندي کیدل، روشکاره کیدل او پورته خاتل: ۲۴: ۱ -
۵۳ -

۱ شوغلیه تیوفیلوسه:

ډیرې خالکې کوشش کړائې داي ترڅو اغا پيشې بيان کي چې دې میژ په میانخ کې رومیانځته شویې دي. ^۲ یغې اغا څه لیکلي دي چې میژ ته عیني شائدونې او دې خدای دې کلام دې خیزماتگورونې دې خو رو راسیدلې دي. ^۳ شوغلیه تیوفیلوسه، مو هه په خپل وور سره ټولې پيشې دې سار نه په غور سره وڅیړلې، بیا دا روته شه شکاره شوه چې اغا توس ته په ترتیب سره ولیکمه. ^۴ دا کور دې دغې دې پوره کمه ترڅو ته دې یغې ټولې شایونې په حق کې چې ځنې خبر شوائې یې، په اقیقات پوښې شي.

دې یحیی دې زیږیدنې په حق کې پیشگوئي

^۵ دې یهوديې دې بادشا هیروديس په زمونه کې یو یهودي امام و چې زکریا نومیده او دې ایيا دې ډالې نه و. دې یغ شخه الیزابت نومیده او اغا هه دې هارون امام دې کورانی نه وه. ^۶ اغا دواسره دې خدای په نظیر کې صادق خالک وه او په پیره رانگ یې دې تیشن په ټول قوانین او حکمیننه بندې عمل که. ^۷ خو یغې الود نه لوره، دې ځکه چې الیزابت شانده وه او دواسره ډیر زوره وي.

^۸ کله چې دې خدای په کیر کې دې خیزمات وور دې زکریا ډالې ته

وراسيده، بيا زکريا دې امام په رانگ په خپله چار کې لگيا شه. ^۹ دې
 امامونې دې دود دې مخې اغا دې خلي په وسيله غوره شه، ترڅو بيت
 المقدس ته نناوځي او خوشيې ولگاوي. ^{۱۰} دې خوشيې دې لگياولې په
 وخت گان شمير عبادت کاوینکي دې ورچانې ويلوړ وي او داعو يې کړله.
^{۱۱} په دا وخت کې دې تيشتن يوه فرشته زکريا ته وير شکاره شوله چې دې
 قربانۍ دې ځوئي شي خو ته چې خوشيې پکې ليگيدله، ويلوړه وه. ^{۱۲}
 کله چې زکريا اغا وليدله بيا جاکه يې وخواړله او ډور په روغائي. ^{۱۳} خو
 فرشتې يغ ته وويل، ”اې زکريا، مه ډاريژه! دې تو داعو قابيله شويې دو او
 دې تو شځه اليزابت و توته يو زياي وزيژوي او ته و په اغا بندي يحيى نوم
 کشيژدې. ^{۱۴} اغا و دې تو دې پوره دې خواشۍ او خواشولۍ سبب شي او
 ډير خالک و دې يغ په زيژاول بندي خواشولي وکو. ^{۱۵} دې ځکه چې اغا
 و دې تيشتن په نظير کې ستر ساړائي وي. اغا بايد ايڅکله شاروپ او ليا
 داسې کيم شائي ونه تشي چې په نشه شي. اغا و دې مور دې گډې نه
 دې روح القدس نه ډاک وي، ^{۱۶} او ډير اسرئيليون و دې خپل تيشتن
 خدائ خو ته روړوي. ^{۱۷} يحيى و په اغا روح او قدرات سره چې الياس
 نبي لوره دې تيشتن په مخکې راون وي، ترڅو پلارينه او الودينه سره په
 خوله کو، سرکشه کاسون دې نيکونې دې حکمت نه ډاکې ليارې ته رو
 وگرځوي او خالک دې تيشتن روتلل ته تايور کو.“

١٨ زکریا فرشتې ته وویل، ”زه څرنگې په دا بندې یقین کړائي شمه چې داسې ووشي؟ دې ځکه چې زه زور ساړائي یمه او شخه مې هه زړه دو.“

١٩ فرشتې په ځواب کې وویل، ”زه جبرائیل یمه چې دې خدای په حضور کې ودارمه. زه رولزل شوائي یمه چې دې تو سره خبرې وکمه او دا زرائي درته دیر کمه. ٢٠ خو کسه، ته و گونگ شې او دې دغ شایونې تر پیشیدې پره و خبرې نه شې کړائي، دې ځکه چې تو دې مو په خبرې چې په ټاکل شوي وخت کې ورشتیا شي، یقین ونه که.“

٢١ په دا وخت کې خالکې چې زکریا دې پوره انتظار که او حیرون وي چې اغا ویلې بیت المقدس کې دامره زیوت وخت تیر که. ٢٢ کله چې اغا رووته، دې یغې سره یې خبرې نه شوې کړائي. بیا دې پوښي شول چې یغ په بیت المقدس کې کیمه رویا لیدلې دو، دې ځکه چې اغا ته یې په لوسینه اشارې کړې خو خبرې یې ونه شوې کړائي.

٢٣ کله چې دې خدای په کیر کې دې زکریا دې خدمات وخت اخیر ته وراسیده، بیا اغا په خټ خپل کیر ته لوړ شه. ٢٤ څه وخت دې ورستې دې یغ شخه الیزابت امیدوره شوله او پینځه میاشتي یې خپل ځون دې خالکې نه پټ وسوته او دې خپل ځون سره و یې ویل: ٢٥ ”تیشن ویس دې مو دې پوره دا کور وکه او په مو یې راحم وکه او زه یې دې خالکې په

مخکې دې شرم نه خلوصه کړمه.

دې عیسیٰ مسیح دې زیږیدنې په حق کې پېشگوښي

دې الیزابت دې امیدورنې په شپږمه میاشت خدای جبرائیل فرشته
دې جلیل په ولایت کې دې ناصرت په نوم یو ښار ته ولږله، ترڅو یوې
پیغلې ته چې دې یوسف نومي ساړي سره یې چې دې داود بادشا دې
کورنۍ نه و ویر په نوم شوې وه، ویرشي. دې یغې پیغلې نوم مریم و. ^{۲۶}
فرشته اغا ته روغله او ویې ویل، ”سالوم په تو چې ډیر فاضل دربندي
شوائې دائې، تیشن دې تو سره مال دائې.“ ^{۲۷} مریم دې فرشتې په خبره
ډیره ورخاطو شوه او په فکر کې ډیبه شوه چې دې دغې خبرې معنی و څه
وي. ^{۲۸} فرشتې یغې ته وویل، ”ای مریمې، مه ډارېزه! خدای په تو مهربونه
شوائې دائې. ^{۲۹} کسه، ته و امیدوره شې او زیائې و دې وشي او دې یغ
نوم و عیسیٰ کشیژدې. ^{۳۰} اغا و ستر شخصیت وي او دې خدای تعالی
دې زی په نوم و یود شي. تیشن خدای و دې یغ دې نیکه داود تخت اغا
ته ویرکو. ^{۳۱} اغا و دې تل دې پوره دې یعقوب په الود بندې بدشائې کو او
دې یغ بدشائې و ایشکله نه خاتمیژي.“ ^{۳۲} مریم فرشتې ته وویل، ”داسې
خرنگې کیدائې شي؟ زه لیا پیغله یمه او تر ویسه وده شویې نه یمه.“ ^{۳۳}
فرشتې په ځواب کې وویل، ”په تو و روح القدس نازل شي او دې خدای

تعالی قدرات و په تو بډې سیوره وکو او دې دغ امله و اغا سپیڅلی
 وارپکائي دې خدای تعالی دې زي په نوم یود شي. ^{٣٦} وکسه، دې تو خپل
 ووله الیزابت و هه په زوره عمر کې زیائي روري. سره دې دغې چې اغا ته
 شانده او بې الوده ویل کیدله، خو ویس شپږ میاشتي شي چې امیدوره دو.
^{٣٧} دې ځکه چې دې خدای دې پوره ایخ کور ناشیناي نه داي. ^{٣٨}
 مریم وویل، ”زه دې تیشن خیدماتگوريې یمه. تو چې څه وویل داسې دا
 وشي.“ او فرشته ځنې لورله.

مریم دې الیزابت لیدلې ته ویرځي

^{٣٩} څه وخت دې ورستې مریم راونه شوله او په بیرې یو شار ته چې دې
 یهودیې په غرائی سیمه کې و، لورله. ^{٤٠} اغا دې زکریا کیر تا ویرنناوتله او په
 الیزابت یې سالوم وچوه. ^{٤١} کله چې الیزابت دې مریم سالوم ورویده، بیا په
 گډه کې یې وارپکي ټوپینه ووالل. الیزابت دې روح القدس نه ډاکه شوله
^{٤٢} او په چک اووز سره یې وویل، ”ته په ټولې شځې کې یوه ډیره مبارکه
 شځه یې او اغا وارپکائي مبارک داي چې دې تو نه و پیدو شي! ^{٤٣} زه
 څوک یمه چې دې مو دې مشر مور دا دې مو لیدلې ته روشي؟ ^{٤٤} کله
 چې دې تو دې سالوم اووز دې مو په غوژ شه، بیا وارپکي دې خواشولئ نه
 دې مو په گډه کې ټوپینه ووالل. ^{٤٥} ته څومره بختاوره یې چې په دا بډې

دې يقين وکړه چې تيشتن درته څه ويلې وي اغا و پيره شي.

دې مريم دې ثنا او صفات سندره

مريم وويل:

”بيانوي مې زړه سترتوب دې تيشتن

دائي دې مو روح خواشول

دې ځکه خدائ مې دائي ژغورينکائي

دې ځکه زه يې کرمه يوده، خپله عاجزه خيذماتگوره

دا دې ويس نه و ټول خالک مو بختاوره بولي

دې ځکه قادر خدائ کړي دي ستر کورينه موته

چې سپيڅلئ يې دائي نوم

دې يو نسل نه تر بله کو رحمت

په اغا خالک بندي چې کو ډور ځني

يغ کړي دي غوټ کورينه په خپلې مټې

کبرجن خالک یې خوره ووره کړل

دې خپلې زړینې دې خپولینې سره

رو سنډوالي یې شاهون دي دې خپلې تاختینې نه

سرلوړي کړي یې دي عاجزه خالک

موږه کړي یې دي وژي په شه شایون

مالدار خالک یې ورږه دي تش لوسینه

مرسته یې کړيې دو دې خپل خادم اسرائیلې سره

راحم یې کړائي دائي تل په خپل خالک

لکه یې خرنګې چې وعده کړيې وه دې میږ نیکونې،

ابراهیم او الودي سره یې دې تل دې پوره“

مریم نژدې درې میاشتي دې الیزابت سره پوتې شوله او بیا په خټ

خپل کیر ته لوړه.

دې یحییٰ زیږیدنه

۵۷ اغا وخت رو وراسیده چې الیزابت واریکائي وزیژاوي او دې یغې
 زیائي پیدو شه. ۵۸ گاونډیونې او خپلونې یې ورویدل چې تیشتن په یغې
 بندې ډیر راحم کړائي دائي او ټولې ورسره خواشولي وکړه. ۵۹ کله چې
 واریکائي دې ووتې وریځې شه بیا اغا روغلل چې سونات یې کو او غوشتل
 یې چې دې خپل پلور زکریا نوم په کشیژدي. ۶۰ خو مور یې وویل، ”نه،
 دې یغ نوم و یحیی وي.“ ۶۱ یغې ورته وویل، ”خو دې توسې په خپلونې
 کې په دا نوم څوک نشته.“ ۶۲ بیا یغې دې یغ پلور ته اشاره وکړه او پشته
 یې ځنې وکړه چې په واریکي بندې کیم نوم غوري کشیژدي. ۶۳ زکریا یوه
 تاخه رو وغوشتله او په اغا بندې یې ولیکل، ”دې یغ نوم یحیی دائي.“ اغا
 ټول ډیر حیرون شول. ۶۴ زکریا په مخ واپس په خبرې کړل روغائي او خدای
 ته په ثنا ویلې یې شیری وکړه. ۶۵ ټول گاونډیون وډاریدل او دې یهودیې په
 ټوله غرائی سیمه کې خالکې دې دغې شایونې په حق کې خبرې کړلې.
 ۶۶ ار چا چې دا خبره ورویدله بیا دې یغې په حق کې یې فکر که او
 پشته یې کړله، ”دې دغ واریکي نه و په روتلینکيې وخت کې څه جوړ
 شي؟“ دې ځکه چې دې تیشتن لوس دې یغ په سار بندې و.

دې زکریا پیشگوئي

۶۷ دې یحیی پلور زکریا دې روح القدس نه ډاک شه او داسې

پيشگوئي يې وکړه:

٦٨ ”ثنا او صفات دا وي تيشتن ته چې دائي خدای دې اسرائيلي

ځکه روغائي چې وکو مرسته دې خپل قوم سره چې کو ازود
اغا

٦٩ يغ پیدو که میژ ته زوراور ژغورینکائي

دې الودې نه دې داود چې خیدماتگوريې و خپل

٧٠ لکه څرنګې چې مخکې يې وي ويلي

په خوله دې سپیڅليې مختينې پیغمبرونې

٧١ چې مو خلوص کو دې خپلې ديشمنونې نه

دې يغې خالکې نه چې کو کرکه دې میژ نه

٧٢ راحم و وکو اغا دې میژ نيکينه بندې

او رویوده وي و خپل سپیڅلې لوظ

٧٣ اغا قاسام چې و خواړلئ يغ

دې میژ دې نیکه دې ابراهیم سره

چې و کو خلوص اغا میژ دې دیشمنونې نه

چې بې دوره وکي میژ خیدمات دې یغ

په خپل ټول ژوند کې

دې پوکئ او صداقت سره

او ای وارپکيه دې مو

ته و یودیژې پیغمبر دې خدای تعالی

دې ځکه چې څې و په تیشن نه دې مخه

چې کې تایوره ليار ته دې یغ دې پوره

چې په دا پوئي کې قوم دې یغ

چې دئ و وميمي خلوصین

دې خپلې گونائینې په باخشلي سره

دې میژ دې خدای دې راحم او مهربونئ په سبب

په میژ و رو ووخیژي لمر دې گائیز

پوس دې اسمون نه

ترخو چې روالي رڼو په اغا خالک بندې

چې تیراوي ژوند په تیاره کې دې مارگ

او بروبار کو قدامینه دې میژ دې صولحې او سالومتی په ليار“

اغا وارپکائي غوتیده او په روحاني رانگ طاقتور کیده او تر یغ وخت
پره په داشته کې پنډیده، ترخو دې اسرائیلی خالک ته په جاوات رانگ
بندې ویر شکاره شه.

دې عیسیٰ زیږیدنه

(متي ۱: ۱۸-۲۵)

۲ په اغا وخت کې بادشا اگوستوس دې روم په ټوله بادشایی کې
دې سار شمیرنې په خاطر یو فرمان شیری که. دا اواینی سار شمیرنه وه
چې دې شام دې والي کرینوس په وخت کې وشوه. ار شوک خپل شار
ته لوړل چې خپل نوم ولیکو. بیا یوسف هه دې جلیل دې ناصرت دې
شار نه دې یهودیې دې ولایت بیت لحم شار ته چې دې داود بادشا دې

زېږېدنې ځوئي و لوړ شه، دې ځكه چې اغا دې داود دې كوراني نه و. ^٥
يوسف دې مريم سره چې لوس نيوائي يې و او اميدوره وه، دې نوم ليكنې
دې پوره وولته لوړ شه. ^٦ او كله چې اغا په بيت لحم كې و دې يغې دې
واړيكي دې زېږېدلې وخت رو وراسيده. ^٧ يغې خپل اوالينئ الود چې
ژنكائي و، وزېږوه. اغا يې په رنې كې ونغوړه او په خوار كې يې كشيال،
دې ځكه چې په ميسوفر خونه كې دې يغې دې پوره ځوئي نه و.

شپونه ته دې فرشتې زرائي

^٨ په اغا سيمه كې څو شپونه وي چې په شو او خو منځكې كې
پنډېدل او دې شپې و يې په خپلې رامې بندې پام كه. ^٩ دې تيشتن
فرشته اغا ته شكاره شوه او دې تيشتن دې جلال رڼو په اغا بندې
وچړكېدله. اغا ساخت وډاړيدل. ^{١٠} خو فرشتې اغا ته وويل، ”مه ډاړيږئ،
مو توسې ته يو زرائي روړائي دائي چې دې ټولې خالكې دې پوره و يوه
ستره خواشولي وي. ^{١١} دا نن دې داود په شار كې دې توسې دې پوره يو
خلوصاوينكائي زېږېدلاني دائي چې اغا مسيح او تيشتن دائي. ^{١٢} او دې
توسې دې پوره و دا ناخشه وي چې يو واړيكاڼي و مينده كئ چې په رنې
كې و نغشتئ شوائي وي او په خوار كې و پروت وي.“ ^{١٣} بيځيه دې يغې
فرشتې سره يو ستر اسموني لشكر روشكاره شه چې دې خدائ ثنا يې

ويله:

﴿١٦﴾ ”خدائ ته دا وي جلال په چگ اسمونينه کې

او صولحه او سالومتي دا وي په منځکه بندې

په اغا خالک بندې چې ځنې روضي دائي اغا“

﴿١٧﴾ کله چې فرشتې اغا پريشول او په خت اسمون ته لوړې، بيا شپنې يو بل ته سره وويل، ”روځئ چې بيت لحم ته لوړ شي او اغا څه چې پيش شوي دي او تيشتن ميژ دې يغې نه خبر کړي يې، وويني.“ ﴿١٨﴾ بيا اغا په منډه لوړل، مريم او يوسف يې پيدو کړل او ويې ليدل چې واريکائي په خوار کې پروت دائي. ﴿١٩﴾ کله چې شپنې اغا واريکائي وليد، بيا څه چې يې دې يغ په حق کې ارويدلي وي، ټول يې خبر کړل. ﴿٢٠﴾ ار چا چې دې شپنې خبرې ارويدلې بيا حيرون پوتې کيدل. ﴿٢١﴾ خو مريم دا ټول شايون په خپل زړه کې سوتل او دې يغې په حق کې يې ډير فکر که. ﴿٢٢﴾ شپونه په خت لوړل او څه يې چې ارويدلي او ليدلي وي دې يغې دې پوره يې دې خدائ سترتوب بيانوه او ثنا يې ويله، دې ځکه دا اغا څه وي چې فرشتې يغې ته ويلې وي.

په عيسی بندې نوم ايشاول

٢١ په وټمه وريځ كله چې دې واريكي دې سوناتولې وخت رو وراسيده،
بيا په اغا يې عيسی نوم كشيائش. دا اغا نوم و چې مخكې په دا نه چې
مريم اميدوره شي فرشتې په ايشئ و.

خدائ ته دې عيسی وقف كيدل

٢٢ كله چې دې موسى دې شريعت دې مخه دې يغې دې پوكولي دې
مراسمې وخت رو وراسيده، بيا يغې اغا واريكائي يروشلم ته بوته چې
تيستن ته يې وير مخته كو. ٢٣ لكه خرنكې چې په شريعت كې ليكل
شوي دي، ”ار اوالينئ نر واريكائي چې پيدو شي بايد تيستن ته وقف
شي.“ ٢٤ بيا يغې دې شريعت دې مخه قرباني وكړله يعني يوه جوړه
كاوتارې ليا دوې ځوونې بابغيې.

٢٥ په اغا وخت كې په يروشلم كې دې شمعون په نوم يو ساړائي
پنډيده. اغا يو صادق او پرهيزگورائي ساړائي و او دې اسراييلي دې ژغورنې
انتظار يې كه او روح القدس ورسره و. ٢٦ روح القدس شمعون ته دا په
شكاره ويلي وي چې ترڅو پره دې تيستن دې خو نه وعده شوائي مسيح
ونه وينې، ته و نه مړ كيژې. ٢٧ شمعون دې روح القدس په ليار وشونه دې
ننه بيت المقدس ته روغائي. كله چې مور او پلور واريكائي عيسی وولته
رواست ترڅو دې يغ دې پوره اغا څه وكو چې دې موسى شريعت يې

غوښتنه کړله، ^(۲۸) بيا شمعون اغا واريکائي په غيږ کې وخاست او دې
خدای ثنا يې وويله:

^(۲۹) ”اي تيشتن تعالی، ويس دې ريخصات که

خپل خادم دې دغې دنيو نه په سالومتی سره

لکه چې څرنګې تو وعده کړې وه

^(۳۰) دې ځکه چې مو دې تو خلوصين وليده په خپلې سترګې

^(۳۱) اغا خلوصين چې تايور کړائي دائي تو

دې ټولې خالکې په حضور کې

^(۳۲) يوه رڼو چې و شکاره کو اراده دې تو

غير يهودې ته

او کو و دې تو قوم اسرائيل چګ ساري“

^(۳۳) دې واريکي مور او پلور په اغا خبرې چې شمعون دې يغ په حق

کې وکړې حيرون شول. ^(۳۴) شمعون دې يغې دې پوره دې خير داعو وکړه او

دې عيسی مور مريم ته يې وويل، ”دا واريکائي په اسرائيلي کې دې ډيرې

دې بربودئي او ليا چک سارئي دې پوره دې خدائ دې خو نه غوره شوائي دي. اغا دې خدائ دې خو نه يوه ناخشه دو چې ډير خالک و يې مخالفت وکو ^{۳۵} او په دا رانگ و دې ډيرې زړي پټ خياليڼه جاوات شي. او اې مريمې، غم و لکه دې تيرې تيرې په رانگ دې تو زړه هه سروائي سروائي کو.

^{۳۶} ولته يوه پيغمبره وه چې حنا نوميدله او ډيره زاړه وه، اغا دې فنوييل لير وه او دې اشير دې قابيلي نه وه. اغا په ورو نه دې ورستې کوشي اووه کوله دې خپل ميره سره پنده شوې وه او په اغا نه دې ورستې يې ميره مړ شه. ^{۳۷} ويس اغا خالور اتيا کولنه او کونډه وه. اغا ايڅکله دې بيت المقدس نه نه واته، بلکې شپه او وريخ و يې په ريژه نيولې او داعو کړلې سره دې خدائ عبادت که. ^{۳۸} حنا په اغا وخت کې يوسف او مريم ته روغله، دې خدائ شکر يې ويوست او دې يغي ټولې خالکې سره يې چې دې يروشلم دې ازودئي په تامه وي دې يغ واريکي په حق کې يې خبرې وکړې.

عيسى په ناصري کې ستر شه

^{۳۹} کله چې يوسف او مريم ار شه دې شريعت دې مخه سار ته وراساول، بيا په خت خپل شار ناصرت ته چې په جليل کې و، رو گوډ

شول. ^{٤٠} اغا وارپکائي ستر او طاقتور شه، اغا دې حکمت نه ډاک و او دې خدای فاضل ورسره و.

دولاس کولن عیسی دې خدای په کیر کې

^{٤١} دې عیسی مور او پلور و ار کول دې فسحې دې اختر دې پوره یروشلم ته تلل. ^{٤٢} کله چې عیسی دولاس کولن شه بیا اغا دې خپل دود او دستور دې مخې دې اختر دې پوره یروشلم ته لوړل. ^{٤٣} کله چې دې اختر وریځې اخیر ته وراسیدلې، اغا په خت خپل کیر ته راون شول او عیسی چې لیا وارپکائي ژنکائي و په یروشلم کې پوتې شه، خو دې یغ مور او پلور ځنې خبر نه وي. ^{٤٤} یغې گمون که چې عیسی دې نورې میسوفرې په ډاله کې راون داي. یغې ټوله وریخ سفر وکه او بیا یې دې خپلې خپلونې او ملگریې په میانخ کې دې یغ په غوشتلې شیري وکړه. ^{٤٥} کله یې چې اغا پیدو نه که بیا په خت یروشلم ته لوړل ترڅو اغا وغوري. ^{٤٦} درې وریځې ورستې یې اغا په بیت المقدس کې پیدو که چې دې دیني عالمونې سره نوست و، اغا ته یې غوژ نیولائي و او پشتنې یې ځنې کړلې. ^{٤٧} ار چا چې دې عیسی خبرې ارویدلې، بیا دې یغ پویا او ځاوبینه ته هیرون پوتې کیدل. ^{٤٨} کله چې مور او پلور یې اغا ولید، بیا هیرون شول او مور یې ورته وویل، ”کسه زامنه، دې میژ سره دې ویلې داسې وکړل؟ مو

او پلور دې په ډيرې انديشنې سره غوشتلې. “^{٤٩} يغ ورته وويل، ”توسي ويلې زه غوشتمله؟ ايا په دا نه پئيدلئ چې زه بايد دې خپل پلور په کير کې پند شمه؟“^{٥٠} خو اغا دې يغ دې خبرې په مقصد پوښي نه شول. ^{٥١} بيا عيسی دې يغې سره په خټ ناصرت ته لوړ شه او دې يغې تابع و. مور يې دا ټولې خبرې په خپل زړه کې سوتلې. ^{٥٢} عيسی دې قد او حکمت په لحاظ ستريده او دې خدای او خالکې خواشیده.

دې پېتسمه ويرکاوینکي يحيی تعليم

(متي ١: ٣-١٢ او مرقوس ١: ١-٨ او يوحنا ١: ١٩-٢٨)

^٣ دې تيريروس بادشا دې حکومت په پينځلاسم کول کله چې پانتياس پيلاتوس دې يهوديې والي و او هيروديس دې جليل حاکم و او دې يغ ورور فيليپوس دې ايتوريې او ترخونيتس دې سيمې حاکم او ليسانويس دې اييليني حاکم و، ^٤ او حناس او قيافا ستر امامون وي، په اغا وخت کې دې خدای کلام په داشته کې دې زکريا په ځوښي يحيی بندي نازل شه. ^٥ بيا يحيی دې اردن دې سيند شو او خو ټوله سيمه کې گرځیده او تعليم يې ويرکوو چې دې خپلې گونائينې دې باخشنې په خاطر توبه وکوژئ او پېتسمه ووخلئ. ^٦ لکه څرنګې چې دې اشعيا پيغمبر په کيتوب کې ليکلي شوي دي:

”يو څوک سیرې وائي په داشته کې

دې تیشن دې پوره ليار تايوره کئ،

او دې یغ دې پوره ليار سامه کئ

ډاکه و شي اړه داره

اوور و شي اړه غونډئي او غر

کاږې ليارې و شي سامې

او شي و اوور کاند او کاپر ځائينه

بيا و وويني ټول انسانون دې خدائ خلوصين

يحيی اغا گان شمير خالکې ته چې دې یغ په لوس پیتسمې

وځاستلې ته روغلي وي، وويل، ”اې دې مانگارې باچيونې! توس چا خبر

کړائي چې دې روتلینکي غضاب نه وتشتئ؟ بيا داسې کورينه وکئ

چې دا وشائي چې توس دې گونائينې نه توبه ياستلېې دو. دې خپلې

ځانينې سره داسې مه يايئ چې ابراهيم دې میژ پلور دائي. دې ځکه چې

زه درته يایمه چې خدائ کړائي شي دې دغې تیږې نه هه ابراهيم ته الودينه

پیدو کو. دا ویس دې ونې بیخینې ته تبر نیول شوائی دائي او اړه ونه

چې شه میوه نه نسي، اغا و واله شي او په یور کې و وچاول شي.“

❧ خالکې دې یغ نه پشته وکړه، ”بیا میژ څه وکي؟“ ❧ یغ ځاوب ویرکه، ”څوک چې دوا ختینه لري، بیا یو دا اغا چاته ویرکو چې نه یې لري او په دغ رانگ دې چا سره چې ماړئي وي اغا دا هه دې نورې سره وويشي.“ ❧ ټیکس ټوله وینکي هه دې بیتسمې وخواستلې دې پوره روغلل او پشته یې ځنې وکړه، ”اې ایستوزه! میژ باید څه وکي؟“ ❧ یغ ځاوب ویرکه، ”دې ټاکل شوي اندازې نه زیوت ټیکس مه واخلئ.“ ❧ په دا رانگ ځنې عسکرې هه پشته وکړله، ”او میژ څه وکي؟“ اغا ته یې وویل، ”دې چا نه په زور پائسې مه واخلئ او په ایچا بندې په درویغا تومات مه لگاوي. په خپله تنخواه بندې قناعت وکئ.“

❧ خالکې انتظار که او په خپل زرینه کې یې دې یحییٰ په حق کې فکر که چې اغا و مسیح وي که نه. ❧ بیا یحییٰ اغا ټول ته وویل، ”زه توس ته په یوه بندې بیتسمه دیرکاومه، خو یو څوک روراون دائي چې اغا په مو نه ډیر زوراور دائي. زه حتي دې دغې لائق هه نه یمه چې دې یغ دې ځاپلئ ووشینه خلوص کمه. اغا و توس ته په روح القدس او په یور بندې بیتسمه دیرکاوي.“ ❧ یغ خپله درې خشې په لوس کې نیولې دو چې خپل درماند پوک کو او غانم په خپل گودام کې سره روټول کو، خو پیر و په اغا یور کې سویځاوي چې ایڅ کله نه مړ کیږي.“

١٨ يحيى په ډيرې نورې طريقې خالك اڅاول او اغا ته يې زرائي ارووه.

١٩ خو يحيى هيروديس والي دې خپلې وانديارې هيروديا سره دې ناروو اړيكې په لارلې او نورې ټولې بدې كورينې دې اماله معلومات كه. ٢٠ بيا زندان ته دې يحيى په اچاولې سره هيروديس يو بل بد كور هه وكه.

عيسى پېتسمه وخلي

(متي ٣: ١٣-١٧ او مرقوس ١: ٩-١١)

٢١ كله چې ټولې خالكې ته پېتسمه وركړل شوه، بيا عيسى ته هه پېتسمه وركړل شوه. كله چې يغ داعو كړله بيا دې اسمون دروزه خلوښه شوه. ٢٢ او روح القدس په اغا بندې دې كاوتارې په شكل روناښل شه او دې اسمون نه يو اووز روغائي، ”ته دې مو گرون زيايي يې. زه دې تو نه خواشول يمه.“

دې عيسى شجره

(متي ١: ١-١٧)

٢٣ عيسى شو او خو دې ديرشې كولې په عمر كې و چې خپل خيډمات يې شيري كه او خالكې گمون كه چې اغا دې يوسف زيايي دائي. يوسف دې هالي زيايي و، ٢٤ هالي دې متات زيايي و، متات دې

لاوي زياڼي و، لاوي دې ملكي زياڼي و، ملكي دې پنا زياڼي و، پنا دې
 يوسف زياڼي و، ^{٢٥} يوسف دې متاتيا زياڼي و، متاتيا دې عاموس زياڼي و،
 عاموس دې ناحوم زياڼي و، ناحوم دې حسلي زياڼي و، حسلي دې نجبي
 زياڼي و، ^{٢٦} نجبي دې مات زياڼي و، مات دې متاتيا زياڼي و، متاتيا دې
 شمعي زياڼي و، شمعي دې يوسک زياڼي و، يوسک د يوداه زياڼي و، ^{٢٧}
 يوداه دې يوحنا زياڼي و، يوحنا دې ريسا زياڼي و، ريسا دې زروبابل زياڼي
 و، زروبابل دې شالتي ييل زياڼي و، شالتي ييل دې نيري زياڼي و، ^{٢٨} نيري
 دې ملكي زياڼي و، ملكي دې آدي زياڼي و، آدي دې قوسام زياڼي و،
 قوسام دې ايلمودام زياڼي و، ايلمودام دې غير زياڼي و، غير دې يوشع
 زياڼي و، ^{٢٩} يوشع دې ايلعازر زياڼي و، ايلعازر دې يوريم زياڼي و، يوريم
 دې متات زياڼي و، متات دې لاوي زياڼي و، ^{٣٠} لاوي دې شمعون زياڼي
 و، شمعون دې يهودا زياڼي و، يهودا دې يوسف زياڼي و، يوسف دې يونان
 زياڼي و، يونان دې ايلياقيم زياڼي و، ^{٣١} ايلياقيم دې مليا زياڼي و، مليا دې
 مينان زياڼي و، مينان دې متاتا زياڼي و، متاتا دې ناتان زياڼي و، ناتان دې
 داود زياڼي و، ^{٣٢} داود دې يسي زياڼي و، يسي دې عبيد زياڼي و، عبيد
 دې بوعز زياڼي و، بوعز دې شلمون زياڼي و، شلمون دې نحشون زياڼي و،
^{٣٣} نحشون دې عميناداب زياڼي و، عميناداب دې ادمين زياڼي و، ادمين
 دې آرام زياڼي و، آرام دې حزررون زياڼي و، حزررون دې فارز زياڼي و، فارز

دې يهودا زياڼي و، ^{٣٤} يهودا دې يعقوب زياڼي و، يعقوب دې اسحاق زياڼي و، اسحاق دې ابراهيم زياڼي و، ابراهيم دې تارح زياڼي و، تارح دې ناحور زياڼي و، ^{٣٥} ناحور دې سروج زياڼي و، سروج دې رعو زياڼي و، رعو دې فلج زياڼي و، فلج دې عابر زياڼي و، عابر دې صالح زياڼي و، ^{٣٦} صالح دې قينان زياڼي و، قينان دې ارفكشاد زياڼي و، ارفكشاد دې سام زياڼي و، سام دې نوح زياڼي و، نوح دې لامك زياڼي و، ^{٣٧} لامك دې متوشالچ زياڼي و، متوشالچ دې خنوخ زياڼي و، خنوخ دې يارد زياڼي و، يارد دې مهليليل زياڼي و، مهليليل دې قينان زياڼي و، ^{٣٨} قينان دې انوش زياڼي و، انوش دې شيت زياڼي و، شيت دې ادم زياڼي و، او ادم خدائ پيدو كړائي و.

دې عيسى ازميشت

(متي ١: ١-١١ او مرقوس ١: ١٢-١٣)

^٤ عيسى چې دې روح القدس نه ډاك و، دې اردن دې سيند نه روگوډ شه او اغا روح اغا داشتې ته بوته ^٥ او په اغا ځوئي كې خالويشت وريځې دې شيطون دې اوزميشت لوندې و. په اغا وريځې كې اغا ايڅ ونه خواړل او په اخره كې ډير وژائي شه. ^٦ شيطون يغ ته وويل، ”كه ته دې خدائ زياڼي يې بيا دا تيژه ته ويايه چې په ماړني بادلې شي.“ ^٧ خو

عیسیٰ ځاوب ویرکه، ”دې خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

انسان گوشائی په مارئي بندې ژوندائی نه دائي.“

۵ بيا شیطون اغا يو چک زي ته بوته او دې سترگې په راپ کې يې ورته
دې ټولې دنيو بدشايي ویر وشولې. ۶ شیطون یغ ته وویل، ”زه و دې دغ
ټولې واک او اختیار او دې یغې شان او شوکت توتۀ دیر کمه، دې ځکه
چې دا موته روکړل شوي دي او ار چا ته چې زه وغورمه اغا ته یې ویرکاومه.
۷ که چیرې ته موته سجده وکې بیا و دا ټول دې تو شي.“ ۸ عیسیٰ په
ځاوب کې وویل،

”دې خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خپل تیشن خدای ته
عبادت که او گوشائی دې یغ خدمات که.“

۹ بيا شیطون اغا یروشلیم ته بوته او دې بیت المقدس په مینوره یې
ودروو او ورته وېی ویل، ”که چیرې ته دې خدای زیائي یې بیا خپل ځون
دې دغ ځوئي نه کیز سږ وایه. ۱۰ دې ځکه چې دې خدای په کلام کې
لیکل شوي دي:

خدای و خپلې فرشتې ته حکم وکو چې تو وسوتي.

۱۱ په دغ رانگ لیکل شوي دي:

اغا و تو په خپل لوسينه کې پورته کو، ترڅو دې تو پشه په تیږه ونه لاکيږي.“

۱۲ خو عیسیٰ په ځواب کې وویل،

”دې خدای په کلام کې ویل شوي دي چې خپل تیشن خدای مه وزمائی.“

۱۳ کله چې شیطان ټولې اسوسې اخر ته وراسولې، بیا اغا یې دې یو څه وخت دې پوره پریاش.

په جلیل کې دې عیسیٰ دې کور شیری

(متي ۴: ۱۲-۱۷ او مرقوس ۱: ۱۴-۱۵)

۱۴ عیسیٰ دې روح القدس په قدرات سره جلیل ته روگوډ شه. دې یغ په

حق کې په ټولې سیمې کې اوزه رانگه شوله. ۱۵ اغا دې یهودیونې په عبادتخونې کې تعلیم ویرکوه او ټولې خالکې دې یغ ستوینه کړله.

دې ناصري خالک عیسیٰ نه مني

(متي ۱۳: ۵۳-۵۸ او مرقوس ۶: ۱-۶)

۱۶ بیا عیسیٰ دې ناصرت شار ته، يعني اغا ځوئي ته چې اغا په کې

ستر شوائي و روغائي، او لکه څرنګې چې دې یغ عادات و بیا دې سبت
په وریځ عبادتخانې ته لوړ شه. اغا وولته ودریده چې دې خدای کلام
ویائي ^{١٧} او دې اشعیا پیغمبر طومار ورته ویرکړل شه. اغا یې خلوص که او
اغا ځوئي یې پیدو که چې په کې لیکل شوي وي:

^{١٨} ”دې تیشن روح په مو بندی نازل شوائي داي

دې ځکه چې زه یې غوره کړاي یمه

ترڅو غریبوني ته زرائي ورساوم

یغ زه رولژلئ یمه چې اعلان وکمه

چې بانديون و ازود شي

رونده و سترګاور شي او مظلومون و ازود شي

^{١٩} او دا اعلان کمه چې دې تیشن دې مهربوني وخت روراسپدلئ
دائي.“

^{٢٠} عیسی طومار باند که او اغا یې په څټ دې عبادتخوني مرستیال ته
ویرکه او کشینوست. ټولې خالکې په عبادتخانه کې دې یغ خو ته سترګې
نیولې وې. ^{٢١} عیسی یغې ته وویل، ”نن چې توسې دې خدای دې کلام

دا ليکنه ورویدله، اغا رشتيا شوه. ^{٢٣} یغې ټولې په اغا بندې شه وویل او
 په دا حیرون شول چې داسې دې فاضل خبرې دې یغ دې خولې نه رو
 وواتلې او ویل یې، ”ایا دا دې یوسف زیائي نه دائي؟“ ^{٢٤} عیسی یغې ته
 وویل، ”دې شک نه وره چې توس و موته دا متال یایی: ’ای طیبیه! خپل
 خون روغ که.‘ دا و هه روته ویایی چې کیم کورینه چې تو دې کپرناحوم
 په شار کې کړي دي او میژ دې یغ په حق کې ارویدلي، اغا کورینه په
 خپل شار کې هه وکه.“ ^{٢٥} عیسی زیوته کړه، ”په یقین سره زه توس ته دا
 یایمه چې ایخ پیغمبر په خپل وطن کې چا نه دائي مانلائي. ^{٢٦} دا رشتيا
 دي چې دې الیاس پیغمبر په زمونه کې په اسرائیلې کې ډیرې کوندې وې.
 په اغا وخت کې درې نیم کوله وارينه نه وي شوي او په ټول وطن کې
 ساخته قحطي روغليې وه. ^{٢٧} خو الیاس په اغا کوندې کې یوې ته هه دې
 مراسټې دې پوره ونه لاژل شه، خو گوشائي اغي کوندې ته ولاژل شه چې
 دې صیدون دې زرفت په سیمه کې وه. ^{٢٨} په دغ رانگ دې الیشع نبي په
 زمونه کې په اسرائیلې کې ډیر خالک وي چې دې جذوم په بیموري وخته
 وي، خو دې یغې نه یو هه پوک او روغ نه شه، گوشائي نعمان چې دې
 شام و، روغ شه.“ ^{٢٩} کله چې په عبادتخونه کې خالکې دا خبرې
 ورویدلې بیا ډیر په قهر شول. ^{٣٠} اغا روچک شول او عیسی یې دې شار نه
 ویوست او دې یغې غوندې سار ته یې وخیژوو چې د شار په جوړ شوائي و

ترڅو لوندې يې ستر وائي. ^{۳۰} خو اغا دې يغي دې ميانځ نه تير شه او لوړ شه.

عيسی پيريونې نيولي ساري ته شفا ويركاوي

(مرقوس ۱: ۲۱-۲۸)

^{۳۱} بيا عيسی کپرناحوم ته چې دې جليل يو شار و لوړ شه او دې سبت په وريځ يې خالک ته تعليم ویرکوه. ^{۳۲} خالک دې يغ په تعليم حيرون شول، دې ځکه چې په پيره اختيار سره يې خبرې کړلې. ^{۳۳} په عبادتخونه کې يو سارائي و چې پيريونې نيولائي و او په چگ اووز يې سيرې ووالې:

^{۳۴} ”اي عيسی ناصري! دې ميژ سره څه کور لرې؟ ته روغلی يې چې ميژ تباه کې؟ زه دې پيژانمه چې ته څوک يې، ته دې خدای سپيڅلی يې.“ ^{۳۵}

عيسی پيري ته حکم وکړ، ”غلایي شه او دې دغ ساري نه رو ووه.“

پيري اغا سارائي دې يغي په مخکې په منځکه رو وويشت او بې دې دغې چې کيم زيون ورته وراساوي ځنې ووته. ^{۳۶} ټول خالک حيرون شول او يو بل ته يې وويل، ”دا څه خبره دو چې دا سارائي په پيره اختيار او قدرات سره پيريون ته امر کو او اغا ووهي؟“ ^{۳۷} او په دغ رانگ دا خبره په ټوله سيمه کې رانگه شوه.

عیسیٰ ډیر خالک ته شفا ویرکاوې

(متي ۸: ۱۴-۱۷ او مرقوس ۱: ۲۹-۳۴)

❧ عیسیٰ دې عبادتخونې نه رو ووته او دې شمعون کیر ته لوړ شه. دې شمعون خوشیې ساختې تې نیولې وه او یغې دې عیسیٰ نه وغوشتل چې دې یغې سره مرسته وکو. ❧ عیسیٰ لوړ شه او دې یغې په خو کې ودریده او تې ته یې امر وکه چې اغا پرېژدي. تې اغا شخه پریشوله، بیا شخه په مخ چکا شوله او دې یغې خدمات یې شیري که.

❧ دې لمر پریواتې په وخت کې خالکې خپل بیمورون چې په رانگ رانگ بیمورئي وخته وي عیسیٰ ته رواستل. یغ په ار یو بندې خپل لوس کشیاش او ټول یې روغ کړل. ❧ دې ډیرې خالکې نه پیرون وواتل او سیرې یې والې، ”ته دې خدای زیائي یې.“ خو عیسیٰ پیرونې ته حکم وکه او اغا یې پرې نه شول چې خبرې وکو، دې حکه چې اغا پئیدل چې اغا مسیح دائي.

عیسیٰ په عبادتخانه کې تعلیم کو

(مرقوس ۱: ۳۵-۳۹)

❧ کله چې گائیز شه بیا عیسیٰ دې شار نه راوړ شه او یو گوشتي خوئي

ته لوړ شه. خالكې اغا غوشت او چې كله يې پيدو كه، بيا كوشش يې وكه چې دې يغ دې تللې مخه ونسي. ^{٤٣} خو يغ ورته وويل، ”زه بايد نور شارينه ته هه دې خدائ دې بدشايي زرائي وراساومه، دې ځكه چې دې دغ كور دې پوره رولل شوائي يمه.“ ^{٤٤} بيا اغا دې يهوديې په ټولې عبادتخاني كې تعليم وركوه.

عيسى خپل اواليني شاگردون ټاكي

(متي ٤: ١٨ - ٢٢ او مرقوس ١: ١٦ - ٢٠)

٥ ^{٤٥} يوه وريخ عيسى دې جنيسارت دې داريوب په غوره ويلور و او خالكې يو بل سره پورې وال چې ځونينه اغا ته وراساوي ترڅو دې خدائ كلام ووروي. ^{٤٦} يغ وليدل چې دې داريوب په غوره دوې كشتي ويلورې وې خو كاب نيونكي ځنې كيز شوي وي او جالينه يې وينځل. ^{٤٧} عيسى يوې كشتي ته چې دې شمعون وه وړ وخوت او دې يغ نه يې وغوشتل، ”چې كشتي دې غورې نه لږ لرې بوځي.“ عيسى په كشتي كې نوست و او دې يغ ځوئي نه يې خالك ته تعليم وركوه. ^{٤٨} كله چې يغ خبرې اخير ته وراسولې بيا شمعون ته يې وويل، ”كشتي دې يې ميانځ ته يو ژاور ځوئي ته بوځه او توس خپل جالينه بيه ته سنډ وائي چې كابون ونسي.“ ^{٤٩} شمعون ورته په ځاوب كې وويل، ”ايستوزه ميږ ټوله شپه خوري وكړه او ايش

مهم ونه نیول خو که چیرې ته یائې بیا زه و جال ویر وچاومه. “^۶ یغې داسې وکړل او دامره زیوت کابون یې ونیول چې نژدې وه جالینه بڅا شي. ^۷ بیا یغې خپلې ملګرې ته چې په بله کشتی کې وي اشاره وکړه. چې روشي او مراسته ورسره وکو. اګا روغلل او دوې سارې کشتی یې دې کابونې نه داسې ډاکې کړې چې نژدې وې ډیې شي. ^۸ کله چې شمعون پطروس ولیدل چې څه وشول اګا دې عیسی پشې ته ولویده او ویې ویل، ”اې پوکه ایستوډه! دې مو نه لرې شه دې ځکه چې زه یو ګونانګور انسان یمه.“ ^۹ پطروس او ټول ملګري یې دې دامره زیوتې کابونې په نیولې حیرون پوتې شول. ^{۱۰} په دغ رانګ دې شمعون شریکون یعقوب او یوحنا چې دې زبدي زامن وي هه حیرون شول عیسی شمعون ته وویل، ”مه ډارېزه په دا نه دې ورستې و ته کابون نه بلکې انسانون رونسې.“ ^{۱۱} کله چې یغې خپلې کشتی وچې ته رواستلې بیا ار څه یې پریشول او په عیسی پسې راوړ شول.

عیسی یوه جذومي ته شفا ویرکاوې

(متي ۸: ۱-۴ او مرقوس ۱: ۴۰-۴۵)

^{۱۲} یورې عیسی په یوه شار کې و، وولته یو سارائي و چې دې جذوم په بیمورئي وخته و. کله چې یغ ساري عیسی ولید، بیا په پشې کې یې

ولويده او مينات يې ورته وکه، ”اي شوغليه! که چيرې ته وغوړې بيا کړائي شي چې مو پوک او روغ کې.“ ^{١٣} عيسی خپل لوس ویر ويژد که او په يغ بندې يې کشياش او ويې ويل، ”اي، زه غوړمه پوک او روغ شه.“ بيا اغا بيموري په مخ ځنې لرې شوه. ^{١٤} عيسی يغ ته امر وکه، ”دې دغ په حق کې ايچا ته څه ونه يائي، خو لوړ شه او امام ته خپل ځون ویر وشايه او کيمه قرباني چې موسی يې حکم کړائي دائي ویر منخته که دې دغې دې پوره چې خالک ته ثابته شي چې ته پوک او روغ شوائي يې.“ ^{١٥} خو دې عيسی په حق کې خبر نور هه زيوته رانگ شه او ډير خالک روغلل چې دې يغ خبرې ووروي او دې خپلې بيمورئي نه شفا وميمي. ^{١٦} خو اغا وگوشي ځايون ته ته چې ولته داعو وکو.

عيسی يوه شيال ته شفا ویرکاوي

(متي ٩ : ١ - ٨ او مرقوس ٢ : ١ - ١٢)

^{١٧} يوه وريخ کله چې عيسی تعليم ویرکوه ځنې فريسيون او دې شريعت عالمون چې دې جليل او دې يهوديې دې ار کلي او يروشلم نه روغلي وي، ولته نوست وي او عيسی دې خدای په قدرات سره بيمورون روغاول. ^{١٨} په دا وخت کې څو کاسونې يو شيال ساړائي په کات کې رواړ. يغې اخه کړله چې اغا دې ننه کير ته بوځي او دې عيسی په مخکې يې

کشیژدي. ^{۱۹} خو دې ډیرې گانې گینې په واجه یې ليار نه کړه مينده ترڅو
 اغا دې ننه بوځي بيا اغا شيال ساړائي يې پوس چات ته پورته که، دې
 پاڅې خشتې په میانخ کې يې يو سروائي جوړ که او اغا يې په بېشتاره کې
 لوندې روکيز که او دې گانې گینې په میانخ کې يې دې عيسی په مخکې
 کشياش. ^{۲۰} کله چې عيسی دې يغې ایمون وليده بيا اغا ساړي ته يې
 وويل، ”وروره، دې تو گونائينه باخش شول.“ ^{۲۱} اغا وخت دې شريعت
 عالمونې او فريسيونې يو دې بل سره باحث شيري که، ”دا ساړائي څوک
 دائي چې کفر يائي؟ ايا بې دې خدايه څوک کړائي شي چې گونائينه
 وباخشي؟“ ^{۲۲} عيسی دې يغې په خيالينه پوښي شه او ورته ويې ويل،
 ”توس ويلې په خپل زرينه کې داسې فکرينه کئ؟“ ^{۲۳} ايا دا خبره اسونه دو
 چې وويل شي چې دې تو گونائينه باخش شول يا وويل شي چې چگ شه
 او وگرځه؟ ^{۲۴} خوزه و توس ته ثابته کمه چې دې انسان زيائي دې
 منځکې په مخ دا اختيار لري چې گونائينه وباخشي.“ بيا اغا شيال ساړي
 ته يې وويل، ”زه توته يايمه چگ شه، بېشتاره دې ووخله او خپل کير ته
 لوړ شه.“ ^{۲۵} بيا په مخ اغا ساړائي دې ټولې خالکې په مخکې چگ شه،
 خپله بېشتاره يې چې په پروت و ووخستله او په داسې حال کې چې دې
 خدای ثنا يې ويله، خپل کير ته راون شه. ^{۲۶} اغا ټول ډير حيرون شول او
 ډور وخاستل، او دې خدای صفاتينه يې وويل، او ويل يې، ”ميژنن خه

(متي ۹: ۱۴-۱۷ او مرقوس ۲: ۱۸-۲۲)

۳۳ ځنې خالكې عيسی ته وويل، ”دې يحيی شاگردون زيوټ وخت ريزه نسي او داعوگونې كو او دې فريسيونې شاگردون هه داسې كو، خو دې تو شاگردون خوري او تشي.“ ۳۴ عيسی ځاوب ويركه، ”ايا توسې كړائي شئ چې دې زيم ملگري دې ورو په ولماستيه كې په داسې حال كې چې زيم ورسره وي مجبور كئ چې ريزه ونسي؟ دې شك نه وړه چې نه ۳۵ خو داس وخت و روشي چې زيم و دې دئ نه بوتلل شي او په اغا وخت و اغا ريزه نسي.“

۳۶ په دغ رانگ عيسی اغا ته دا مثال رواړ، ”ايشوك دې نويې جومې نه يوه ټوټه نه شيكاوي چې په زارې جومې بندې يې پيواند كو كه داس وكو بيا هه و اغا نويې جومې وشيكيږي او هه و دې نويې جومې ټوټه دې زارې سره جوړه رونه شي.“ ۳۷ نه و څوك تازه شاروپ په زاره غږكه كې وچاوي، دې ځكه چې تازه شاروپ و اغا غږكه وشيكاوي شاروپ و تويي شي او غږكه و دې ميانځه لوړه شي.“ ۳۸ خو تازه شاروپ بايد په نويې غږكه كې وچاول شي.“ ۳۹ ايشوك نه غوري چې دې زارې شاروپې دې تشلې ورسټې تازه شاروپ وتشي، دې ځكه داسې يائي چې زوره شاروپ ډير شه وي.“

دې سبت په حق كې پشته

(متي ۱۲: ۱-۸ او مرقوس ۲: ۲۳-۲۸)

۶ دې سبت په يوه ورځ عيسی دې خپلې شاگردونې سره دې غانمې په پاتيون تيریده. شاگردونې يې دې غانمې وژي روشيکاول او په لوسينه کې يې مژل او خواړل يې. ^۱ ځنې فریسیونې پښتنه وکړه، ”توس ویلې داسې کور کئ چې دې سبت په ورځ ناراوو دائي؟“ ^۲ عيسی اغا ته په ځواب کې وويل، ”ايا توسې دا نه دي ویلي کله چې داود او ملګري يې وژي شوي وي، بيا یغ څه وکړل؟“ ^۳ اغا دې خدای کیر ته نناوته، پوکه مارئي روخاستله او ویې خواړه او خپل ملګريې ته يې هه ویرکړه، که څه هه دې یغې مارئي خواړل دې امامونې نه وره بل چاته راوو نه وه.“ ^۴ بيا عيسی وويل، ”دې انسان زيائي دې سبت دې ورځې خاوند هه دائي.“

عيسی دې سبت په ورځ بيمورونې ته شفا ویرکاوې

(متي ۱۲: ۹-۱۴ او مرقوس ۳: ۱-۶)

۶ دې بل سبت په ورځ عيسی عبادتخاني ته نناوته او تعليم يې ویرکوه. وولته يو ساړائي و چې شائي لوس يې وچ شوائي و. ^۱ دې شريعت ځنې عالمونې او فریسیونې په ځير سره یغ ته کاتل چې وويني ايا عيسی و دې سبت په ورځ چا ته شفا ویرکاوې که نه، ترڅو په اغا بندې دې تومات لګاولې دې پوره يو داليل پیدو کو. ^۲ عيسی دې یغې په فکړينه

پوئي شه او اغا ساړي ته چې لوس يې وچ شوائي و وويل، ”روچگيږه او دې ټولې په مخ کې وداريږه.“ بيا اغا روچگ شه او وولته ودریده. ^{١٤} بيا عيسی اغا ته وويل، ”زه دې توس نه پشته کمه: ايا دې سبت په وريخ نيکي کړل راوو دي که بدي کړل؟ دې يو چا ژوند ژغورل، که دې ميانخه وړل؟“ ^{١٥} عيسی کړد ورد يغې ټولې ته وکاتل او بيا يې يغ ساړي ته وويل، ”خپل لوس دې وغزاوه.“ يغ خپل لوس وغزووه او لوس يې روغ شه. ^{١٦} خو دې شريعت عالمون او فريسيون ډير په قهر شول او يوه بل ته يې وويل چې دې عيسی سره څه وکي.

عيسی دې خپلې شاگردونې نه دولاس رسولون ټاکي

(متي ١٠: ١-٤ او مرقوس ٣: ١٣-١٩)

^{١٧} په اغا وريخې کې عيسی دې داعو دې پوره غره ته لوړ شه او ټوله شپه يې خدای ته په داعو کړلې تيره کړه. ^{١٨} کله چې گائيز شه، بيا خپل شاگردون يې روغوشتل او دې يغې ميانخ نه يې دولاس کاسون غوره کړل او اغا يې دې رسولونې په نوم يود کړل: ^{١٩} شمعون چې عيسی په پطروس نوم کشياش او دې يغ ورور اندرياس، يعقوب، يوحنا، فيليپوس او بارتولما، ^{٢٠} متي، توما، يعقوب دې حلفي زيايي او شمعون چې په سرتيري مشهور و ^{٢١} او يهودا دې يعقوب زيايي او يهودا اسخريوتي چې ورستې خاين شه.

عيسی خالک ته تعليم او شفا ویرکاوې

(متي ۲۳: ۲۵-۲۴)

عيسی دې خپلې رسولونې سره دې غره نه روکيز شه او په يو اوور
خوئي کې ودریده. په اغا خوئي کې دې يغ دې ليارتلينکيې يوه ستره ډاله
او دې ټولې يهوديې، يروشلم او دې صور او صيدون دې ساحلي شارينې
نه گان شمير خالک موجود وي. دا خالک دې دغې دې پوره روغلي
وي چې دې يغ خبرې ووروي او دې خپلې بيمورئي نه روغ شي. په دغ
رانگ اغا خالک چې پيريونې نيولي وي هه روغلي وي او روغ شول. ^(۱۷)
ټولې خالکې کوشش که چې عيسی ته لوس ويري، دې ځکه چې دې يغ
نه يو قدرات رووته او ټول و يې روغاول.

خواشولي او غم

(متي ۵: ۱-۱۲)

بيا عيسی خپلې شاگردونې ته مخ روورو او ويې ويل:

”بختاور يی توسې چې ويس غريون يی،

دې ځکه چې دې خدای بدشائي دې توسې دو.

٤١ بختاور يئ توسي چي ويس وږي يئ، دې خكه چي توس و موړه شئ.

بختاور يئ چي ويس وږي يئ، دې خكه چي توس و وخوندئي.

٤٢ بختاور يئ توسي چي خالك درنه دې انسان دې زي په خاطر كركيې كو او خپل ميانخ كې مم نه پريږدي، سپكاوئي درته كو او توس بدنومه وي. ٤٣ بيا په اغا وخت كې خواشي وكئ او دې خواشولئ ټوپينه ووايئ، دې خكه چي په جنت كې و ستر اجر ولري. دې يغې نيكونې دې پيغمبرونې سره هه داسې چالند كړائي و.

٤٤ خو افسوس دا وي دې توسي مالدارې په حال!

دې خكه چي توس خپل دې سوكالئ وخت تير كړائي دائي.

٤٥ افسوس دا وي دې توسي په حال چي ويس موړه يئ،

دې خكه چي توس و وږي شئ

افسوس دا وي په توسي چي ويس خوندئي،

دې خكه چي دې توسي خاندو و په وير او ژاړو بادلې شي

افسوس دا وي دې توسې په حال کله چې ټول دې توسې صفات
کو.

دې ځکه چې دې يغې نيکينه هه دې جعلې پيغمبرونې
صفات که.

دې ديشمنونې سره مينه

(متي ۵: ۳۸-۴۸، ۷: ۱۲)

خو زه توس ته چې دې مو خبرې وروئي، يايمه چې دې خپلې
ديشمنونې سره مينه کي، څوک چې دې توس نه کرکيې کو دې يغې سره
شه کي. دې يغې خالکې دې پوره چې په توس لعنت يائي، براكات
وغورئي او دې يغې خالکې دې پوره چې دې توسې سره بد چالند کو،
داعو وکي. که چيرې څوک توته په يوه مخ څپر دير کو بيا خپل بل مخ
هه وير وړاوه. که څوک درخه چوغه وخلي بيا پريژده چې دې توخت هه
وخلي. که څوک درخه کيم شائي وغوري بيا ورته وير يي که او که
چيرې څوک دې تو نه کيم شائي چې اغا دې تو وي وخلي، بيا يي په
خت مه ځني غوره. بيا دې نورې سره داسې چالند کاوئي لکه څرنګې
چې توسې يي دې ځون دې پوره دې يغې نه غورئي.

۳۳ که چیرې ګوشي دې يغې خالکې سره مينه کئ چې دې توسې سره
 مينه کو، بيا په دا کې و دې توسې دې پوره څه اجر وي؟ دې ځکه
 ګونانګورون هه دې يغ چا سره مينه کو څوک چې دې يغې سره مينه کو.
 ۳۴ که چیرې توسې ګوشي دې يغې خالکې سره نيکي کئ چې دې
 توسې سره نيکي کو، بيا په دا کې و دې توسې دې پوره څه اجر وي؟ دې
 ځکه چې ګونانګورون هه داسې کو. ۳۵ که چیرې اغا خالک ته پور
 ويرکئ چې په شت دې وخاستلې تامه يې لرئ بيا په دا کې و دې توس
 دې پوره څه اجر وي؟ دې ځکه چې ګونانګورون هه نورې ګونانګورونې
 ته پور ويرکوي چې په شت يې ځنې پيره وخلي. ۳۶ خو توس دې خپلې
 ديشمنونې سره مينه کئ او دې يغې سره نيکي کئ. پور ويرکئ او په شت
 دې وخاستلې تامه ځنې مه کئ. بيا دا و دې توسې دې پوره ستر اجر وي
 او توس و دې خدائ تعالی الودينه وائي، دې ځکه چې اغا په ناشکره او
 بد کوره خالک هه مهربونه دائي. ۳۷ لکه څرنګې چې دې توسې اسموني
 پلور زړه سواندائي دائي، بيا توس هه زړه سواندي پندېژني.

دې نورې په حق کې پئصاليه کړل

(متي ۵: ۱-۷)

۳۷ په نورې بندې تومات مه لګاؤ، بيا په توس و هه تومات ونه لګاؤل

شي. نور خالك مه گراماوي، بيا خدائ و توس نه گراماوي. نور خالك
 وباخشي، بيا خدائ و توس وباخشي. ﴿٣٨﴾ نور ته خه شائي ويركئ، بيا توس
 ته و هه دير كرل شي. توس ته و په ډاكې پئمونې، په زور خوئي شوې او تر
 خولې پره ډاكه دې توس په لمن كې وچاول شي. دې خكه په اړه پيمونه
 چې توس يې نور ته وركاوي په اغا پيمونه و توس ته دير كرل كيږي.“

﴿٣٩﴾ بيا عيسى اغا ته دا مثال وويه، ”ايا يو ړيند بل ړونده ته ليار وشولئ
 شي؟ ايا دواسره و په كنده كې ونه لويږي؟ ﴿٤٠﴾ شاگرد په خپل ايستود نه
 ستر نه دائي، خو كله چې يو شاگرد خپلې زده كړې پيره كو بيا دې خپل
 ايستود په رانگ و شي. ﴿٤١﴾ ته ويلې دې خپل ورور په سترگه كې خلائي
 ليدلئ شي خو په خپله سترگه كې غوټ لارگاني ليدلئ نه شي؟ ﴿٤٢﴾
 خرنكې كړائي شي خپل ورور ته ويايې چې اې وروره، اجازات روكه دې
 تو دې سترگې نه خلائي روبوسمه، خو په خپله سترگه كې غوټ لارگاني
 ليدلئ نه شي؟ اې منافقه! ته بايد اوال دې خپلې سترگې نه لارگاني
 وبوسې، بيا كړائي شي چې په شكاره رانگ ووينې چې خرنكې دې خپل
 ورور دې سترگې نه خلائي وبوسې.

ونه دې خپلې ميوې نه پيژاندل كيږي

(متي ٧: ١٧ - ٢٠، ١٢: ٣٣ - ٣٥)

۴۴ شہ ونه خاروپه میوه نه نسي او نه و خاروپه ونه شہ میوه ونسي. ۴۵
 اړه ونه دې خپلې میوې نه پیژاندل کیږي. دې اغزي دې بیتې نه توغه او
 دې ځنگلي بیتې نه انگیر نه شی روتولاولی. ۴۵ شہ سارائي دې خپل زړه
 دې شې خزونې نه شہ شایون رو وبوسي او بد سارائي دې خپل زړه دې
 بدې خزونې نه بد شایون رو وبوسي، دې ځکه کیمې خبرې چې په زړه
 کې وي اغا په خوله روځي.

دوه قسمه بنیادینه

(متي ۷: ۲۴-۲۷)

۴۶ توس ویلې موته ایستوده، ایستوده یایی، خو څه چې درته یایمه اغا
 نه کئ؟ ۴۷ ار څوک چې موته روځي او دې مو خبرې ته غوږ ونسي او په
 اغا بندې عمل وکو، بیا زه و توس ته وشایمه چې اغا دې چا په رانگ
 دائي. ۴۸ اغا دې یوه داسې ساري په رانگ دائي چې دې خپل کیر دې
 جوړاولي دې پوره یې منځکه وکندله او بنیاد یې په تیږې کشیاش. کله چې
 سیلاب روغائي او په اغا کیر ویراغائي، خو اغا یې دې ځوئي نه ونه شہ
 خیځاولی، دې ځکه چې اغا یې کلاک جوړ کړائي و. ۴۹ خو څوک چې
 دې مو خبرې وروي او عمل په نه کو، بیا اغا دې یغ ساري په رانگ دائي
 چې خپل کیر یې داسې جوړ کړائي و چې بنیاد یې نه و. کله چې په اغا

کیر بندې سیلاب روغائي، بیا اغا په مخ رو ولیده او بیخي ړانګ شه.

عیسی دې رومي منصب‌دور نیکار ته شفا ویرکاوې

(متي ۸: ۵-۱۳)

۷ کله چې عیسی خالک ته خپلې ټولې خبرې وکړې، بیا کپرناحوم ته لوړ شه. ۱ وولته یو رومي واکمن و او یو نیکار یې لوړه چې په اغا ډیر گرون و. اغا نیکار بیمور و او مارگ ته نژدې و. ۲ کله چې اغا منصب‌دور دې عیسی په حق کې ورویدل، بیا یو څو یهودي مشرون یې ویرولاژل ترڅو دې یغ نه وغوړي چې روشي او نیکار یې روغ کو. ۳ اغا عیسی ته روغلل او ساختې زورئې یې ورته وکړې او ورته ویې ویل، ”دا ساړائي په رشتیا دې دغې وړ دائي چې مراسته ورسره وکې، ۴ دې ځکه چې اغا دې میژ دې خالکې سره مینه لري او میژ ته یې عبادتخانه هه جوړه کړې دو.“ ۵ بیا عیسی دې یغې سره لوړ شه. خو کله چې دې اغا کیر ته نژدې شه بیا اغا واکمن خپل څو ملگري ویرولاژل چې اغا ته ویائي، ”شوغلیه! خپل ځون دې مه په تکلیفه وه، زه دې دغې لائق نه یمه چې دې مو کیر ته روشې ۶ او دا مې هه غوره ونه گانله چې خپل تو ته روشمه. ته خالي حکم وکه، بیا دې مو نیکار و روغ شي. ۷ دې ځکه چې زه هه دې بل دې امر لوندې یمه او عسکر دې مو دې امر لوندې

دي. كله چې كيم يوه ته ويايمه چې لوړ شه، بيا اغا شي او بل ته ويايمه چې روښه، بيا روځي او خپل نيكار ته ويايمه چې دا چار وكه، بيا اغا يې كو.“ ۱۱ كله چې عيسى دا ورويدل، بيا حيرون شه او خالك ته يې چې پسې راون وي، مخ روړوه او ويې ويل، ”زه توس ته يايمه چې مو په اسراييلي كې هه داسې ايمون نه دائي ليدلئ.“ ۱۲ كله چې لاژل شوي كاسون په خټ كير ته روگوډ شول، بيا اغا نيكار يې روغ راميت وليد.

عيسى دې يوې كوندې زيايې ژواندائي كاوي

۱۱ بله وريخ عيسى دې خپلې شاگردونې او دې خالكې يوې سترې ډالې سره نايين نومي ښار ته لوړ شه. ۱۲ كله چې دې ښار دروزې ته نژدې شه، بيا يوه جنوزه يې وليدله چې رواتله. دا مړانې دې يوې كوندې شخې كوښائي زيايې و او دې يغې سره دې ښار ګان شمير خالك ملګري وي. ۱۳ كله چې عيسى اغا شخه وليده، بيا زړه يې په وسيو او ورته ويې ويل، ”نوره مه ژوره.“ ۱۴ بيا اغا دې مخه شه او په تابوت بندې يې لوس كشيې او كيمي خالكې چې تابوت واړ، ودرېدل. عيسى وويل، ”اې ځوونه! توته يايمه روچګيڙه.“ ۱۵ اغا مړانې كښينوست او په خبرې يې شيري وكړه او عيسى اغا په خټ خپله مور ته وسپوره. ۱۶ اغا ټول ډور وخاستل او دې خدائ ثنا يې وويله او ويې ويل، ”په ميژ كې يو ستر پيغمبر

پیدو شوائي دائي. خدای روغلی دائي چې دې خپل قوم سره مراسته وکو.

عيسی چې څه کړي وي دې یغې خبر په ټوله يهودیه او شو او خو سیمې کې رانگ شه.

دې عيسی په حق کې دې یحیی پشته

(متي ۱۱: ۲-۱۹)

دې یحیی شاگردونې اغا دې دغ ټولې کورینې نه خبر که. بیا یحیی

دې یغې نه دوه کاسون روغوشل او اغا یې عيسی ته ویر ولاړل چې پشته ځنې وکو، ”ایا ته اغا څوک یې چې ویل شوي وي باید روغلائي وائي، یا دې کیم بل چا په تامه پوتې شي؟“ کله چې اغا عيسی ته ویراغلل، ورته ویې ویل، ”میژ بیتسمه ویرکاوینکي یحیی توته رولژلي یې چې پشته وکي چې ته اغا څوک یې چې باید روغلائي وائي یا دې کیم بل چا په تامه پوتې شي؟“ په اغا ساعت عيسی ډیر خالک دې رانگ

رانگ بیمورئي، طاعون او پیړیونې نه روغ کړل او ډیر ړونده یې سترگاور کړل. یغ دې یحیی غړي ته په ځاوب کې وویل، ”په خت لوړ شئ او څه مې چې لیدلي او ارویدلي، اغا یحیی ته ویایئ چې څرنګې ړونده سترگاور کيژي، ګوډون کړلائي شي چې وګرځي، کیم خالک چې په جذوم بندې ووخته وي اغا پوک او روغ شوي دي او کونه وروري، مړي

روژواندي کيژي او غريون ته زرائي ویرکاول کيژي. ^{٢٣} بختاور دائي اغا
خوک چې په مو شک ونه کو.

^{٢٤} کله چې دې يحيی غري لورل، بيا عيسی دې يحيی په حق کې
دې خالکې سره خبرې شيري کړې او ويې ويل، ”توسې دې خه شی دې
ليدلې دې پوره داشته ته تلي وائي؟ ايا دې يغ مزرئي دې ليدلې دې پوره
چې بود يې خيخاوي؟ ^{٢٥} بيا دې خه شی دې ليدلې دې پوره تلي وائي؟
ايا دې يغ چا دې ليدلې دې پوره چې کوشليې جومي يې وغستيې وې؟
کسې، کيم خالک چې قيمتي جومي وغندي، اغا په عيش او عشرت کې
ژوند تيراوي او په مونئ کې پنډيژي. ^{٢٦} بيا دې خه شی دې ليدلې دې
پوره وتلي وائي؟ ايا دې يو پيغمبر دې ليدلې دې پوره؟ اي، زه توس ته
يايمه چې اغا دې يوه پيغمبر نه هه ډير ستر دائي. ^{٢٧} دا اغا خوک دائي
چې دې يغ په حق کې دې خدائ په کلام کې ليکل شوي دي:

”کسې، زه و خپل غرائي په تو نه مخکې ولازمه

چې دې تو دې پوره ليار تايوره کو.“

^{٢٨} عيسی زيوته کړه، ”زه توس ته يايمه چې په دا دنو کې دې يحيی نه
بل خوک ستر نه دائي زيژاول شوائي، خو بيا هه دې خدائ په بدشائي کې
په ټول نه واريکائي په يغ نه ستر دائي.“

٢٩ کله چې ټولې خالکې او حتي ټيکس ټولواوينکيې دې عيسی خبرې ورویدلې، بيا په دا يې اقرار وکړه چې دې خدای ليار سامه دو، دې ځکه چې يغي دې يحيی په لوس پېتسمه وخستې وه. ٣٠ خو فريسيونې او دې شريعت عالمونې دې خدای اغا مقصد چې دې يغي دې پوره يې لوره راد که، دې ځکه چې يغي دې يحيی په لوس پېتسمه نه وه وخستې.

٣١ عيسی وويل، ”دې دغې زمونې خالک دې څه شی سره بروبار کمه؟ دا څه رانگ خالک دي؟“ ٣٢ دئ دې يغي وارپکي په رانگ دي چې په بازور کې نوست وي او يو بل ته سيرې وائي او يائي: ’ميژ توس ته شپيلی واله، خو توس گاډو نه وکړه. ميژ درته دې غم بادلې وويلې، خو توس ونه ژاړل.‘ ٣٣ دې ځکه کله چې پېتسمه ويرکاوينکائي يحيی روغائي يغ و نه مارئي خواړله او نه يې شاروپ تشل، بيا توس ويل چې اغا پيريونې نيولائي دائي. ٣٤ دې انسان زياي روغائي چې هه خوري او هه تشي بيا توس يائي چې دا ساړائي وکسئ، اغا گډه وار، شاروبي او دې ټيکس ټولواوينکي او گونانگوروني ملگرائي دائي. ٣٥ خو بيا هه دې خدای حکمت دې يغي خالکې په وسيله چې اغا يې منلاي دائي، رشتينائي ثابت شه.“

عيسی دې فريسي شمعون په کير کې

۳۶ یوه فریسي عیسی ته بالنه ویرکړه چې دې یغ سره مارئي وڅوري، بیا
 عیسی دې یغ کیر ته ویراغائي او دې یغ سره دسترخوان ته کشینوست. ۳۷
 په اغا شار کې یوه بادکورېې شخه پندیدله. اغا خبره شوه چې عیسی دې
 یغ فریسي په کیر کې مارئي څوري، بیا دې عاطرې نه ډاک دې مارمارې
 دې بوتل سره روغله. ۳۸ اغا شخه دې عیسی خت ته دې یغ دې پشې
 سره ودریدله او ژاړل یې. دې یغې ویشکې دې عیسی په پشې بندې توئي
 شوې او اغا لامدې شوې. شخې اغا په خپل ویشتون بندې وچې کړلې،
 دې یغ پشې یې کوشال کړې او عاطر یې په وچاول. ۳۹ کله چې اغا
 فریسي چې عیسی یې ولما کړائي وه دا ولیدل، بیا دې خپل خون سره یې
 وویل، ”که چیرې دا سارائي په رشتیا پیغمبر وائي بیا اغا باید په دا پوئي
 شوائې وائي چې دا شخه چې یغ ته لوس ویري، څوک دو او څرنګې شخه
 دو. اغا یوه ګونانګوره شخه دو.“

۴۰ بیا عیسی یغ فریسي ته وویل، ”اې شمعونه! زه غوړمه توته یو خه
 ویایمه.“ یغ وویل، ”شه ایستوزه! ویایه.“ ۴۱ عیسی وویل، ”دوې کاسونې
 دې یو چا نه پور وختی و، دې یغې نه یو یې پینځه ساوه دې سپینې
 زارې سیکې پوره وړائي وه او بل یې پنځوس سیکې. ۴۲ یغې دوې سارې
 ایخ نه لارل چې خپل پور ویرکو، بیا پور ویرکاوینکي اغا دواسره ته خپل
 پورینه ویر وباخشل. بیا ویس په دا دواسره کې و کیم یو دې یغ سره زیوته

مینه وکو؟“ ۴۳ شمعون په ځاوب کې وویل، ”دې مو په خیال کیم ساري ته چې زیوت پور و باخشل شه.“ عیسی وویل، ”تو سامه پئصاله وکړه.“ ۴۴ بیا یې شخه ته مخ رووړو او شمعون ته یې وویل، ”دا شخه وینې؟ زه دې تو کیر ته روغلمه خو تو دې مو دې پشې دې پوره بیه رونه وړلې، خو یغې په خپلې ویشکې بندې دې مو پشې ووينځلې او په خپل ویشتون یې وچې کړلې. ۴۵ تو زه کوشال نه کړمه، خو دې کیم وخت نه چې زه دولته روغلئ یمه دا شخه لگیا دو دې مو پشې کوشلاوي. ۴۶ تو دې مو سار په تیلې غوړ نه که، خو یغې دې مو په پشې عاطر وچاول. ۴۷ بیا زه توته یا یمه چې یغې دې مو سره ډیره مینه وشوله، دې ځکه چې دې یغې ډیر گونائینه و باخشل شول. خو دې چا چې لږ باخشل شي اغا لږ مینه کو.“ ۴۸ بیا عیسی اغا شخه ته وویل، ”دې تو گونائینه و باخشل شول.“ ۴۹ دسترخوان ته نورې پوستې ولمانې په خپله کې سره وویل، ”دا څوک دائي چې حتي گونائینه هه باخشي؟“ ۵۰ خو عیسی اغا شخه ته وویل، ”ته خپل ایمون وژغورلې په خیر لوړه شه.“

اغا شخې چې دې عیسی سره یې مراسته وکړله

۸ څه وخت دې ورستې عیسی شار په شار او کلي په کلي گړځیده، تبلیغ یې که او دې خدای دې بدشایي زرائي یې ویرکوه او اغا

دولاس شاگردون هه ورسره وي. ^٢ يو شو شخې چې دې پيريونې نه خلوصې شويې وې او دې بيمورئي نه يې شفا ميندليې وه هه ورسره وې: لکه مريم چې په مجدليه مشهوره وه چې اووه پيريون ځنې وتلي وي، ^٣ يونا دې خوزا شخه چې ميره يې دې هيروديس دې دربار ناظر و، سوسن او نورې ډيرې شخې چې دې خپلې مالدارئي نه يې دې عيسی او دې يغ دې شاگردونې سره مراسته کړله.

دې زميندور مثال

(متي ١٣: ١-٩ او مرقوس ٤: ١-٩)

^٤ خالک دې يوه شار او بل شار نه عيسی ته روتلل او کله چې گان شمير خالک سره روغونډ شول بيا يغ ورته دا مثال رواړ: ^٥ ”يو زميندور دې تخم کارلې دې پوره پاتي ته لوړ شه. کله يې چې تخم وکوره، بيا يو خه په ليار کې ولويده، اغا په پشې لوندې شه او مرغونې وخوړ. ^٦ خه تخم په تيژې کې ولويده او کله چې روشن شه بيا دې لمدولي دې کمولي دې اماله اغا زروچ شه. ^٧ خه تخم په اغزي کې ولويده او اغزي ورسره ستر شول او بيټي يې لوندې کړل. ^٨ نور تخم په خاربه خوره کې ولويده. اغا روشن شه او سل گينه زيوت حاصل يې ویرکه.“

کله چې عيسی خپلې خبرې اخير ته وراسولې بيا په چگ اووز يې

وويل، ”كه خوك غوژينه لري، نو اغا دا ووروي.“

دې مثالينې مقصد

(متي ۱۳: ۱۰-۱۷ او مرقوس ۴: ۱۰-۱۲)

٩ کله چې دې عيسی شاگردونې پشتنه وکړه چې دې دغ مثال معنی
خه دو، ١٥ يغ خاوب ويرکه، ”توس ته دې خدای دې بدشايی په پټ
رازينه دې پئيدلې دې پوره پويا ديرکړائي شويې دو، خو نور ته دا ارخه په
مثالينه کې ويل کيژي ترخو دې خدای دې کلام اغا ليکنه پيره شي چې
يايي:

’اغا کسي خوايخ و ونه ويني، اغا و ووروي، خوايخ وربندې پوئي و نه
شي.’

دې زميندور دې مثال تفسير

(متي ۱۳: ۱۸-۲۳ او مرقوس ۴: ۱۳-۲۰)

١١ دې دغ مثال معنی دا دو: تخم دې خدای کلام دائي. ١٢ اغا تخم
چې په ليار کې لويژي دا اغا خالک دائي چې کلام وروي، خو شيطون
روشي او کلام دې يغې دې زرينې نه وري، ترخو اغا ايمون رو نه وري او
خلوصين ونه ميمي. ١٣ کيم تخم چې په تيژې کې لويژي دا اغا خالک

دائي چې په خواشولئ سره کلام وروي او مني يې. خو کلام په اغا کې وليې نه وي نيوليې. اغا دې يو څه وخت دې پوره ايمون روري، خو دې اوزميشته په وخت کې يې دې لوسه وړکو. ^{۱۴} اغا تخم چې په اغزي کې لويدلای دائي، اغا خالک دائي چې کلام وروي خو دې ژوند انديشنې، مالداري او دې ژوند غوشتنې دې يغې دې ودې مخه نسي او ميوه يې ايڅکله نه پخيزي. ^{۱۵} خو کيم تخم چې په شه خوره کې لويږي دا اغا خالک دائي چې کلام وروي او په خپل صادق او شه زړه کې يې سوتي او په صابر سره ميوه وړکاوي.

دې خروج مثال

(مرقوس ۴: ۲۱-۲۵)

^{۱۶} ايڅوک داسې نه کو چې خروج بل کو او اغا دې لوشي لوندې پټ کو او ليا يې دې کات لوندې کشيږدي، بلکې اغا په خروجدان بندې ژدي چې ار څوک رونناوځي او دې يغ رڼو وويني. ^{۱۷} دې ځکه چې ايڅ داسې پټ شائي نشته چې شکاره و نه شي او نه داسې پټ راز شته چې جاوات و نه شي. ^{۱۸} بيا پام کي چې څرنگې يې وروئي، دې ځکه څوک چې څه ولري بيا اغا ته و نور هه وړکړل شي، خو اغا څوک چې څه نه لري حتي که دې يغ په گمون کيم څه چې لري اغا و هه ځني وخاستل شي.

دې عيسی مور او ورینه څوک دي؟

(متي ۱۲: ۴۶ - ۵۰ او مرقوس ۳: ۳۱ - ۳۵)

۱۹ بيا دې عيسی مور او ورینه روغلل چې اغا وويني، خو دې زیوتې گانې گینې دې اماله یې ونه شول کړائي چې اغا ته ځون وراساوي. ۲۰ یو چا عيسی ته وویل، ”دې تو مور او ورینه دې ورچانې ویلور دي او غوري چې تو وويني.“ ۲۱ عيسی په ځواب کې وویل، ”دې مو مور او ورینه اغا دي چې دې خدای کلام وروي او عمل په کو.“

عيسی طوفان دراوي

(متي ۸: ۲۳ - ۲۷ او مرقوس ۴: ۳۵ - ۴۱)

۲۲ یوه وریخ عيسی دې خپلې شاگردونې سره په کشتی کې سور شه او اغا ته یې وویل، ”روځی چې دې داریوب بلې غورې ته لوړ شي.“ بيا اغا راون شول. ۲۳ کله چې اغا په کشتی کې راون وي، بيا عيسی وود شه. په دا وخت کې بیځیه په داریوب کې ساخت بود روغائي او کشتی دې یې نه په ډکاول شیرې شوه او اغا دې یوه ستر خطر سره مخومخ وي. ۲۴ شاگردون عيسی ته ویراغلل، اغا یې روویش که او ورته ویې ویل، ”ایستوزه! ایستوزه! میژ ډیپیژي.“ عيسی روویش شه او بود او دې یې

چاپې ته يې حکم وکه، طوفان ودریده او ارڅه قرور شول. ^{۲۵} بيا يغ خپل شاگردونې ته وويل، ”دې توسې ايمون څه شه؟“ خو يغې په ډور او حيرونتيا سره يو بل ته وويل، ”دا ساړائي څوک دائي چې حتي بود او بيه ته امر کو او اغا يې مني؟“

عيسی پيريونې نيولي ساري ته شفا ويرکاوې

(متي ۸: ۲۸ - ۳۴ او مرقوس ۵: ۱ - ۲۰)

^{۲۶} بيا عيسی دې خپلې شاگردونې سره دې جدريونې سيمې ته چې دې جليل ولايت ته مخومخ دو، ورسیده. ^{۲۷} څرنګې چې عيسی دې کشتی نه روکيز شه، بيا دې يغ شار دې يوه ساري سره چې پيريونې نيولائي و، مخومخ شه. زيوټ وخت کیده چې اغا لاغار ګرځیده او په کير کې نه پندیده، بلکې په اديره کې پندیده. ^{۲۸} کله چې يغ عيسی وليده، بيا سيرې يې وواللې او دې يغ په پشې کې ولويده او په چګ اووز يې وويل، ”اي عيسی، اي دې خدای تعالی زامنه! دې مو سره څه چار لري؟ زه توته زورئي کمه مو مه په غضاب کوه.“ ^{۲۹} يغ ځکه داسې ويل چې عيسی پيريونې ته امر کړائي و چې يغ ساري نه رو وځي. اغا ساړائي څو څو ووره پيريونې نيولائي و. خالکې و دې يغ لوسينه او پشې په زنځيرينه تړلې او ځلوانې و يې وير اچاولې، خو اغا و يې موتاوولې او پيريونې

و اغا داشتې ته بوته. ^{۳۰} عیسی دې یغ نه پشته وکړه، ”دې تو نوم څه داي؟“ یغ ځاوب ویرکه، ”دې مو نوم لشکر داي.“ دې ځکه چې په اغا کې ډیر پیرون وي. ^{۳۱} پیروني عیسی ته زورني وکړې چې اغا دې منځکې میانڅ ته ونه لږي. ^{۳۲} ولته نږدې دې خنزرونې یوه ستره رame وه چې په یوه غونډاي بندې څارله. بیا پیروني عیسی ته زوري وکړه چې دی ته اجازات ویرکو چې په خنزرونې کې نناوځي، بیا یغ ورته اجازات ویرکه. ^{۳۳} بیا پیرون دې یغ ساري نه ووتل او په خنزرونې کې ویر نناوتل. ټوله رame په منډه دې کمر نه کیزه داریوب ته ولویدله او ډیبه شوله.

^{۳۴} کله چې دې خنزرونې سوتینکي دا پیشه ولیدله بیا وتشتیدل او دا خبر یې شار او بوندې ته وراسوه. ^{۳۵} خالک دې دغې پیشې دې لیدلې دې پوره دې ورچانې رو وواتل کله چې اغا عیسی ته روغلل بیا اغا ساري یې ولید چې پیرون ځنې واتلي وي. اغا دې عیسی پیشې ته نوست و، جومي یې وغستې وې او په څټ خپل عادي حالت ته روغلی و، بیا اغا وډاریدل. ^{۳۶} کیمې خالکې چې دا پیشه لیدلې وه یغې نور ته وویل چې دا ساري چې پیروني نیولاي و څرنګې روغ شه. ^{۳۷} بیا دې جدريان دې شو او خو سیمې ټولې خالکې دې عیسی نه وغوشتل چې دې یغ ځوئي نه لوړ شي، دې ځکه چې اغا ډیر ډریدلي وي. بیا عیسی په کشتي کې سوور شه چې دې داریوب بلې غوړې ته لوړ شي. ^{۳۸} بیا یغ ساري چې

پیریون ځنې واتلي وي عیسی ته مینات وکه چې اجازات ورته ویرکو چې دې یغ سره لوړ شي، خو عیسی اغا ریخصات که او ورته ویې ویل: ^(۳۹) ”په خټ خپل کیر ته لوړ شه او اغا څه چې خدای دې تو دې پوره کړي دي اغا ټول ته ویاړه.“ اغا ساړائي په ټول شار کې وگرځیده او عیسی چې دې یغ دې پوره څه کړي وي اغا یې خالک ته بیان کړل.

دې عیسی دې طرف نه دې ایمون په خاطر شفا ویرکاول

(متي ۹: ۱۸ - ۲۶ او مرقوس ۵: ۲۱ - ۴۳)

^(۴۰) کله چې عیسی په خټ روگوډ شه، بیا خالکې ورته ارکلائي وويه، دې ځکه چې اغا ټول ورته په انتظار وي. ^(۴۱) بیا یو ساړائي چې یایروس نومیده او دې یوې عبادتخاني مشر و، روغائي او دې عیسی په پشې کې ولویده او زوري ورته وکړه چې دې یغ سره کیر ته لوړ شي، ^(۴۲) دې ځکه چې دې یغ کوشي لیر چې دولاس کولنه وه دې مارگ په حالت کې پراته وه.

کله چې عیسی په ليار راون و، خالکې دې ارې خو نه په زور رواړ. ^(۴۳) دې یغې په میانځ کې یوه شځه وه چې دې دولاسې کولې نه ځنې وینه بائیدله. یغې خپلې ټولې پائسې په طبیبوني لگاولي وې، خو ایچا دې یغې علاج نه شه کړائي. ^(۴۴) اغا دې خټ دې طرفه روغله او دې عیسی پيشه

ته يې لوس ويراړ او په مخ يې وینه ودریدله. ^{٤٥} عیسیٰ پشتنه وکړه، ”چا موته لوس رواړ؟“ ټول منکر شول خو پطروس وویل، ”ایستوزه! ټول خالک درنه روبادال دائي او دې اړې خو نه دربندي زور روري.“ ^{٤٦} خو عیسیٰ وویل، ”کیم چا روته لوس رواړ، دې ځکه زه پوښي شومه چې دې مو نه یو قوات ووته.“ ^{٤٧} کله چې اغا شخه پوښي شوه چې پټه نه شي پوتې کیدائي بیا په تراول شوه، روغله او دې عیسیٰ په پشې کې ولویدله او دې ټولې په مخکې یې وویل چې ویلې یې اغا ته لوس ويراړ او څرنګې په مخ روغه شوه. ^{٤٨} عیسیٰ یغې ته وویل، ”لیرې! ته خپل ایمون روغا کړې. په خیر لوړه شې.“

^{٤٩} عیسیٰ لیا خبرې کړلې چې دې عبادتخانې دې مشر دې کیر نه یو ساړائي روغائي او یایروس ته یې وویل، ”دې تو لیر مړه شوه، ایستوذ ته نور تکلیف مه ویرکاوه.“ ^{٥٠} خو کله چې عیسیٰ دا خبره ورویده، بیا یایروس ته یې وویل، ”مه ډارېزه، ګوشائي ایمون ولاړه او اغا و ژوندائي شي.“ ^{٥١} کله چې عیسیٰ دې یایروس کیر ته نناوت بیا یغ دې پطروس نه وړه، یوحنا، یعقوب او دې یغې جلکئ دې مور او پلور نه وړه بل ایچا ته اجازات ویر نه کړه چې دې ننه ورسره لوړ شي. ^{٥٢} ټولې دې یغې جلکئ دې پوره ژاړو او ویر که. خو عیسیٰ وویل، ”مه ژورئې، اغا مړه نه دو، اغا خو ووده دو.“ ^{٥٣} یغې ټولې په یغ پرې وخاندل، دې ځکه چې اغا شه پئیدل چې اغا مړه

دو. ٥٤ خو عيسی اغا جلکئی په لوس ونيوله او ورته وې يې ويل، ”اې جلکئی! روچگيږه.“ ٥٥ اغا په خټ روژواندائي شوه او په مخ روچکا شوله. عيسی اغا ته امر وکه چې يغي ته يو څه ویرکو چې ويې خوري. ٥٦ دې يغي مور او پلور ډير حيرون شول، خو عيسی اغا ته امر وکه چې دې دغي پيشې په حق کې چاته څه ونه يائي.

دې دولاسې شاگردونې لاژل

(متي ١٠: ٥-١٥ او مرقوس ٧: ٦-١٣)

٩ عيسی خپل دولاس شاگردون روغوشتل او اغا ته يې قدرات او اختيار ویرکه چې پيريون وبوسي او دې بيمورئي علاج وکو. ١٠ بيا اغا يې ولاژل چې دې خدای بدشائي اعلان کو او بيمورون روغ کو. ١١ اغا ته يې وويل، ”دې سفر دې پوره دې ځون سره ايڅ شائي مه وخلي. نه تنډي، نه کاخوړه، نه ماړي، نه پائسي او نه اضافي جومي. ١٢ کله چې توس کيم کير ته ویرشئ بيا ترڅو پره چې په اغا شار کې وائي په اغا کير کې پوتې شئ. ١٣ که چيرې توس ته په کيم ځوئي کې څوک ارکلائي ونه يائي، بيا اغا شار پريژدئي او دې يغ شار خورې دې خپلې پشې نه وځانډئي، ترڅو دې يغي په خلاف شائدي وي.“ ١٤ بيا دئ راون شول، کلي په کلي گرځيدل او په ار ځوئي کې يې زرائي ویرکوه او خالک يې

روغاول.

دې هیروودیس پریشاني

(متي ۱۴: ۱-۱۲ او مرقوس ۶: ۱۴-۲۹)

کله چې دې جلیل والي هیروودیس دې یغې ټولې کورینې نه چې وشول خبر شه بیا ډیر پریشانه شه، دې ځکه چې ځنې خالکې و ویل چې یحییٰ په خټ روژواندائي شوائي داي. ^۷ نورې و ویل چې الیاس پیغمبر روشکاره شوائي داي او ځنې و ویل چې دې وختینئ پیغمبرونې نه یو روژواندائي شوائي داي. ^۸ خو هیروودیس وویل، ”مو په خپله دې یحییٰ سار پرې کړائي داي، بیا دا سارائي څوک داي چې په حق کې یې داسې شایون ورومه؟“ هیروودیس کوشش که چې عیسیٰ وويني.

پینځه زره کاسون ته مارئي ویرکاول

(متي ۱۴: ۱۳-۲۱ او مرقوس ۶: ۳۰-۴۴ او یوحنا ۶: ۱-۱۴)

کله چې رسولون په خټ روغلل، بیا کیم کورینه چې یغې کړي وي اغا یې عیسیٰ ته بیان کړل. عیسیٰ اغا دې ځون سره کړل او دې بیت صیدا په نوم شار ته گوښي لوړل. ^۹ خو خالک خبر شول او پسې لوړل. عیسیٰ اغا ته ارکلائي وويه، دې یغې سره یې دې خدائ دې بدشایئ په

حق کې خبرې وکړلې او اغا خالک ته يې شفا ویرکړه چې روغتيا ته يې اړتيا لارله. ^{۱۵} کله چې موزديگار شه، بيا اغا دولاس شاگردون عيسی ته روغلل او ورته وېې ويل، ”دا خالک ريخصات که چېرې کلي او شو او خو بوندې ته لوړ شي چې خونينه ته ماړني او دې شپې تيراوې دې پوره خوئي پیدو کو. دولته ايخ شائي نشته او دا خوئي دې داشتې په رانگ دائي.“ ^{۱۶} خو عيسی اغا ته وويل، ”توس خپل اغا ته څه ویرکئ چې وېې خوري.“ يغي وويل، ”دې میژ سره خالي پینځه ماړني او دوه کابون دي، نور ايخ هه نشته. ايا ته غوړې چې میژ خپل لوړ شي او دا ټول خالک ته ماړني وخلي.“ ^{۱۷} (وولته شو او خو پینځه زره ساري وي.) عيسی خپل شاگردون ته وويل، ”اغا پنځوس پنځوس کاسون کشيناوئي.“ ^{۱۸} شاگردونې داسې وکړل او ټول يې کشيناول. ^{۱۹} عيسی اغا پینځه ماړني او دوه کابون روخاستل، پورته اسمون ته يې وکاتل او دې خدای شکر يې ويوست. بيا يغ ماړني موتې کړې او خپلې شاگردونې ته يې ویرکړلې چې دې خالکې په مخ کې يې کشيژدي. ^{۲۰} يغي ټولې وخواړه او موړه شول او دې ماړني کیمې ټوکړې چې پوتې شوې شاگردونې اغا روټولې کړې او دې يغي نه يې دولاس ټوکړي ډاکې شوې.

دې عيسی په حق کې دې بطروس اقرار

(متي ۱۶: ۱۳-۱۹ او مرقوس ۸: ۲۷-۲۹)

١٨ يوه وريخ چې عيسی په يوه گوشتي خوئي کې داعو کړله او شاگردون
 يې هه ولته وي، دې يغې نه يې پشته وکړه، ”خالک خه يائي چې زه
 خوک یمه؟“ ١٩ يغې په خاوب کې وويل، ”خني يائي چې ته پتسمه
 ویرکاوینکائي يحيی يې، خني يائي چې الياس نبي يې، او نور يائي چې
 دې وختينی پیغمبرونې نه يو روژواندائي شوائي دائي.“ ٢٠ بيا عيسی دې
 يغې نه پشته وکړه، ”توس خه يايی چې زه خوک یمه؟“ بطروس په خاوب
 کې وويل، ”ته دې خدای مسيح يې.“

عيسی دې خپل مارگ په حق کې پيشگوئي کو

(متي ١٦ : ٢٠-٢٨ او مرقوس ٨ : ٣٠-٣٨ ، ٩ : ١)

٢١ بيا عيسی اغا ته په کلاکه حکم وکړه چې دې دغ په حق کې چاته
 خه ونه يائي ٢٢ او ويې ويل، ”دا ضروري دو چې دې انسان زيائي و ډير
 کړاوينه وزغمي او دې قوم دې مشرونې، مشرونې امامونې او دې شريعت
 دې عالمونې دې خو و راد کړائي شي. اغا و وويژنل شي او په درمه وريخ و
 بيا روژواندائي شي.“ ٢٣ بيا يې اغا ټول ته وويل، ”که خوک غوري چې
 دې مو دې ليارتليکيې نه شي بيا بايد دې خپل خون نه تير شي، اړه وريخ
 دا خپل صليب رو وخلي او په مو پسې دا روخي.“ ٢٤ دې خکه خوک چې
 غوري خپل ژوند وسوتي اغا و دې لوسه ویرکو، خو خوک چې خپل ژوند

دې مو په خاطر دې لوسه ویرکاوې بیا و یې ژغوري. ^{٢٥} دې یوه چا دې پوره و په دا کې څه ګاټه وي چې ټوله دنیو وګاټي، خو خپل ځون دې لوسه ویرکو لیا اغا ته نقصان وړاساوي؟ ^{٢٦} که چیرې څوک په مو او لیا دې مو په کلام شرمیږي، بیا دې انسان زیائي و هه کله چې دې خپل جلال او دې پلور او سپیڅلې فرشتې دې جلال سره روښي، په اغا وشرمیږي. ^{٢٧} زه توسته رشتیا یایمه چې دولته ځنې داسې خالک ویلور دي چې تر یغې پوره و مړه نه شي، ترڅو یې دې خدای بدشائي نه وي لیدلېې.

دې عیسی دې څیرې بدلیدل

(متي ١٧ : ١ - ٨ او مرقوس ٩ : ٢ - ٨)

^{٢٨} دې دغې خبرې نه شو او خو ووته وریځې ورستې عیسی پطروس، یوحنا او یعقوب دې ځون سره کړل او دې داعو دې پوره یوه غره ته وخاتل. ^{٢٩} کله چې عیسی داعو کړله، بیا څیره یې بادلله شوه او جومې یې سپینې وچرکیدلې. ^{٣٠} بیځیه وولته دوه ساري روجاوات شول چې دې عیسی سره یې خبرې کړلې او اغا موسی او الیاس وي. ^{٣١} اغا په اسموني جلال کې روشکاره شول او دې عیسی سره یې دې خدای او دې یغ مقصد په حق کې چې دې یغ په مارګ و په یروشلم کې پیره شي، خبرې وکړې. ^{٣٢} په دا وخت کې پطروس او دې یغ ملګري په درونه خوب ووده شوي وي، خو

کله چې روویش شول، بیا دې عیسیٰ جلال او اغا دوه ساري چې ورسره ویلوروي، ولیدل. ^{۳۳} کله چې موسیٰ او الیاس دې عیسیٰ نه تلل بیا پطروس عیسیٰ ته وویل، ”ایستوزه! خومره شه دو چې میژ دولته یې. روځی چې درې خیمې جوړې کي، یوه توته، یوه موسیٰ ته او یوه الیاس ته.“ خو پطروس نه پئیده چې څه یائي. ^{۳۴} یغ لیا خبرې کړلې چې یوه وریځ روجاواته شوه او په اغا بندې یې سیوره وکړه. کله چې شاگردون په وریځ کې روویسور شول بیا وډاریدل. ^{۳۵} دې وریځې نه یو اووز روغائي او ویل یې، ”دا دې موزیائي دائي چې مو غوره کړائي دائي، اغا ته غوژ ونسئ.“ ^{۳۶} کله چې اووز غلئ شه، یغې ولیدل چې عیسیٰ وولته کوشائي و. شاگردون غلي پوتې شول او څه چې یې لیدلي وي په اغا وخت کې یې دې یغې په حق کې چاته څه ونه ویل.

عیسیٰ دې یوه ژنکي نه پیړیون وبوسي

(متي ۱۷: ۱۴-۱۸ او مرقوس ۹: ۱۴-۲۷)

^{۳۷} بله وریځ کله چې عیسیٰ دې خپلې درې شاگردونې سره دې غره نه روکیز شه، بیا ډیر خالک روغلل چې دې یغ سره وويني. ^{۳۸} بیځیه دې یغې ډالې نه یوه ساري سیره وکړه، ”اې ایستوزه! زه درته زورئي کمه چې دې مو زي ته یو نظیر وکسه، اغا دې مو کوشائي زیائي دائي. ^{۳۹} په اغا بندې

پیریون روځي او بیځیه سیرې ځنې وبوسي او داسې درازینه ویرکاوې چې دې خولې نه یې ځاګینه راوړن وي. په ډیر ځاپل نه دې ورستې په ساختي سره یې پریژدي. ^{۴۱} دې تو شاګردون ته مې زورئې وکړې چې پیریون ځنې وبوسي، خو یغې ونه شول کړائي. ^{۴۲} عیسی په ځاوب کې وویل، ”ای دې دغې زمونږ بې ایمونه او بې ليارې خالکې! دې څو پره و زه دې توسې سره ومه او دې څو پره و توس ته حوصله کمه؟“ بیا یې اګا ساړي ته وویل، ”زیائي دې دولته رواله.“ ^{۴۳} ژنکائي لیا رارون و چې پیریونې اګا په منځکه رو سنږ ویه او ویې تمبوو. عیسی پیریون ته حکم وکړ چې ځنې ووځي او اګا ژنکائي یې روغ که او اګا یې په خټ خپل پلور ته وسپوره. ^{۴۴} ټول خالک دې خدای لوی وولي ته هیرون پوتې شول.

عیسی دې دوام وور دې پوره دې خپل مارګ په حق کې پیشګوئي کو

(متي ۱۷: ۲۲-۲۳ او مرقوس ۹: ۳۰-۳۲)

ټول خالک دې عیسی کورینه ته هیرون پوتې وي اګا خپل شاګردون ته وویل: ^{۴۵} ”زه چې درته څه یایمه اګا ته په غور سره غوژ ونسئ: دې انسان زیائي و خپل دیشمنون ته په لوس ویرکړل شي.“ ^{۴۶} خو شاګردون په دا پوښ نه شول چې دې دغې خبرې معنی څه دو. دې دغې معنی دې یغې

نه پټه سوتل شويې وه چې په پوټي نه شي او اغا وډاريدل چې په دا حق کې دې يغ نه پښتنه وکو.

په ټول نه ستر څوک دائي؟

(متي ۱۸ : ۱ - ۵ او مرقوس ۹ : ۳۳ - ۳۷)

۴۶ بيا دې شاگردونې ترميانخ دا باحث شيري شه چې په دئ کې څوک تر ټول نه ستر دائي. ۴۷ عيسی پوټي شه چې دې يغې په زرينه کې شه گرځي، بيا يغ يو واريکائي رواست او په خپل څانگ کې يې ودرره ۴۸ او دئ ته يې وويل، ”ار څوک چې دا وريکنکائي دې مو په نوم قايل کو بيا زه يې قايل کړائي يم او څوک چې مو قايل کو، بيا اغا څوک يې قايل کړائي دائي چې زه يې رولژئ يم. دې ځکه چې په توس ټول کې تر ټول نه کم تر ټول نه لوی دائي.“

څوک چې دې توسې مخالف نه دائي اغا دې توسې طرفدور دائي

(مرقوس ۹ : ۳۸ - ۴۰)

۴۹ يوحنا عيسی ته وويل، ”ايستوزه! ميژ يو ساړائي وليده چې دې تو په نوم يې پيريون ياستل خو ميژ اغا دې دغ کور نه منع که، دې ځکه چې

اغا دې ميژ دې ډالې نه و. ^{۵۱} عيسی اغا ته وويل، ”اغا مه منع کاوئي، دې ځکه څوک چې دې توسې مخالف نه دائي اغا دې توسې طرفدور دائي.“

دې سامريې دې يوه کلي خالک دې عيسی دې منلې نه انکار کو

^{۵۱} کله چې اغا وخت روڼدې شه چې عيسی اسمون ته يوړل شي، بيا په ټينگې ارادې سره يروشلم ته راون شه. ^{۵۲} يغ په ځون نه مخکې غړي ولاړل. اغا لوړل او دې سامريې يو کلي ته ويراغلل چې دې يغ دې پوره تايوري ونسي. ^{۵۳} خو دې يغ کلي خالکې عيسی قابيل نه که، دې ځکه چې دا جاواته وه چې اغا دې يروشلم خوته راون و. ^{۵۴} کله چې دې يغ شاگردونې يعقوب او يوحنا دا وليدل، بيا يغې وويل، ”ايستوزه! ايا ته دې ميژ نه غوړې چې ويائي دې اسمون نه دا يور روناړل شي او دا خالک دا وسويځي؟“ ^{۵۵} خو عيسی ورته مخ روړوه او اغا يې سپک کړل. ^{۵۶} بيا اغا بل کلي ته لوړل.

دې عيسی دې پيروني کړلې شرطينه

(متي ۸: ۱۹ - ۲۲)

٥٧ ګله چې اګا په ليار راون وي، يوه ساري عيسی ته وويل، ”ار چيرې

چې خې زه و درپسې ځمه.“ ٥٨ عيسی يغ ته وويل، ”ګيدرون خپل غورينه لري او مرغون مانځولې، خو دې انسان زياتي دامره ځوئي هه نه لري چې خپل سار په کشيزدي.“ ٥٩ عيسی يو بل ساري ته وويل، ”په مو پسې روځه.“ خو يغ ساري وويل، ”شوغلېه! اجازات روکه چې اوال لوړ شمه او خپل پلور خورې ته وسپورمه.“ ٦٠ عيسی يغ ته وويل، ”پريژده چې مړي خپل مړي شاخ کو. ته لوړ شه او دې خدای دې بدشائي اعلان وکه.“ ٦١ يوه بل ساري وويل، ”اي شوغلېه! زه و تو پسې ځمه، خو اوال اجازات روکه چې لوړ شمه او دې خپلې کوراني سره په مخ شه وکمه.“ ٦٢ عيسی يغ ته وويل، ”څوک چې دې يويې کړلې په وخت کې په خټ کسي، اګا دې خدای دې بدشايي ور نه دائي.“

دې دوه شپيتلاس شاګردونې لږل

١٠ ٥٨ په اګا نه دې ورستې عيسی نور دوه شپيتلاس شاګردون وټاکل او اګا يې دوه دوه کاسون دې خپل ځون نه مخکې ار شار او کلي ته چې غوشتل يې وولته لوړ شي، ولاړل. ٥٩ اګا ته يې وويل، ”فاصل ډير دائي خو مزدیرون لږ دي، بيا توس دې فاصل دې خاوند نه وغورځي چې دې حاصلاتي دې روټولولې دې پوره نور مزدیرون رو ولاړي.“ ٦٠ لوړ شئ، خو

کسئ، زه توس لکه دې وريونې په رانگ دې ليونې ميانخ ته لاژمه. ٤ دې
خون سره دې پائسې بتوه ليا کاخوره او ليا خاپلئ مه وړئ. او په ليار کې
دې چا سره خبرې مه کئ. ٥ کله چې کيم کير ته نناوځئ، بيا اوال
داسې ويایئ: 'په دا کير کې دا سالومتي وي.' ٦ که چيرې ولته کيم
صولحه خواشاوينکائي کاس وي، بيا دې توسې سالوم و په اغا بندې وي
او که نه، بيا اغا سالوم و په خت توس ته رووگرځي. ٧ په اغا کير کې
پوتې شئ او اغا چې ار خه ديرکاي ويې خورئي او ويې تشئ، دې ځکه
چې مزدير دې خپلې مزديرئي حقدور دائي. کير په کير مه گرځئ. ٨ کله
چې توس کيم شار ته نناوځئ او اغا درته ار کلائي ويائي، بيا خه چې يې
دې توس په مخ کې کشيشول اغا وخورئي. ٩ دې يغ ځوئي بيمورون روغ
کئ او خالک ته ويایئ چې دې خدائ بدشائي توس ته نژدې شويې دو.
١٠ خو کله چې توس کيم شار ته ورنناوځئ او اغا درته ارکلائي ونه يائي،
بيا دې يغ شار چيلې ته ووځئ او وويایئ: ١١ 'ميژ و دې توس دې شار
خوړې هه چې دې ميژ په پشې بندې لويدلې دي وځاندي او دا و دې
توسې په خلاف شائي ويرکاي. خو په دا پوئي شئ چې دې خدائ
بدشائي نژدې شويې دو.' ١٢ زه توس ته يايمه چې دې قيامات په وريخ و
دې سدوم دې خالکې سازو دې دغ شار دې خالکې دې سازو نه کمه
وي.

اغا شارينه چې خالك يې توبه نه وبوسي

(متي ۱۱: ۲۰-۲۴)

١٣ افسوس دا وي په تو اې دې خورزين شاره! افسوس دا وي په تو اې دې بيت صيدا شاره! دې حكه كه چيرې دا معجزې چې په توس كې جاواتې شوې، كه اغا په صور او صيدون كې جاواتې شويې وائي بيا اغا و ډير مخته دې وير جومي وغستې وائي، په خپل سرينه بندي و يې ايرې اچوالي او توبه و يې ياستلې وائي. ١٤ خو دې قيامات په وريخ و دې صيدون او صور دې خالكې سازو دې توسې دې سازو نه كمه وي. ١٥ خو اې كپرناحومه! تو غوشتل چې اسمون ته پورته كړائي شې؟ خو ته و ديڅاخ ته ستر وال شې.

١٦ عيسى خپل شاگردون ته وويل، ”خوك چې دې توس خبرې ته غوږ نسي، اغا دې مو خبرې ته غوږ نسي. خوك چې توس نه ماني، اغا مو نه ماني او خوك چې مو نه ماني بيا اغا خوك نه ماني چې زه يې رولولئ يمه.“

دې دوه شپيتلاس شاگردوني په خت روتل

١٧ بيا اغا دوه شپيتلاس شاگردون په خواشولي سره په خت روگوډ شول او ويې ويل، ”ايستوزه! حتي پيريون هه دې تو دې نوم په يوداولې سره دې

میژ تابع کیږي.“ ۱۸ عیسیٰ یغې ته په ځواب کې وویل، ”مولیدل چې

شیطون څرنګې لکه دې بریشنو په رانګ دې اسمونه روولويده. ۱۹

ووروئي! مو توس ته واک او اختیار دیرکړائي دائي چې مانګارینه او لړمون په پشې لوندې کئ او دې دیشمن ټول طاقات موت کئ. ایڅ شائي توس ته

زیون نه شي رساولئ. ۲۰ خو په دا مه خواشولیږئ چې پیرون دې توسې

تابع کیږي، بلکې په دا خواشول پندېږئي چې دې توسې نامینه په جنت کې لیکل شوي دي.“

دې عیسیٰ خواشولي

(متي ۱۱: ۲۵-۲۷، ۱۳: ۱۶-۱۷)

۲۱ په اګا وخت کې عیسیٰ په روح القدس کې خواشولي وکړه او ویې

ویل، ”ای پلوره، ای دې منځکې او اسمون تیشتنه! زه دې تو شکر کمه

چې دا خبرې دې دې پوئي او ویشورې خالکې نه پټې کړې او ناپویه

خالکې ته دې جاواتې کړې دي. ای پلوره، دا دې تو راضو وه. ۲۲ بیا

عیسیٰ وویل، دې مو پلور ار څه موته روسپورلي دي. ایڅوک دې پلور نه

وره زیائي نه پیژاني او نه څوک پلور بې زي نه پیژاني او دې یغې نه وړه چا

ته چې زیائي وغوري ورته ویې شائي.“

۲۳ کله چې اګا ګوشائي و، بیا عیسیٰ اګا ته مخ روړوه او ورته ویې

ویل، ”بختاورې دي اغا سترگې چې اغا خه ويني چې توس يې وينئ. ﴿٢٦﴾
 زه توس ته يايمه چې ډيرې پيغمبرونې او بدشاونې دا ارمون لوره چې اغا خه
 وويني چې توس يې وينئ، خو ويې نه ليدل او اغا خه ووروي چې توس يې
 وروئي، خو يغي نه ورويدل.“

دې يوه نيك سامري مثال

﴿٢٥﴾ يوه وريخ دې شريعت يو عالم روغائي او دې عيسی نه يې دې
 ازميشته دې پوره يو سول وکه، ”ايستوزه! زه بايد خه وکمه چې تل پوتې
 ژواندين وگاتمه؟“ ﴿٢٦﴾ عيسی يغ ته ځاوب ويرکه، ”په شريعت کې خه
 ليکل شوي دي؟ اغا څرنګې تعبيري؟“ ﴿٢٧﴾ يغ په ځاوب کې وويل، ”دې
 خپل تيشتن خدای سره دې زړه دې ميانخه په خپل ټول روح او خپل ټول
 طاقت او ټول عقل سره مينه که او دې خپل گاونډي سره دې خپل ځون
 په رانګ مينه که.“ ﴿٢٨﴾ عيسی ورته وويل، ”تو سام ځاوب ويرکه. داسې
 که، بيا ته و ژواندائي پنډيژې.“

﴿٢٩﴾ خو دې دغ دې پوره چې دې شريعت عالم دا وشائي چې اغا په
 حقا دائي، بيا دې عيسی نه يې پشتنه وکړه، ”دې مو گاونډي څوک
 دائي؟“ ﴿٣٠﴾ عيسی داسې ځاوب ويرکه، ”په يوه وخت کې يو ساړائي دې
 يروشلم نه اريحا ته راوړ و چې په ليار کې غلون ته په لوس ويراغائي. غلې

اغا سارائي لاغار كه، ويې وويه او دې مارگ په حالات كې يې پرياش او
 لورل. ^{٤١} بيخه يو امام په اغا ليار تيريده، كله يې چې اغا سارائي وليده،
 بيا خپله ليار يې پريشوله او په تير شه. ^{٤٢} په دغ رانگ يو لاوي چې كله
 اغا خوئي ته وراسيده او اغا سارائي يې وليده، بيا اغا هه خنې په بله خو تير
 شه او لور شه. ^{٤٣} خو يو سامري چې په اغا ليار تيريده اغا ته ويراغائي او
 كله يې چې اغا سارائي وليده بيا زړه يې په وسو. ^{٤٤} اغا ته ويراغائي،
 زاخمينه يې ورته په الكولي ووينخل او تيل يې په وچاول او پتې يې په
 كشيشوله. بيا يې اغا په خپل خره بندي سوور كه او يوې ميسوفرخونې ته
 يې يوار او وولته يې پام په كه. ^{٤٥} سابو گائيز اغا دې سپينې زارې دوي
 سيكې وخاستې او دې ميسوفرخونې خاوند ته يې ويركړلې او ورته ويې ويل:
 'په اغا بندي پام كه او كه نورې پائسې دې په ولگاولي بيا چې كله روگوډ
 شمه اغا و هه ديركمه.' ^{٤٦} بيا عيسى پشتنه وكړه، "ويس خه فكر كې
 چې په دا درې سره كې دې يغ ساري چې دې غلې لوس ته روغلي و،
 گاونډي خوك دائي؟" ^{٤٧} دې شريعت عالم خاوب وركه، "اغا خوك
 چې په اغا بندي يې راحم وكه." عيسى ورته وويل، "لور شه او ته هه
 داسې كه."

عيسى دې مرتا او مريم سره ليدنه كو

٣٨ کله چې عیسی او شاگردون یې په خپله ليار راون شول، اغا یوه کلي ته وراسیدل او وولته یوې شخې چې مرتا نومیده عیسی په خپل کیر کې ولما که. ٣٩ یغې دې مریم په نوم یوه خور لارله. اغا روغله او دې عیسی پشې ته کشینوسته او دې یغ خبرې ته یې غوږ نیولائي وه. ٤٠ مرتا دې ډیرې کورینې دې لوسه سترېې او پریشانې شوله، بیا عیسی ته روغله او ورته ویې ویل، ”ایستوزه! دې تو دا ته پام نه دائي چې ټول کورینه زه کمه او خور مې روسره مراسته نه کو؟ اغا ته ویایه چې روشي او مراسته روسره وکو.“ ٤١ عیسی اغا ته په ځواب کې وویل، ”مرتتا، مرتتا! ته دې ډیرې شایونې دې پوره اندیشه کې او نارامه یې، ٤٢ خو گوشائي یو شائي ضروري دائي. څه چې مریم خواش کړي دي اغا شه دي او دا و دې یغې نه ونه خاستل شي.“

عیسی خپل شاگردون ته دې داعو کړلې په حق کې تعلیم ویرکاي

(متي ٩: ١٣-٧، ٧: ١١)

١ یوه وریځ عیسی په یوه ځوئي کې داعو کړله. کله چې یغ خپله داعو ختم کړله، بیا دې شاگردونې نه یو کاس یغ ته وویل، ”اې ایستوزه! لکه څرنګې چې یحیی خپل شاگردون ته داعو کړل ویرزده کړې وي، ته

يې هه ميژ ته روزده كه. “ عيسى اغا ته وويل، ”كله چې توس داعو كئ
بيا داسې ويايئ:

’اي اسموني پلوره!

دې تو نوم دا پوك وي،

دې تو بدشائي دا روشي.

دې ميژ وريخونه رزق اړه وريخ ميژ ته روكه.

دې ميژ گونائينه وباخشه

دې خكه چې ميژ هه اغا خالك باخشي چې دې ميژ سره
بدي كو

او ميژ په ازميشت كې مه اچاوه.

بيا عيسى خپل شاگردون ته وويل، ”فرض كئ كه په توس كې يو
كس په نيمه شپه كې دې خپل ملگري كير ته ويرشي او ورته ويايي: ’اي
ملگريه! موته درې ماړي په پور روكه. دې مو يو ملگرائي چې په سفر
كې و دې مو كير ته روغلي دائي او دې مو سره خه نشته چې دې يغ په
مخكې يې كشيژدمه چې ويې خوري.‘ او دې توسې ملگرائي دې كير

دې ننه نه توس ته ځاوب دیرکو: 'مو مه نه ارامه کوه، دروزه ویس باند دو
 او زه او دې مو باچيون په خپلې بيشتارې کې پروته یې. زه نه شمه کړائي
 چې روچک شمه او تو ته کیم څه دیرکمه.' ^۸ زه توس ته یایمه که چیرې
 اغا دې ملگرتیا په خاطر رو چک نه شي او ماړي دیر نه کو، خو بیا هه په
 دا خاطر چې توس په سول کړلې نه شرمیږي بیا اغا و روچگیږي او ار څه
 ته چې اړتیا ولري توس ته و یې دیرکو. ^۹ په دغ رانگ توس ته یایمه چې
 وغورځي بیا توس ته و دیر کړل شي، ویې لټاوي بیا پیدو و یې کي، وار
 وټکاوي بیا درته خلوص و شي. ^{۱۰} دې ځکه ار څوک چې څه وغوري، بیا
 و یې مینده کو او ار څوک چې څه وغوري، بیا پیدو و یې کو او ار څوک
 چې دروزه وټکاوي بیا ورته خلوصه و شي. ^{۱۱} ایا په توس کې داسې پلور
 شته چې زیائي یې ځنې کاب وغوري او اغا دې کاب په ځوي ورته
 مانگور ویرکو؟ ^{۱۲} لیا اغا ځنې یویه وغوري او اغا ورته لرم ویرکو؟ ^{۱۳} بیا
 توس چې دامره بد خالک یی، په دا پیښي چې خپلې الودینې ته څرنګې
 شه شایون ویرکي، بیا دې توسې اسموني پلور و څومره زیوت روح القدس
 اغا خالک ته ویرکو چې ځنې یې وغوري.

عیسی او دې پیړیوني مشر بعزلبول

(متي ۱۲: ۲۲ - ۳۰ او مرقوس ۳: ۱۴ - ۲۳)

عيسى دې يوه ساري نه گونگ پيرائي ويوسته او كله چې اغا پيرائي

ووت، بيا يځ گونگي ساري په خبرې شيري وکړه او خالک حIRON شول. ^{١٥}

خو ځنې خالکې وويل: چې اغا دې پيريونې دې مشر بعزبول يعني

شيطون په مرسته پيريون وبوسي. ^{١٦} نورې دې ازميشته په رانگ دې

عيسى نه اسموني معجزه وغوشتله. ^{١٧} خو عيسى دې يځې په خياليته

پييده، بيا اغا ته يې وويل، ”په اړه بدشائي کې چې په خپل ميانځ کې بې

اتفاقي رو ميانځ ته شي اغا دې ميانځ نه شي. په اړه کوراني کې چې بې

اتفاقي رو ميانځ ته شي اغا کوراني ټوټې ټوټې کيږي. ^{١٨} او که چيرې

شيطون دې خپل ځون په خلاف شي، بيا دې يځ بدشائي و څرنګې ټوټې

شي؟ خو بيا هه توس يايي چې زه دې بعزبول په مرسته پيريون وبوسمه. ^{١٩}

که چيرې زه دې بعزبول په مرسته پيريون وبوسمه، بيا دې توسې خپل

ليارتلينکيې يې دې چا په مرسته وبوسي؟ بيا اغا و دې توسې په حق کې

پئصاله وکو. ^{٢٠} خو که چيرې زه دې خدای په قدرات سره پيريون وبوسمه،

بيا په دا پوښي شئ چې دې خدای بدشائي توس ته روغليې دو.

كله چې يو زوراور سارائي چې واسله ورسره وي دې خپل کير سوتنه

کو بيا دې يځ مول او جايداد و خواندي وي، ^{٢١} خو كله چې دې يځ نه

زيوت زوراور سارائي په يځ بندي حمله وکو او اغا ته موتيې ويرکو، بيا دې

يځ نه و ټوله واسله چې په ډاډه و، وخلي او کيم شايون چې يځ غلا کړي

دي اغا و په خپله کې سره وويشي.

﴿٢٣﴾ څوک چې دې مو سره نه دائي، اغا دې مو په خلاف دائي او څوک چې دې مو سره دې خالکې په روتلولې کې مرسته نه کو، اغا يې خوره ووره کاوي.

دې پيري په خت روتلل

(متي ١٢: ٤٣ - ٤٥)

﴿٢٤﴾ کله چې دې يوه ساړي نه پيرائي رووځي، بيا په داشته کې سرگردانه گرځي او دې ارام کړلې دې پوره ځوئي غوري، خو کله چې داسې ځوئي پيدو نه کو، بيا دې خپل ځون سره ويائي: 'زه و په خت اغا کير ته لوړ شمه چې ځني رواتلاي ومه.' ﴿٢٥﴾ بيا کله چې په خت روشي بيا اغا کير ريز شوائي او په ترتيب سره وويني. ﴿٢٦﴾ بيا اغا لوړ شي او په ځون نه بد نور اووه پيريون روالي او اغا ټول روشي، په يغ کاس کې ويرنناوځي او وولته پنډيزي. بيا دې يغ حال په مخته نه هه خاروپ شي.

رشتينيې خواشولي

﴿٢٧﴾ کله چې عيسى دا خبرې کړلې، دې خالکې دې ميانځ نه يوې شځې په چک اووز اغا ته وويل، "بختاوره دو اغا شځه چې ته ځني پيدو

شوائی یې او توتہ یې شوده دیرکړي دي.“ ۲۸ خو عیسیٰ ځاوب ویرکه،
”نه، اځا څوک بختاور دائي چې دې خدای کلام وروي او عمل په کو.“

دې معجزې غوشتنه

(متي ۱۲: ۳۸-۴۲)

۲۹ کله چې دې عیسیٰ په شو او خو ډیر خالک روټول شول، یغ داسې
وویل، ”دې دغې زمونې خالک څومره بدکورائي دائي. دئ معجزه غوري،
خو کوشیې معجزه چې دئ ته و وشول شي اځا دې یونس پیغمبر معجزه
دو. ۳۰ لکه څرنګې چې یونس پیغمبر دې نینوا دې خالکې دې پوره یوه
ناخشه وه، بیا داسې و دې انسان زیائي دې دغې زمونې دې خالکې دې
پوره یوه ناخشه وي. ۳۱ دې شیا ملکه و دې قیامات په وریځ روچګیزي او
دې دغې زمونې خالک و ګرام کو، دې ځکه چې اځا دې دنیو دې بل
سار نه روغلیې وه چې دې سلیمان دې حکمت نه ډاکې خبرې ووروي.
خو کسئ ویس دولته یو څوک شته چې په سلیمان نه ستر دائي. ۳۲ دې
قیامات په وریځ و دې نینوا خالک روچګ شي او دې دغې زمونې خالک
و ګرام کو، دې ځکه چې یغې دې یونس دې تعلیم په ارویدلې سره توبه
ویاستله، خو کسئ څوک چې ویس دولته دائي اځا په یونس نه ډیر ستر
دائي.

دې سیرات خروج

(متي ۵: ۱۵، ۶: ۲۲-۲۳)

۳۳ ایڅوک خروج دې دغې دې پوره نه بلوي چې اڅا په یوه پټ ځوئي کې کشیژدي او لیا یې دې یوې تولی لوندې کشیژدي، بلکې اڅا په خروجدان بندې ژدي چې کله خالک روشي بیا رڼو یې وويني. ۳۴ دې تو سترگې دې تو دې سیرات دې پوره لکه دې خروج په رانگ دي. کله دې چې سترگې روغې وي بیا ټول سیرات و دې هه رڼو وي، خو کله دې چې سترگې خاروې وي، بیا دې تو سیرات و هه تیاره وي. ۳۵ بیا پام که، اسې نه په تو کې چې کیمه رڼو دو اڅا تیاره وي. ۳۶ که چیرې دې تو ټول سیرات دې رشنوې نه ډاک وي او یوه برخه یې هه په تیاره کې نه وي، بیا ټول سیرات و دې داسې روشانه وي لکه خروج چې په خپله رڼو تو روشانه کو.

عیسی فریسیون او دې شریعت عالمون گرامه وي

(متي ۲۳: ۱-۳۶ او مرقوس ۱۲: ۳۸-۴۰)

۳۷ کله چې عیسی خپلې خبرې خاتمې کړې، بیا یو فریسي اڅا ته دې مارئي دې پوره بالنه ویرکړه. عیسی دې یغ کیر ته ویراغائي او دسترخوان ته کشینوست. ۳۸ کله چې فریسي ولیدل چې عیسی په خواروک نه اول

لوسينه ونه وينځل، بيا حيرون شه. ^{٤٠} عيسى يغ ته وويل، ”توسې فريسيون دې خپلې پيولې او دې تولئ ورچانې برخې پوکه وائي، خو دې توسې زرينه دې حرص او بدئي نه ډاک دي. ^{٤١} اې کام عقلي خالکې! چا چې دې ورچانې برخه جوړه کړې دو ايا اغي دې ننه برخه نه دو جوړه کړې؟ ^{٤٢} خو څه چې دې توس په پيولې او چانيون کې دي اغا غريونې ته خيرات ويرکئ، بيا و ټول شايون دې توس دې پوره پوک شي.

^{٤٣} خو اې فريسيونې! دې توس په حال دا افسوس وي. توسې دې ويلنې او سپيلنې او نورې بيتيې لاسمه برخه ويرکاوئ، خو په انصاف کړلې او دې خدائ سره په مينه کړلې کې بې پروئي کئ. توس بايد په دا ټول بندې عمل کړلائي او اغا نور مم هه دې نظير نه نه اچاولائي.

^{٤٤} اې فريسيونې! دې توسې په حال دا افسوس وي. توس دا خواشاوئي چې په عبادتخاني کې مخته ځائينه ونسئ، او دا خواشاوئي چې په بازورينه کې دا درته سالومينه اچاول شي. ^{٤٥} دې توسې په حال دا افسوس وي. توس دې يغې بې ناخشي او بې شناختې قبرينې په رانگ يئ چې خالک په گرځي او نه يې پېژاني.“

^{٤٦} دې شريعت دې عالمونې نه يوه کاس عيسى ته په ځاوب کې وويل، ”ايستوزه! کله چې داسې خبرې کې، بيا دې ميژ هه سپکاواني

کې. “^{۴۶} عیسیٰ ځواب ویرکه، ”ای دې شریعت عالمونې! دې توس په حال دا هه افسوس وي. توس خالک ته داسې بورینه ویر په شو کاوئي چې په ساختی سره یې وري، خو خپل ورته گوتې هه نه ویرئي. ^{۴۷} دې توسې په حال دا افسوس وي. توس دې یغې پیغمبرونې دې پوره زیورتینه جوړه وائي چې دې توسې نیکونې وژنلي وي. ^{۴۸} دې توسې نیکونې چې کیم کورینه کړي دي توس په خپله اغا منی او تصدیق کاوئ یې. یغې پیغمبرون ووژنل او توس ورته زیورتینه جوړاوي، ^{۴۹} دې دغ اماله خدای په خپل حکمت سره وویل: ’زه و اغا ته پیغمبرون او رسولون ویر ولاژمه. خو اغا و دې دئ نه ځنې ووژني او نور و وځوراي.‘ ^{۵۰} بیا دې دغې زمونې دې خالکې نه و دې یغې پیغمبرونې دې وینې ځواب چې دې دنیو دې پیدوئشت راسه توئي شوي دي وغوشتل شي. ^{۵۱} دې هایل دې وژنلې نه وخله ترزکریا دې وژنلې پره چې دې قربانی دې ځوئي او سپیڅلي ځوئي ترمیانخ ووژنل شول. ای، زه توس ته یایمه چې دې دغې زمونې خالک و دې دغ ار څه دې پوره ځواب ویرکاي.

^{۵۲} ای دې شریعت عالمونې! دې توسې په حال دا افسوس وي. توس دې علم دې کیر دې دروزې کړي وخاستي دي، په خپله هه نه ویر نناوځي او څوک چې ویر نناوځي اغا هه نه پریژدئي.“

٥٢ کله چې عیسی دې یغ کیر نه ووت، دې شریعت عالمونې او
فریسیونې دې یغ سره ډیر ساخت مخالفت شیري که او دې ډیرې شایونې
په حق کې یې ځنې ساختې پښتنې کړلې. ٥٣ یغې کوشش که چې اغا په
خپلې خبرې کې روونسي.

دې منافقات په خلاف خبردارائي

(متي ١٠: ٢٦-٢٧)

١٢ په دا وخت کې په زرینه خالک روټول شول، او دامره زیوت
وي چې یو بل یې تر پشې لوندې کاول، بیا عیسی او ال خپل شاگردونې ته
خبرې شیري کړې، ”دې فریسیونې دې خمیرې یعنی دې یغې دې
منافقات نه ځونینه سوتئ. ١ داسې پټ شائي نشته چې شکاره و نه شي
او نه داسې پټ راز شته چې جاوات و نه شي. ٢ بیا ار خه چې توسې په
تیاره کې ویلي اغا و په رڼو ورپخ ورویدل شي او ار خه چې توسې دې باند
دروزي خټ ته یو بل ته په غوژ کې پټ پټ ویلي دي اغا و دې چاتې نه
په چگ اووز ورویدل شي.

دې چا نه باید وډارېږي

(متي ١٠: ٢٨-٣١)

۴ ای دې مو ملگريې! زه توس ته يایمه دې یغې خالکې نه مه ډارېږئې
 چې سیرات وېژني او په اغا نه دې ورستې نور ایخ نه شي کړائي. ۵ خوزه
 توس خبراومه چې دې چا نه وډارېږئې. دې یغ چا نه وډارېږئې چې په وېژنل
 نه دې ورستې دا واک او اختیار لري چې توس په دېڅاخ کې وچاوي. ای،
 زه توس ته يایمه چې باید دې یغ نه وډور شئ. ۶ ایا پینځه چرچنې په
 دوې ریپې نه خارڅیږي؟ خو بیا هه په دې کې یوه هه خدای نه ویراوي. ۷
 تر دغې پره چې دې توسې دې سار ویشته هه شمیرل شوي دي. بیا ایخ مه
 ډارېږئې، توس دې بې شمیره چرچنې نه زیوت قیمت لرئې.

دې خالکې په مخ کې دې مسیح په حق کې اقرار کړل

(متي ۱۰: ۳۲-۳۳، ۱۲: ۳۲، ۱۰: ۱۹-۲۰)

۸ عیسی زیوته کړه، ”زه توس ته يایمه ار څوک چې دې خالکې په
 مخکې دا اقرار وکو چې اغا دې مو دې لیارتلینکې نه دائي، بیا دې انسان
 زیائي و هه دې خدای دې فرشتې په مخکې اقرار وکو چې اغا دې مو دې
 لیارتلینکې نه دائي. ۹ خو ار څوک چې دې خالکې په مخکې دې مو
 نه انکار وکو بیا دې انسان زیائي و هه دې خدای دې فرشتې په مخکې
 دې یغ نه انکار وکو. ۱۰ ار څوک چې دې انسان دې زی په خلاف کیمه
 خبره وکو بیا اغا و باخش شي، خو که څوک دې روح القدس په خلاف

کفر ویایي اغا و نه شي باخش. ۱۱ کله چې اغا توس دې محکمې دې پوره عبادتخاني لیا والیونې لیا واکمنونې ته روالي، بیا په دا حق کې اندیشه مه کئ چې دې خپل ځون نه و څرنګې دفاع کئ لیا څه و یایئ. ۱۲ دې ځکه چې په اغا ساعت و روح القدس توس ته وشائي چې څه باید ویایئ.

دې یوه کم عقل مالدار مثال

۱۳ دې ګانې ګینې دې میانځ نه یوه ساري عیسی ته وویل، ”ایستوذه! دې مو ورور ته ویایه چې دې میژ دې پلور میروث دې مو سره وویشي.“ ۱۴ عیسی یغ ته ځاوب ویرکه، ”اې وروره! زه چا دې توسې په میانځ کې قاضي ټاکلئ یمه چې دې توسې میروث وویشمه؟“ ۱۵ بیا یې خالک ته وویل، ”پام کئ او خپل ځونینه دې ار رانګ حرص نه وسوتئ، دې ځکه چې دې انسان ژوند په دا نه جوړیږي چې اغا دا ډیره مالداري ولري.“

۱۶ بیا عیسی اغا ته دا مثال رواړ، ”یو مالدار سارائي و چې منځکه یې لارله او یغې منځکې شه حاصل ویرکه. ۱۷ یغ دې خپل ځون سره فکر وکه او ویې ویل: ’څه وکمه؟ دې مو سره دامره ځوئي نشته چې خپلې دې غلې دونې په کې وسوتمه.‘ ۱۸ بیا یغ وویل: ’ویس پوئي شومه چې څه وکمه. زه و خپل ګودامینه رانګ کمه او دې یغ نه و ستر ستر ګودامینه جوړ کمه او

خپلې دې غلې دونې او نور شايون و په کې ذخيره کمه. ^{١٩} بيا و خپل
 ځون ته ويايمه: اي بختاوره انسانه! تو ډير زيوت شه شه شايون روټول کړي
 دي چې دې ډيرې کولينې دې پوره دې باس دي. ويس په ارام ژوند تيره،
 خوره، تشه او خواشول گرځه. ^{٢٠} خو خدای اغا ته وويل: 'اي کم عقله!
 هه دا نن شپه و دې سپاه ووځي، بيا دا ټول شايون چې تو دې خپل ځون
 دې پوره سوتلي دي اغا و دې چا شي؟' ^{٢١} داسې و دې يغې خالکې سره
 کيژي چې دې ځونينې دې پوره مالداري روټوله وي خو دې خدای په نظير
 کې و غريب وي.

په خدای توکل کړل

(متي ٦: ٢٥ - ٣٤)

^{٢٢} بيا عيسی خپل شاگردونې ته وويل، "بيا توس ته يايمه چې دې خپل
 ژوند په حق کې دا اندېشنه مه کئ چې څه شائي و خورئي او هه دې
 خپل سيرات په خاطر چې څه و وغوندئي. ^{٢٣} دې ځکه چې ژوند دې
 خواروک نه او سيرات دې جومې نه ډير مهم دائي. ^{٢٤} کارغون ته وکسئ،
 اغا نه څه کړي او نه څه ريبي، نه دې سوتلې دې پوره ځايون لري او نه
 گودامينه، خو خدای ورته روزي رساوي. توس په مرغون نه ډير زيوت
 ارزشت لرئ. ^{٢٥} ايا په توس کې څوک کړائي شي چې په اندېشنې سره

دې خپل عمر يو ساعت هه زيوټ کو؟ ^{٢٦} بيا که چيرې توسې يو داسې واريکائي کور نه شئ کړائي، بيا ويلې دې نورې شايونې په حق کې انديشنه کئ؟ ^{٢٧} ځنگلي گولينه ته وکسئ چې څرنګې سترېږي. اګا نه چار کو او نه دې ځونينې دې پوره جومې جوړه وي. خو توس ته يايمه چې حتي سليمان بادشا هه دې خپل ټول شان او شوکت سره دې دغې گولينې په رانګ کوشلائي او سينګار شوائي نه و. ^{٢٨} که چيرې خدائ دې صحرا ووشه ته چې نن دولته دائي او سابو ته و په تانور کې سويخل کيږي داسې کوشلا ويرکاي، بيا اګا و توس ته په اګا نه کوشليې جومې نه کو دير؟ دې توسې ايمون ويلې دامره کمزورائي دائي! ^{٢٩} بيا انديشنه مه کئ چې توس و څه خورئي او څه و تشئ. ^{٣٠} دې ځکه چې دې دغې دنيو خالک دې دغې شايونې په حق کې انديشنه کو. خو دې توسې اسموني پلور پيږي چې توس دا شايون ته اجات لرئي. ^{٣١} دې دغې په ځوئي توس دې خدائ دې بدشائي په غوشتنه کې شئ بيا اګا و توس ته دا شايون هه ديرکو.

اسموني مالداري

(متي ٢١ : ١٩ - ٢١)

^{٣٢} ”اي دې شاګردونې واريکيې ډالې! مه ډاريږي، دې ځکه چې دې توسې دې اسموني پلور دا خواشه دو چې توس ته بدشائي ديرکو. ^{٣٣} ار څه

چې لرې اغا خارڅ کئ او پائسې يې غريون ته ویرکئ. دې خپلې ځونينې دې پوره دې پائسې داسې کاڅورې تايورې کئ چې ایشکله نه زارېږي يعنې په اسمون کې داسې خزونې جوړې کئ چې ایشکله نه کميږي، دې ځکه چې يو غال هه ورته نژدې کيدائي نه شي او نه يې چمجي خواړي شي. ^{۳۴} دې ځکه په ار ځوئي کې چې دې توسې خزونې وي بيا دې توسې زرينه و هه ولته وي.

بئيدور نيکارون

^{۳۵} خپلې ملي وتارې، دې کور دې پوره تايور پنډېږي او څروغينه مې بال سوتئ. ^{۳۶} دې يغې نيکارونې په رانگ پنډېږي چې خپل مشر ته دې ورو دې ولماستې نه دې په خت روتاگ په انتظار وي. کله چې اغا روشي او دروزه وتکاوي، بيا په مخ يې ورته خلوصه کو. ^{۳۷} بختاور دي اغا نيکارون چې کله يې مشر روشي او وويني چې اغا بئيدور نوست دي. په يقين سره زه توس ته دا يايمه چې مشر و په خپله ملا وتاري، اغا و دسترخوان ته کشيناوي او رو و شي او دې يغې خيذمات و وکو. ^{۳۸} بختاور دي اغا نيکارون چې کله يې مشر په نيمه شپه ليا گائيز واختي روشي او وويني چې اغا بئيدور نوست دي. ^{۳۹} خو توس بايد په دا پوئي شئ چې که چيرې دې کير خاوند پئيدائي چې غال و خه وخت روشي، بيا نه وي پریشولائي چې دې يغ کير ته ویرنواځي. ^{۴۰} بيا توس هه بايد تايور

پنډېژني، دې ځكه چې دې انسان زياتي و په داسې وخت كې روشي
چې توس و يې دې روتاگ انتظار هه نه لرئي.“

وفادور او بي وفا نيكار

(متي ۲۴: ۴۵-۵۱)

٤١ پطروس وويل، ”اي ايستوزه! ايا دا مثال گوسائي دې ميژ دې پوره
دائي او كه دې ټولې دې پوره؟“ ٤٢ عيسى ځاوب وركه، ”بيا اغا وفادور او
ويشور نيكار څوك دائي چې مشر يې دې خپلې نيكارونې په سار وټكي،
ترڅو په خپل وخت اغا ته خپله برخه خوړه وركو؟“ ٤٣ بختاور دائي اغا
نيكار چې مشر يې روشي او اغا په خپله چار كې لگيا وويني. ٤٤ په رشتيا
سره زه يايمه چې مشر و دې خپل ټول مول او جايداد زماواري اغا ته
وسپوري. ٤٥ خو كه اغا نيكار دې خپل ځون سره ويائي چې مشر و مې
دامره زر رو نه شي او دې نورې ټولې نيكارونې په والې ټكاوې شيري وكو،
وخوري، وتشي او نشه وكو، ٤٦ بيا مشر و يې په داسې وريخ روشي چې
اغا و يې انتظار هه نه لري او داسې وخت كې و روشي چې اغا و خبر هه
نه وي. بيا مشر و اغا ته ساخته سازو وركو او اغا و په بې ايمونونې كې
وشميرل شي. ٤٧ خو اغا نيكار چې په دا پيژني چې مشر يې څه غوري،
خو بيا هه تايور نه دائي چې اغا كور وكو، بيا اغا و ساخت ووالل شي. ٤٨

خو اغا نیکار چې په دا نه پټیږي چې مشر یې څه غوړي او څه غلط کور وکو چې دې سازو وړ وي، بیا لږ ووالل شي. چاته چې ډیر ویرکړل شي بیا ډیر و ځنې غوشتل کیږي. څومره ډیر چې چاته سپورل کیږي دامره ډیر ځنې غوشتل کیږي.“

دې عیسیٰ په سبب بیلتون

(متي ۱۰: ۳۴-۳۶)

❦ عیسیٰ زیوته کړه، ”زه دې دغې دې پوره روغلی یمه چې په منځکه یور ولگاومه او کاش چې دا یور مخته لگیدلی وائی. ❦ زه و دې یوې ساختې پیتسمې نه تیریزمه او ترڅو پره چې اغا تر سره شویې نه وي، دې موزره و څومره نارامه وي. ❦ ایا توس گمون کئ چې زه دې دغې دې پوره روغلائي یمه چې دنیو ته امن روالمه؟ نه، دې امن دې پوره نه، بلکې دې بې اتفاقی اچاولې دې پوره روغلائي یمه. ❦ دې ځکه په دا نه دې ورستې چې پینځه کاسون په یوه کیر کې وي سره جدا و شي، درې کاسون و دې دوې کاسونې او دوه کاسون و دې درې په خلاف شي. ❦ پلور و دې زي په خلاف شي او زیائي و دې پلور په خلاف، مور و دې لیر او لیر و دې مور په خلاف، خوشیې و دې نژور او نژور و دې خوشیې په خلاف شي.“

دې وخت پېژاندل

(متي ۱۶: ۲-۳)

٥٤ په دا رانگ عيسى خالك ته وويل، ”كله چې توس ووينئ چې وريځې دې لمر پريواتې دې خو روپورته كيږي، بيا په مخ يايئ چې وور ووشي او داسې كيږي. ٥٥ كله چې بود دې سويلي دې خو نه ولگيږي بيا توس يايئ چې ساخته گرمي و شي او داسې كيږي. ٥٦ اي منافقي! توس كړائي شئ چې منځكې او اسمون ته په كاتلې سره دې اوو دې حالت پيشگوئي وكئ، بيا څرنكي ويسينئ زمونه نه شئ پېژاندلائي؟

دې خپل مداعي سره روغه جوړه كړل

(متي ۵: ۲۵-۲۶)

٥٧ توس خپله ويلې دا پريكړه نه شئ كړائي چې كيمه ليار سامه دو؟ ٥٨ كله چې دې خپل مداعي سره قاضي ته ځئ، بيا په ليار كې كوشش وكئ چې دې يغ سره روغه وكئ. كه نه، بيا اغا و مو قاضي ته روځكاوي او قاضي و توس پوليس ته وسپوري او په زندان كې و وچاول شئ. ٥٩ زه توس ته يايمه چې تر يغې پرې و دې زندان نه روخلوص نه شئ چې ترڅو پوره مو دې خپل پور يوه يوه پئسه نه وي وړ كړي.

توبه وبوسئ چې تباہ نه شئ

۱۳ ﴿۱﴾ په دا وخت کې په اګا ځوئي کې ځنې حاضرینې عیسی دې یغې جلیلونې نه خبر که چې پیلاتوس اګا خدای ته دې قربانۍ مخته کولې په وخت کې ووژنل. ﴿۲﴾ عیسی اګا ته په ځاوب کې وویل، ”ایا کمون کئ چې داګا جلیلون دې جلیل دې نورې ټولې پنډیدنکې نه ډیر ګونانګورون وي چې په دا رانګ ووژنل شول؟ ﴿۳﴾ نه، زه توس ته یایمه که چیرې توس توبه ونه وبوسئ، بیا توس ټول و دې یغې په رانګ تباہ شئ. ﴿۴﴾ لیا اګا وتلاس کاسون چې په سیلوام کې په مونۍ روولویده او مړه شول، ایا کمون کئ چې اګا دې یغې نورې ټولې خالکې نه چې په یروشلم کې پنډیږي ډیر ګونانګورون وي؟ ﴿۵﴾ نه، زه توس ته یایمه که چیرې توبه ونه وبوسئ، بیا توس ټول و دې یغې په رانګ تباہ شئ.“

دې بي میوې اینځر دې ونې مثال

﴿۶﴾ بیا عیسی اګا ته دا مثال رواړ، ”یوه ساري خپل دې انګیرې په بوغ کې دې اینځر یوه ونه کرلې وه. کله چې روغائي چې توغه روتول کو، ایڅ یې په کې پیدو نه کړل. ﴿۷﴾ بیا خپل باغبون ته یې وویل: ”کسه، درې کوله شي چې روښمه او په دا ونه کې میوه غوړمه، خو ایڅ مې په کې پیدو نه کړل. دا ونه ووايه. دغې ونې ویلې اسې ځوئي نیولائي دائي؟“ ﴿۸﴾ خو

باغبون ورته ځاوب ویرکه: 'مشره! دا کول یې هه پرېژده، زه و دې یغې شو
او خو منځکه وکنده او سره و ورته وچاومه. ^۹ که په روتلینکې فاصل
کې یې میوه ونیوله بیا ډیره شه و وي، که نه بیا کړای شي چې ويې
وايي.‘“

عیسی دې سبت په ورېځ یوې شخې ته شفا ویرکاوې

^{۱۰} دې سبت په یوه ورېځ عیسی په عبادتخانه کې تعلیم ویرکوه. ^{۱۱}
وولته یوه شخه وه چې وتلاس کوله کیدل چې پیرونې نیولې وه او اغا یې
کمزورې کړې وه. ملا یې ورته داسې گره کړې وه چې بیخې سامه
دریدلې نه شوه. ^{۱۲} کله چې عیسی اغا شخه ولیدله، بیا اغا یې روغوشته
او ورته وېي ویل، ”ای خورې! ته دې خپلې بیمورئي نه خلوصه شوې.“ ^{۱۳}
بیا یې خپل لوسینه په اغا بندې کشیشول او اغا په مخ نیغه ودریدله او دې
خدای ثنا یې وویل.

^{۱۴} خو دې عبادتخانې مشر دې عیسی په دا کور چې دې سبت په
ورېځ یې بیمور ته شفا ویر کړې وه، خفا شه او خالک ته یې وویل، ”په
افته کې شپږ ورېځې دي چې باید کور وشي، بیا په دا ورېځې کې روځی
او شفا ومیمي، خو دې سبت په ورېځ نه.“ ^{۱۵} خو عیسی اغا ته ځاوب
ویرکه، ”ای منافقونې! ایا توس اریو دې سبت په ورېځ خپل غویه لیا خار

دې خوار نه نه خلوصه وائي او دې يې دې پوره يې نه بيايي؟ ^{١٦} بيا دا
 شخه دې ابراهيم لير دو او وتلاس کوله شي چې دې شيطون په باند کې
 وه. ايا اغا بايد دې سبت په وريخ دې باند نه ازوده نه شي؟ ^{١٧} دې
 عيسى په دا خبرې دې يغ مخالفين شرمنده شول، خو خالک دې يغ په دا
 حيروناوينکي کورينه چې کړل يې، خواشول شول.

دې شارشمې دې تخم مثال

(متي ١٣ : ٣١-٣٢ او مرقوس ٤ : ٣٠-٣٢)

^{١٨} بيا عيسى پشته وکړه، ”دې خدای بدشائي دې خه شي په رانگ
 دو او اغا دې خه شي سره بروباره کمه؟ ^{١٩} دا دې شارشمې دې تخم په
 رانگ دو چې يوه ساړي اغا رووخست او په خپل پاتي کې يې وکاره. اغا
 ستر شه او بيتي خني جوړ شه او مرغون روغلل او دې يغ په خونگې يې
 مانخولي جوړې کړې.“

دې خميرې مثال

(متي ١٣ : ٣٣)

^{٢٠} عيسى يورې بيا پشته وکړه، ”دې خدای بدشائي دې خه شي سره
 بروباره کمه؟ ^{٢١} دا دې يغې خميرې په رانگ دو چې يوه شخه اغا وخلي

او دې درې پټمونې دونې سره يې گډه کو، ترڅو اغا ټول خميره شي.“

دې تانگې دروزې مثال

(متي ۷: ۱۳-۱۴، ۲۱-۲۳)

عيسی يروشلم ته راون و او په ليار کې يې په شارينه او کلي کې خالک ته تعليم ویرکوه. ^{۲۳} يو چا ځنې پښتنه وکړه، ”ايستوزه! ايا کوشي لږ خالک و خلوصين وميمي؟“ عيسی ځاوب ویرکه: ^{۲۴} ”زيوت کوشش وکړ چې دې تانگې دروزې نه ویر دننه شی، دې ځکه زه توس ته يایمه چې ډیر خالک و دې نناوتلې اخه کو، خو وه و نشي کړائي. ^{۲۵} کله چې يورې دې کیر خاوند روچک شي او وار باند کو، بيا توس و دې ورچانې پوتې شی او وار و ټکاوي او ويایي و چې اې شوغليه! وار خلوص که. خو اغا و ځاوب ډیر کو چې زه توس نه پېژانمه چې دې کیم ځوئي نه روغلي یی. ^{۲۶} بيا و توس يایي: ’میژ دې تو سره په يوه دسترخوان خواړلي او تشلي او تو دې میژ په چيلې کې تعليم ویرکوه.‘ ^{۲۷} خو اغا و بيا درته ويایي: ’زه توس نه پېژانمه چې دې کیم ځوئي نه روغلي یی. اې بادکورونې! دې مو دې مخې نه لرې شی.‘ ^{۲۸} کله چې توس ووينی چې ابراهيم، اسحاق، يعقوب او ټول پيغمبرون دې خدای په بدشايي کې دي خو توس ځنې ورړه شوي یی، بيا و ژورې او خپل غوشينه و چيچي. ^{۲۹} خالک و دې خاتيخ او دې

لویدځ او قطبي او سویلي نه روشي او دې خدای دې بدشایي په ولماستیه کې و کشیني. ^{۳۶} څوک چې ویس ورستی دي، اغا و اوال شي او څوک چې اوال وي اغا و ورستی شي.

دې یروشلم دې پوره دې عیسیٰ خافگان

(متي ۲۳: ۳۷-۳۹)

^{۳۷} په اغا وخت کې یو څو فریسیون عیسیٰ ته روغلل او ورته ویې ویل، ”دا څوئي پرېژده او چیرې بل څوئي ته لوړ شه، دې ځکه چې هیرودیس غوري تو وویژني.“ ^{۳۸} عیسیٰ اغا ته وویل، ”لوړ شی او اغا گیدر ته ویایی چې زه نن او سابو پیرون وبوسمه او خالک روغه ومه او په درمه وریځ و خپل کور اخیر ته وراساومه. ^{۳۹} په ار حال، زه باید نن او سابو او بل سابو خپل سفر ته دوام ویر کمه، دې ځکه چې دا نه شي کیدائي چې یو پیغمبر دا دې یروشلم نه وره په بل څوئي کې وویژنل شي.

^{۴۰} ای یروشلمه! ای یروشلمه! ای اغا شاره چې پیغمبرون ویني او کیم کاسون چې دې خدای دې خو نه دیر لاژل کیږي، اغا سنگساره وې. مو څو څو ووره وغوشتل چې دې تو خالک داسې سره روټول کمه لکه چرگه چې خپل باچي دې خپلې وزرې لوندې راټولاوي، خو تو ونه غوشتل. ^{۴۱} کسه، دې توسې کیر توس ته خالي پریاش کیږي. زه توس ته یایمه چې نور

و مو تر یغې ونه وینئ ترڅو اغا وخت روشي چې دا ویایئ:

‘مبارک دایي اغا څوک چې دې تیشن په نوم روشي.’“

عیسی یوه بیمور ساري ته شفا ویرکاوې

۱۴ ^١ دې سبت په یوه ورځ عیسی دې مارئي خواړلې دې پوره دې فریسیونې دې ډالې دې یوه مشر کیر ته لوړ شه او وولته خالکې په څیر اغا ته کاتل. ^٢ وولته عیسی ته مخومخ یو ساړائي ویلور و چې دې پرسوب په بیمورئي وخته و. ^٣ عیسی دې شریعت دې عالمونې او فریسیونې نه پشته وکړه، ”ایا دې سبت په ورځ دې بیمورونې روغاول راوو دي که نه؟“ ^٤ خو اغا غلي پوتې شول. بیا عیسی اغا ساړائي په لوس ونيوه، اغا یې روغ که او ریخصات یې که. ^٥ بیا عیسی دې یغې نه پشته وکړه، ”که چیرې دې سبت په ورځ په توس کې دې کیم چا زیائي لیا غویه کيې ته ولویږي، بیا ایا اغا و یې په مخ روو نه بوسي؟“ ^٦ خو دې یغې سره دې یغ ځاوب نه و.

عاجزي او ولما پالنه

^٧ کله چې عیسی ولیدل چې ځنې ولمانې کوشش که چې ځونینې دې پوره تر ټول نه شه ځائینه ونسي، بیا اغا ته یې دا مثال رواړ: ^٨ ”کله

چې څوک توس ته دې ورو دې ولماستيه دې پوره بالنه دیرکو بیا دې مجلس په سار کې مه کشینئ، دې ځکه کیدائي شي چې په توس نه کیم بل ډیر مهم ساړائي روباال شوائي وي، ﴿٩﴾ او دې توسې کوربه چې توسې دواسره یې روباالي یې روشي او درته ویائي: 'خپل ځوئي دې دا ساړي ته پریژده.' بیا و وشرمیژې او مجبور و شي چې په ټول نه دې ورستې ځوئي کې کشینې. ﴿١٠﴾ خو کله چې دې چا ولما شي، بیا لوړ شه او په ټول نه دې ورستې ځوئي کې کشینه، ترڅو کله چې کوربه روشي او درته ویائي: 'اې دې مو ملگریه! مخته کشینه.' په دا و دې نورې ټولې ولمانې په مخکې دې تو عزت وشي، ﴿١١﴾ دې ځکه څوک چې خپل ځون ستر گني، اغا و خور شي او څوک چې خپل ځون عاجز کو، اغا و سرلوړائي شي.

﴿١٢﴾ بیا عیسیٰ خپل کوربه ته وویل، "کله چې دې غارمې لیا دې لماشوم ماړئي دې پوره څوک روغورې، بیا خپل ملگری لیا خپل ورینه لیا خپلون لیا خپل مالدار گاونډیون ته بالنه مه ویرکاو، دې ځکه چې اغا و هه په خټ توته بالنه دیرکو او په دا رانگ و دې تو بادال پیره کو. ﴿١٣﴾ خو کله چې ولماستيه ویرکاوې، بیا غریبون، شیالون، گودون او وړندون ته بالنه ویرکاو. ﴿١٤﴾ بیا ته و بختاور یې، دې ځکه چې اغا دې تو بادال نه شي پیراکاولئ. خو دې قیامات په وریخ و خدای تو ته دې نیکونې سره اجر

ديركو.

دې سترې ولماستېې مثال

(متي ۲۲: ۱-۱۰)

١٥ کله چې دې حاضرې خالكې نه يو کاس چې په دسترخوان ورسره
نوست و دا ورویدل، بيا عيسی ته يې وويل، ”بختاور دائي اغا خالك چې
دې خدای په بدشائي کې و په ولماستيه کې کشيني.“

١٦ عيسی یغ ته وويل، ”يوه ساړي يو ستره ولماستيه جوړه کړه او ډير
خالک يې رو وبالل. ١٧ کله چې دې مارئي وخت شه، بيا خپل نيکار يې
په ولمنو پسې ولاړه چې ورته وويائي: ’روشی، ار خه تايور دي.‘ ١٨ خو
يغې ټولې بونې شيري کړي. اوال وويل: ’مولژ منځکه وخستې دو، بايد
لوړ شمه او اغا ووينمه. مهربوني وکه دې مو وعذر ومنه.‘ ١٩ بل وويل: ’مو
پينځه جوړې غويون وخستي دي او راون يمه چې اغا وکسمه، مهربوني وکه
دې مو وعذر ومنه.‘ ٢٠ او بل وويل: ’مونويې ورو کړيې دو، بيا دې دغ
اماله نه شمه ديرتلئ.‘ ٢١ نيکار په خت روغائي او خپل مشر ته يې دا ار
خه وويل. مشر ډير په قهر شه او خپل نيکار ته يې وويل: ’زر زر دې شار
ليارې او چيلې ته ووځه او غريون، شيالون، پړونده او گودون رواله.‘ ٢٢ کله
چې نيکار په خت روگوډ شه، بيا ويې ويل: ’مشره! دې تو امر په ځوئي

شه، خو بيا هه دې نورې خالكې دې پوره ځوئې شته. ^{۴۳} بيا مشر خپل نيكار ته وويل: 'دې شار نه دې ورچانې سرکينه او چيلې ته ووځه او خالك په زور رواله، ترڅو دې مو کير ډاک شي. ^{۴۴} زه توس ته يايمه چې دې يغې خالكې نه چې اوال مې ورته بالنه ويرکړيې وه ايشوک و هه دې مو دې ولماستيه خواند ونه څاکي.'"

دې مسيح دې شاگردئ قيمت

(متي ۱۰: ۳۷-۳۸)

^{۴۵} يو وور چې دې خالكې يوه ستره ډاله دې عيسی سره راونه وه، عيسی اغا ته مخ روړوه او ورته ويې ويل: ^{۴۶} "که څوک موته روځي او اغا دې خپل مور، پلور، خپلې شخې او الودينې، خوانديې او ورينې او حتي دې خپل ځون نه هه دې مو سره زيوته مينه ونه کو، اغا نه شي کړائي چې دې مو شاگرد شي. ^{۴۷} که چيرې څوک خپل صليب روونخلي او مو پسې رو نه شي، بيا اغا دې مو شاگرد کيدائي نه شي.

^{۴۸} فرض کئ چې په توس کې يو څوک غوړي يوه مونه جوړه کو، ايا اغا و اوال نه کشيني چې خرچه يې جاواته کو، ترڅو وويني چې د يغ سره دامره پائسې شته چې اغا په سار ته وراساوي ليا نه؟ ^{۴۹} که نه، بيا بيزل و يې کندي، خو و وه نه شي کړائي چې سار ته يې وراساوي، بيا ار څوک

چې اغا وکسي ورپرې و وخوندي. ^{۴۰} اغا و يائي چې دغ ساړي دې ویدونئ کور شیري که، خو ویې نه شول کړائي چې سار ته یې وراساوي. ^{۴۱} لیا کیم داسې بادشا ووي چې دې بل بادشا سره جاگړې دې پوره شي او دې دغ نه وره چې اوال کشیني او فکر وکو چې ایا دې خپل لاسې زرې عسکرې سره و وکړائي شي دې یغ بل بادشا سره چې شل زره لشکر لري، وجنگیزي؟ ^{۴۲} که چیرې اغا ونه شي کړائي، بیا په دا نه دې مخه چې دیشمن ورته روراسیزي، اغا و غړي ولاړي او دې صولحي دې شارطینې په حق کې و ځنې غوشتنه وکو. ^{۴۳} په دغ رانگ په توس کې ایخوک تر یغې پره دې مو شاگرد کیدائي نه شي، ترخو پره چې دې خپل مول او دولت نه تیر نه شي.

دې بې خوانده مولگې مثال

(متي ۵: ۱۳ او مرقوس ۹: ۵۰)

^{۴۴} مولگه شه شائي دائي، خو که په خپله مولگه بې خوانده شي بیا و اغا څرنګې په خت خپل خواند پیدو کو؟ ^{۴۵} دې یغې نه نور نه دې منځکې دې پوره او نه دې سرې دې پوره کور وخاستل کیږي او خالک اغا لرې سنډ وائي. که څوک غوږینه لري، بیا اغا دا ووروي.

دې ورک شوي پسه مثال

۱۵ په دا وخت کې ډير ټيکس ټولاوينکي او گونانگورون عيسی ته ورنژدې شول چې دې يغ خبرې وروي. خو فريسيونې او دې شريعت عالمونې په خپله کې په گڼولې شيري وکړه او ويل يې، ”دا سارائي دې گونانگورونې سره نوسته ويلوړه کو او حتي دې يغې سره يو ځوئي مارئي خوري.“ بيا عيسی اغا ته دا مثال رواړ: ”که چيرې په توس کې څوک سل پسون ولري او يو پسه ځنې ورک شي، بيا اغا و څه کو؟ ايا اغا و اغا نهه اتيالاس پسون په داشته کي پرې نژدي او په اغا ورک پسه پسې و لوړ نه شي، ترڅو اغا پيدو کو؟ کله چې اغا روپيدو کو، بيا په خواشولئ سره و يې خپلې ايژې ته پورته کو. او کله چې کير ته روشي، خپل ټول ملگري او گاونډيون و سره روټول کو او اغا ته و ويائي: ’دې مو سره په دا خواشولئ کې شريک شئ، دې ځکه چې خپل ورک شوائي پسه مې مينده که.‘ زه توس ته يايمه چې په دغ رانگ کله چې يو گونانگور توبه وبوسي، بيا په جنت کې و دې يغ دې پوره دې نهه اتيالاس نيکونې په نسبت چې توبې ته اړتيا نه لري، ډيره خواشولي وي.

دې ورکې شويې سيکې مثال

 ليا فرض کئ دې يوې شخې سره دې سپينې زارې لاس سيکې وي

او يوه ځنې ورکه شي. ايا اغا و خروغ بال نه کو، خپل کير و رييز نه کو او ټول ځائينه و ونه غوري، ترڅو اغا روپيدو کو؟ ^{١٤} کله چې اغا روپيدو کو، بيا خپل ملگري او گاونډيون و سره روټول کو او اغا ته و ويائي: 'دې مو سره خواشولي وکئ، دې ځکه چې مو خپله ورکه شويې سيکه روپيدو کړه.' ^{١٥} په دغ رانگ زه توس ته يايمه کله چې يو گونانگور توبه وبوسي، بيا دې خدای فرشتې و دې يغ دې پوره خواشولي کو.

دې ورک شوي زي مثال

^{١١} بيا عيسی وويل، "يوه ساري دوه زامن لارل. ^{١٢} کشر زي يې خپل پلور ته وويل: 'پلوره! موته مې خپله برخه جايداد روکه.' بيا يغ ساري خپل جايداد دې خپلې دوې ساري زامنې ترميانځ وويشه. ^{١٣} خو وريځې دې ورستې کشر زي خپله برخه جايداد خارڅ که او پائسې يې وخاستلې او يوه لرې وطن ته لوړ شه او خپلې پائسې يې وولته په عياشئ کې بيځيه باربودې کړې. ^{١٤} کله چې يغ خپل ار څه ولگاوه، په يغ وطن کې ساخته قحطي روغله او اغا محتاج شه. ^{١٥} بيا اغا لوړ شه او دې يغ وطن دې يو ساري سره نيکار شه او يغ ساري اغا خپل پاتيون ته ولاړه چې خنزرون وسوتي. ^{١٦} اغا په دغ ارمون و چې خپله گډه په اغا خوږه بندې ماړه کو چې خنزرونې و خواړل، خو ايچا يغ ته څه نه ویرکاوه. ^{١٧} په اخير کې دې يغ عقل سار

ته روغائي او ويې ويل: 'دې مو دې پلور مزدیرون دامره زیوت خوږه لري چې ځنې پوتې کيژې او زه دولته دې لوژې دې لوسه مړ کيژمه. ^(۱۷) زه و چک شمه او خپل پلور ته و ویرشمه او ورته و وه یایمه چې پلوره! مو دې خدای او دې تو په مخکې گناه کړائي داي. ^(۱۸) زه نور دې دغې وړ نه یمه چې ته روته خپل زیائي ویایې. مو هه یو دې خپلې مزدیرونې نه وشمیره. ^(۱۹) بیا اغا چک شه او دې خپل پلور کیر ته راون شه. اغا لیا کیر ته نه و راسیدلې چې پلور یې اغا دې لرې نه ولیده، زړه یې په وسیو او په منډه منډه دې خپل زی خوته ویراغائي. اغا یې په غیژ کې ونيو او کوشال یې که. ^(۲۰) زی یې وویل: 'پلوره! مو دې خدای او دې تو په مخکې گناه کړائي داي. زه نور دې دغې وړ نه یمه چې دې تو زیائي وگاندل شمه. ^(۲۱) خو پلور یې خپل نیکارون ته وویل: 'زر شی. په ټول نه شه چوغه رورئي او یغ ته یې وغوندئي. گوتیې ویر په لوس کې او خاپلې ویر په پشې کې. ^(۲۲) یو مزاي خسائي روالی او الول یې کې او روځی میله جوړه کي او خواشولي وکي. ^(۲۳) دې ځکه چې دې مو زیائي مړ شوائي و او په خت روژواندائي شوائي داي. اغا ورک شوائي و، خو ویس پیدو شوائي داي. بیا یغې جشن شیري که.

^(۲۴) خو دې یغ مشر زیائي په دا وخت کې په پاتي کې و. کله چې روغائي او کیر ته نژدې شه بیا دې سوز او گاډو اووز یې ورویده. ^(۲۵) بیا یو

نیکار یې روغوشت او پشته یې ځنې وکړه: 'دا څه دي؟' ^{۲۷} نیکار ځواب
 ویرکه: 'دې تو وروړ روغلې داي او پلور دې یو مزاي خسائي الول کړاي
 داي، دې ځکه چې اغا روغ رامیت په خت روغلې داي.' ^{۲۸} خو مشر
 وروړ یې دامره په قهر شه چې نه یې غوشتل کیر ته نناوځي. پلور یې دې
 ورچانې رووته او اغا ته یې زوري وکړه چې کیر ته نناوځي. ^{۲۹} خو یغ خپل
 پلور ته په ځواب کې وویل: 'کسه، کولینه کولینه شي چې مو لکه دې
 غلام په رانگ دې تو خیدمات کړاي داي او ایشکله مې دې تو دې امر
 نه سار غراونه نه دو کړیې. خو موته دې یو سیر لاي هه نه داي روکړاي
 چې خپل ملگري ته مې ولماستیه ویرکړیې واي.' ^{۳۰} خو دغ زي دې خپل
 ټول جايداد په فاخشي بندې باربود که او کله چې په خت کیر ته روغاي
 بیا تو ورته مزاي خسائي الول که.' ^{۳۱} پلور یې ورته وویل: 'دې مو زامنه!
 ته ار وخت دې مو سره یې او زه چې ار څه لارمه اغا دې تو دي.' ^{۳۲} خو
 ویس باید جشن ونسي او خواشولي وکي، دې ځکه چې دې تو وروړ مړ
 شواي و، خو ویس په خت روژواندای شواي داي، اغا ورک شواي و،
 خو ویس پیدو شواي داي.'

دې څیرک ناظر مثال

۱۶ ^{۳۳} عیسی خپل شاگردون ته وویل، "یوه مالدار ساړي یو ناظر لوره.

دا ساړائي خبر شه چې ناظر دې يغ دنيو بيخي لگاوي. ^۲ بيا اغا يې روغوشت او ورته ويې ويل: 'دا څه دي چې دې تو په حق کې يې ورومه؟ څه دې چې وخستي او څه چې دې لگولي دي دې يغې ايثوب روکه، دې ځکه چې ته نور نه شې کړائي چې دې مو ناظر پند شي.' ^۳ ناظر دې ځون سره وويل: 'دې مو مشر مو دې خپل کور نه وړاوي، بيا ويس و زه څه کمه؟ زه خو دامره تاکړه نه يم چې لوړ شمه او چيرته لاشتائي وکندمه او په خير غوشتلې هه شرميژمه. ^۴ ويس پوښي شومه چې څه وکمه. کله چې مو دې چارې نه لرې کو، بيا زه بايد ملگري ولارمه چې موته په خپل کورينه کې ځوئي روکو.' ^۵ بيا دې خپل مشر ار يو پيراوړي يې روغوشت. اواليني ته يې وويل: 'دې مو دې مشر څومره پيراوړي يې؟' ^۶ يغ ځاوب ویرکه: 'سل پئموني دې زيتوني تيل.' ناظر ورته وويل: 'خپل ايثوب رووخله، زر کشينه او دې يغ په ځي پنځوس وليکه.' ^۷ بيا يې بل ته وويل: 'ته څومره پيراوړي يې؟' يغ ځاوب ویرکه: 'سل کيني غانم.' ناظر ورته وويل: 'خپل ايثوب رووخله او دې يغ په ځوئي اتيا وليکه.' ^۸ بيا مشر يې اغا بې ايمونه ناظر وستويه، په دا خاطر چې يغ په ځيرکۍ سره داسې کور وکه، دې ځکه چې دې دغې دنيو خالک په خپله کې په روکړه ویرکه کې دې ايمان دورونې په نسبت ډير ځيرک دي.

^۹ عيسی زيوته کړه، "زه توس ته يايمه چې په خپلې دنياوي مالداري

دې نورې سره مرسته وکړې چې خپل ځونينه ته ملګري پیدو کړي، بيا کله چې اګا مالداري خلوصه شي توس ته و په تل پوتې کورينه کې ځوئي ډیرکړل شي. ^{۱۰} څوک چې په لږ شايون کې صادق وي، بيا اګا و په ډیر شايون کې هه صادق وي، او څوک چې په لږ شايون کې صادق نه وي، بيا اګا و په ډیر شايون کې هه صادق نه وي. ^{۱۱} که چيرې په دنياوي مالداري بندې په توس اعتبار ونه شي، بيا په اصلي مالداري و څوک په توسې اعتبار وکو؟ ^{۱۲} که چيرې توس دې نورې خالکې دې مالداري دې پوره صادق نه شي، بيا څوک و توس ته اګا مالداري چې دې توس و وي، ډیرکو؟ ^{۱۳} ايڅ غلام نشي کړلائي چې دې دوې مشروني خدمات وکو، دې ځکه چې يا خو و دې يوه نه کرکه کو او دې بل سره مينه او يا و يوه ته وفادور وي او بل ته و په الکه سترګه کسي. توسې نه شي کړلائي چې هه دې خدای باندګي وکړي او هه دې پائسې باندګي وکړي.

شریعت او دې خدای بدشائي

(متي ۱۱: ۱۲-۱۳، ۵: ۳۱-۳۲ او مرقوس ۱۰: ۱۱-۱۲)

^{۱۴} فریسیونې چې دا خبرې ورویدلې بيا په عیسی بندې یې مالاندې ووالې، دې ځکه چې یغې دې پائسې سره مينه لارله. ^{۱۵} عیسی اګا ته وویل، ”توس داس خالک یی چې خپل ځونينه دې نورې په مخکې

صادق شکاره کاوئي، خو خدائ دې توسې زرينه شه پيژاني. دې حکه کيم شايون چې دې انسانونې په نظير کې ډير ارزشت لري، خدائ اغا بد گڼي.

١٦ دې يحيى تر روتلې پره خالكې دې تورات او دې پيغمبرونې په ليکنې عمل که. په اغا نه دې ورستې دې خدائ دې بدشايي زرائي اعلان شه او ار خوک زيوت کوشش کو چې اغا ته وير دننه شي. ١٧ دې منځکې او اسمون دې ميانځه تلل اسون دي، په دا نه چې دې شريعت يو ټکائي هه دې ميانځه لوړ شي.

١٨ ار خوک چې خپله شځه طالوقه کو او دې بلې شځې سره ورو وکو، بيا اغا زنا کو او ار خوک چې دې طالوقي شويې شځې سره ورو وکو، اغا هه زنا کو.

دې مالدار ساړي او ايلعازر مثال

١٩ عيسى وويل، ”يو مالدار ساړائي و چې اړه وريخ و يې تر ټولې قيمتي جومي وغاستلې او په عيش او عشرت کې يې ژوند تيروو. ٢٠ دې يغ دې دروزې په مخکې و يو سولگار چې ايلعازر نومیده او سيرات يې دې زاخمينې نه ډاک و، پروت و ٢١ او په دا تامه و چې دې مالدار ساړي دې دسترخوان نه په پوتې شويې ټوټې بندې خون موړ کو. حتي سپي و

روتل او دې يغ زاخمينه و يې خاتل.

داسې وشول چې اغا غريب ساړائي مړ شه او فرشتې اغا دې ابراهيم خانگ ته يواړ. بيا اغا مالدار ساړائي هه مړ شه او خورې ته وسپورل شه. ^{٢٣} اغا دې مړې دنيو ته لوړ شه ولته ډير په غضاب و. يغ چې پورته وکاتل دې لرې نه يې ابراهيم وليد چې ايلعازر يې په خو کې و. ^{٢٤} بيا يغ سيرې کړې او ويې ويل: 'اې دې مونږ نیکه ابراهيمه! په مو راحم وکه او ايلعازر روولته چې خپله گوته په بيه کې لامده کو او دې مو ژبه په ساړه کو، دې ځکه چې زه په دا يور کې ډير په غضاب يم.' ^{٢٥} خو ابراهيم وويل: 'زمنه! ډير په يود که، تو په خپل ژوند کې ټول شه شايون تر لوسه کړل او ټول بد شايون دې ايلعازر په نصيب کې وي. خو ويس اغا دولته په ارام دائي او ته په غضاب کې يې. ^{٢٦} په دانه علاوه پوسه، دې ميژ او توسې په ميانځ کې يوه ستره کانه شته، چې په اغا نه څوک ډير پورې کيدائي شي او نه څوک ځنې روپورې کيدائي شي.' ^{٢٧} اغي مالدار ساړي وويل: 'اې دې مو پلور ابراهيمه! زه تو ته زورئي کمه چې ايلعازر دې مو دې پلور کير ته ولاړه، ^{٢٨} دې ځکه چې زه پينځه ورينه لارمه. پريژده چې اغا لوړ شي او اغا خبر کو، اسې نه چې اغا هه دې دغې غضاب ځوئي ته روشي.' ^{٢٩} ابراهيم وويل: 'دې يغې سره دې موسی او نورې پيغمبرونې ليکنې شته، بيا بايد دې يغې خبرې ته غوږ ونسي او عمل په وکو.' ^{٣٠} مالدار ساړي ځاوب

ويركه: 'نه، اي دې مونيكه ابراهيمه! خو كه دې مړې نه څوك اغا ته
ويرشي، بيا اغا و توبه وبوسي.' ^{٣١} خو ابراهيم ورته وويل: 'كه چيرې اغا
دې موسى او نورې پيغمبرونې خبرې ته غوږ ونه نسي، بيا كه دې مړې نه
هه څوك روچگيږي، اغا و يقين په ونه كو.'"

دې اوزميشتيني او باخشنې په حق كې تعليم

(متي ١٨: ٦-٧، ٢١-٢٢ او مرقوس ٩: ٤٢)

١٧ ^{٣٢} عيسى خپل شاگردون ته وويل، "اوزميشتینه و خامخا روځي
خو چې دې چا دې لوسه روځي د يغې په حال افسوس داي. ^{٣٣} دې يغ
پوره و دا شه وي چې دې ژراندې پل وير ته په غوره كې وچاول شي او
د اريوب ته سنډ وال شي، په ځوئ دې دغې چې په دا خالكې كې چې په
مو بندي دې واړيكيې په رانگ ايمون لري، دې يوه دې گونانگورولې
سبب شي. ^{٣٤} پام كئ! كه چيرې ورور دې درسره بدي وكو، بيا اغا سپك
كه او كه توبه وبوسي، بيا ويې باخشه. ^{٣٥} او كه اغا دې وريځې اووه ووره
درسره بدي وكو او ار وور روځي او درته ويائي چې دې مو توبه دو، بيا اغا
وباخشه."

طاقتور ايمون

رسولونې عيسی ته وويل، ”دې میژ ایمون طاقتور که.“ ۶ عيسی وويل، ”که چیرې توسې دې شارشمې دې دونې په اندازه ایمون لرلای، بیا توس کړای شول چې دې تیت دا ونې ته ویایې چې دې ولیې رووځه او په داریوب کې روشنه شه. بیا اغا و دې توسې خبره منلې وائي.

دې یوه نیکار وظیفه

۷ فرض کئ په توس کې کیم څوک نیکار لري چې یوې کولیا پسینه سوتي. کله چې اغا دې پاتي نه روشي ایا مشر و ورته ویایې چې زر روشه، کشینه او مارېي وخوره؟ ۸ ایڅکله نه، دې دغ په ځوئي و اغا ته ویایې: ’موته دې لماشوم مارېي تایوره که، ملا دې وټره او ترڅو پرې چې زه مارېي خورمه دې مو خیزمات که، په اغا نه دې ورستې کړای شي چې خپله مارېي وخورې.‘ ۹ ایا مشر و دې یغ نیکار نه چې دې یغ امر یې په ځوئي کړای داي، مننه وکو؟ ۱۰ او په دغ رانگ کله چې توس هه خپل ټول کورینه چې درته حکم شوائی داي سار ته وراساوي، بیا ویایې: ’میژ نیکارون دې شاباسي وړ نه یې، میژ خالي خپله وظیفه سار ته رساویې دو.‘

عيسی لاس جذومیون ته شفا ویرکاوې

۱۱ کله چې عيسی یروشلم ته تئ، بیا دې جلیل او سامریې ترمیانځ په

پيله تير شه. ^{۱۲} اغا يوه كلي ته دې نناوتلې په وخت کې دې لاسې
 کاسونې سره چې دې جذوم په بيموري وخته وي، مخومخ شه. اغا لرې
 ودریدل ^{۱۳} او په چک اوز يې سیرې کړې، ”اې عيسی مشره! په میږ
 راحم وکه.“ ^{۱۴} عيسی اغا ته وکاتل او ورته وېې ويل، ”لوړ شئ او خپل
 خونينه امامونې ته وشايئ.“ خرنګې چې اغا راون شول، بيا پوک او روغ
 شول. ^{۱۵} کله چې په اغا کې يوه کاس ولیدل چې روغ شوائې دائي، بيا په
 خټ روګوډ شه او په چک اوز يې دې خدائ ثنا وويله. ^{۱۶} اغا دې
 عيسی په پشې کې ولويد او دې يغ نه يې مننه وکړه. دا ساړائي يو سامري
 و. ^{۱۷} عيسی وويل، ”ايا ټول لاس کاسون پوک او روغ نه شول؟ بيا اغا نور
 نهه کاسون چيرته دي؟“ ^{۱۸} ايا دې دغ پراډي ساړي نه وره بل څوک نه و
 چې په خټ روغلي وائي او دې خدائ ثنا يې ويلې وائي؟“ ^{۱۹} عيسی يغ
 ساړي ته وويل، ”چګيږه او لوړ شه، خپل ايمون ته روغ کړې.“

دې خدائ دې بدشايي روتاګ

(متي ۲۴: ۲۳-۲۸، ۳۷-۴۱)

^{۲۰} ځنې فريسيونې دې عيسی نه پشته وکړه چې دې خدائ بدشائي و
 کله روشي. عيسی ځاوب ویرکه، ”دې خدائ بدشائي په داسې رانګ نه
 روخي چې اغا ولیدل شي. ^{۲۱} نه و هه څوک ويايې چې وکسئ، دولته دو

ليا وولته دو. دې ځكه چې په اقيقات كې دې خداى بدشائي دې توسې
په ميانځ كې دو.“

۲۲ بيا يې شاگردونې ته وويل، ”داسې وخت و روشي چې توسې و په دا
ارمون وائي چې اغا وريځ ووينئ چې دې انسان زياڼي بدشائي كو، خو و
ويې نه وينئ. ۲۳ خالك و توس ته وياڼي چې وكسئ دولته دائي ليا وكسئ
وولته دائي. خو توس په اغا پسې مه ځئ. ۲۴ دې ځكه په كيمه وريځ چې
دې انسان زياڼي روشي دې يغې برېشنو په رانگ و وي چې دې اسمون
دې يوه سار نه تر بل سار پره چركيږي. ۲۵ خو اوال بايد اغا ډير كړاوينه
وزغمي او دې دغې زمونږ دې خالكې دې خو و راد شي. ۲۶ لكه څرنګې
چې دې نوح په زمونه كې شوي وي، داسې و دې انسان دې زي په زمونه
كې هه وشي. ۲۷ خالكې تر يغې وريځې پوره خواړل تشل، او ورو و يې
كړې، ترڅو چې نوح كشتئ ته نناوت او سيلاب روغائي او ټول يې تباه
كړل. ۲۸ دې لوط په زمونه كې داسې شوي وي چې يغې و خواړل، تشل،
وخاستل او خرڅاول، كرنه يې كړله او ويدونئ و يې جوړاولې، ۲۹ خو په
اغا وريځ چې لوط دې سدوم نه لوړ شه، بيا دې اسمون نه يور او دې
ګيګارې وور روواريد او اغا ټول يې تباه كړل. ۳۰ په اغا وريځ چې دې
انسان زياڼي روجاوات شي، بيا داسې و وشي.

۳۱ په اغا ورېځ څوک چې دې چات په ساروي او سامان يې په کوټه کې وي، بيا اغا دا دې خپل سامان دې وړلې دې پوره روکيز نه شي. په دغ رانگ څوک چې په پاتې کې وي بيا خپل کير ته دا په خټ لوړ نه شي. ۳۲ دې لوط شخه دير په يود کي چې دې يغې سره خه وشول. ۳۳ ار څوک چې دې خپل ځون دې سوتلې کوشش وکړ بيا اغا و دې لوسه ویرکو، او څوک چې خپل ځون دې لوسه ویرکو، بيا اغا و يې وژغوري. ۳۴ زه توس ته يایمه، په اغا شپه کې که چيرې دوه کاسون په يوه کات کې پروته وي، يو و يې بوتل شي او بل و پريشول شي. ۳۵ دې دوې شخې نه چې يوځوئي سره مچن کو، يوه و يې بوتله شي او بله و يې پريشوله شي. ۳۶ که چيرې دوه ساري په پاتې کې وي، بيا يو و يې بوتل شي او بل و يې پريشول شي. ۳۷ شاگردونې دې يغ نه پشته وکړه، ”چيرته، اې ایستوزه؟“ عیسی په ځواب کې وويل، ”چيرته چې مردوره وي، وولته دې مردورې مرغون روتوليزي.“

دې يوې کونډې او قاضي مثال

۱۸ ۱ عیسی خپل شاگردون ته دا مثال رواړ چې اغا ته وپروشائي چې ار وخت بايد داعو وکو او ايڅکله ناامیده نه شي. ۱۹ يغ وويل، ”په يوه شار کې يو قاضي و چې نه دې خدای نه ډاریده او نه يې دې خالکې پپروه

لارله. ٦٢ په دا شار کې يوه کونډه وه چې ار وخت و اغا ته روتله او دې خپل حق په خاطر و يې ورته زورئې کړلې او ويل و يې چې دې مو او دې مو دې ديشمن ترميانخ لنجه کې دې مو سره انصاف وکړه. ٦٣ قاضي ډير وخت نه غوشتل چې څه وکو، خو اخر اغا دې خپل ځون سره وويل: "که څه هه زه نه دې خدائ نه ډاريژمه او نه دې خالکې پيروه لارمه، ٦٤ خو دا چې دغې کونډې ماته سارخوژي پيدو کړيې دو، بيا زه و دې يغې سره انصاف وکړه. که نه، بيا و اغا ار وخت روځي او مو و تنگاوې." ٦٥

٦٦ بيا عيسی وويل، "ووروي چې دا بې انصافه قاضي څه ويائي. ٦٧ ايا خدائ و دې خپلې غوره شويې خالکې سره چې شپه او وريخ ورته فريودينه کو، انصاف ونه کو؟ ايا دې يغې سره و په مراسته کړلې کې ځانده وکو؟ ٦٨ زه درته يايمه چې اغا و زر دې يغې سره انصاف وکو. خو کله چې دې انسان زيايې روځي، بيا ايا اغا و دې منځکې په مخ داسې څوک پيدو کو چې ايمون ولري؟" ٦٩

دې يوه فريسي او ټيکس ټولواوينکي مثال

٧٠ په دغ رانگ عيسی دې يغې خالکې دې پوره چې په خپل ځون ډاډمن وي چې نیک خالک دي او نور يې الک گانل، دا مثال رواړ: ٧١ "يو وخت دوه کاسون چې يو فريسي او بل ټيکس ټولوينکائي و دې داعو

دې پوره بيت المقدس ته لوړل. ^{۱۱} فريسي ودریده او دې خپل ځون سره
 يې داسې داعو وکړه: 'اې خدايه! دې تو شکر کمه چې دې نورې په
 رانگ حرص، نه بې ايمونه او زنا کور نه يمه او نه دې دغې ټيکس
 ټولاوينکي په رانگ يمه. ^{۱۲} زه په افته کې دوې وريځې روژې نسمة او څه
 چې گټمه دې يغې لاسمه برخه ويرکاومه. ^{۱۳} خو اغا ټيکس ټولاوينکائي
 لرې ويلور و او تر داغا چې نه يې غوشتل چې پوس اسمون ته وکسي، خو
 خپله سينه يې واله او ويل يې: 'اې خدايه! په مو گونانگور راحم وکه.'"

^{۱۴} عيسی وويل، "زه توس ته يايمه چې اغا ټيکس ټولاوينکائي چې
 خپل کير ته لوړ شه باخشل شوائي دائي، نه اغا فريسي. دې ځکه ار
 څوک چې خپل ځون ستر گني، اغا و خور شي او ار څوک چې خپل ځون
 عاجز کو، بيا اغا و سرلورائي شي."

عيسی واريکي ته براکات ويرکاوي

(متي ۱۹: ۱۳-۱۵ او مرقوس ۱۰: ۱۳-۱۶)

^{۱۵} ځنې خالکې و عيسی ته خپل واريکي رواستل چې خپل لوس په اغا
 بندې کشيزدي. کله چې شاگردونې دا وليدل بيا اغا يې سپک کړل، ^{۱۶}
 خو عيسی اغا واريکي خپل ځون ته رو وغوشتل او ويې ويل، "پريژدئي چې
 واريکي موته روشي، اغا مه مانې کاوئي، دې ځکه چې دې خدای

بدشائي دې داسې خالكې دو. ^{١٧} په يقين سره زه توس ته دا يايمه چې ار
خوك چې دې خدائ بدشائي دې يوه واريكي په خير ونه مني، بيا ايڅ
كله و اغا ته وير دننه نه شي.

مالدار خالك او دې خدائ بدشائي

(متي ١٩: ١٦ - ٣٠ او مرقوس ١٠: ١٧ - ٣١)

^{١٨} يوه يهودي مشر دې عيسى نه پښتنه وکړه، ”اي نيك ايستوزه! زه
بايد څه وکمه چې تل پوتې ژواندين وگاتمه؟“ ^{١٩} عيسى يغ ته وويل،
”ويلې موته نيك يائي؟ دې خدائ نه وره بل ايڅوک نيك نه دائي. ^{٢٠} ته
په حکمينه بندي پيژې: زنا مه که، قاتل مه که، غلامه مه که، دې درويغي
شائدي مه ويرکاوه او دې خپل مور او پلور عزت که.“ ^{٢١} يغ ساړي ځاوب
ويرکه، ”مو دې ځوونى دې وخت نه په دا ټول حکمينه عمل کړائي
دائي.“ ^{٢٢} کله چې عيسى دا ورويدل بيا يغ ته يې وويل، ”په تو کې ويس
هه دې يوه شي کامائي شته. ار څه چې لرې اغا خارڅ که او پائسې په
غريون بندي وويشه، بيا ته و په اسمون کې خزونې ولرې، بيا روښه او دې
مو پيروي وکه.“ ^{٢٣} کله چې اغا ساړي دا خبره ورويدله بيا ډير غمجن
شه، دې ځکه چې اغا ډير مالدار ساړي و. ^{٢٤} کله چې عيسى وليدل
چې اغا غمجن شه بيا ويې ويل، ”دې مالدارې خالكې دې پوره دې

خدائ په بدشائي کې نناواتل خومره گرون کور دائي. ^{۲۵} دې ستنې په سروې نه دې ايش تيريدل اسون دي په دا نه چې يو مالدار ساړائي دا دې خدائ بدشائي ته وير نناوځي. ^{۲۶} کيمې خالکې چې دا ورويدل، بيا دې يغ نه يې پشتنه وکړه، ”بيا څوک کړائي شي چې خلوصين وميمي؟“ ^{۲۷} عيسی ځاوب ویرکه، ”اغا څه چې دې انسانونې دې پوره نه کيدینکي دي، اغا دې خدائ دې پوره کيدینکي دي.“

^{۲۸} پطروس وويل، ”وکسه، ميژ خپل ار څه پریشي دي او په تو پسې راون شوي يي.“ ^{۲۹} عيسی اغا ته وويل، ”اي، په يقين سره زه توس ته دا يايمه ار څوک چې دې خدائ دې بدشايي دې پوره خپل کير، خپله شخه، ورينه، مور او پلور او الودينه پريژدي، ^{۳۰} بيا اغا و په دا دنيو کې دې دغې څو چنده بادال تر لوسه کو او په اخيرات کې و تل پوتې ژواندين ولري.“

عيسی دې درام وور دې پوره دې خپل مارگ په حق کې پيشگوئي کو

(متي ۱۷: ۲۰-۱۹ او مرقوس ۱۰: ۳۲-۳۴)

^{۳۱} بيا يغ خپل دولاس شاگردون گوښي کړل او يغې ته يې وويل، ”وروئي! ميژ ويس يروشلم ته ځي او اغا څه چې پيغمبروني دې انسان دې

زي په حق کې ليكلي دي، اغا و پيره شي. ^{۳۲} اغا و غير يهوديوني ته په لوس وړکړلای شي. اغا و په مالاندي ووايي، سپکاوايي و يې وکو او ليارې و په توئي کو. ^{۳۳} اغا و په کورې ووايي او وويي ويژني، خو په درمه وريخ و بيا روژواندای شي. ^{۳۴} “خو شاگردون په دا خبرې پوي نه شول، دې ځکه چې دې دغې خبرې معنی دې يغې نه پته سوتل شويې وه او اغا نه پيدل چې عيسی دې څه شي په حق کې خبرې کړي.

عيسی يوريند سولگار سترگاور کاوي

(متي ۲۰: ۲۹-۳۴ او مرقوس ۱۰: ۴۶-۵۲)

^{۳۵} کله چې عيسی اريحا شار ته نژدې شه، بيا يوريند ساړايي په ليار کې نوست و او خير يې غوشته. ^{۳۶} کله چې يغ ساړي دې گان شمير خالکې اووزينه چې په اغا ځويي کې تيرېدل ورويدل، بيا پشته يې وکړه، “څه خبره دو؟” ^{۳۷} يغې ورته وويل، “عيسی ناصري په دا ليار تيريږي.” ^{۳۸} بيا يغ سيري وواللي، “اي عيسی دې داود زامنه! په مو راحم وکه.” ^{۳۹} کيم خالک چې په عيسی نه مخکې راون وي، اغا ساړايي يې سپک که او ورته ويي ويل، “غلائي شه.” خو يغ نور هه په چگ اووز سيري کړې، “اي دې داود زامنه! په مو راحم وکه.” ^{۴۰} بيا عيسی ودریده او امر يې وکه چې اغا ساړايي يغ ته رووالي. کله چې ورنژدې شه، بيا عيسی ځني پشته

وکړه: ﴿٤١﴾ ”خه غورې چې درته ويې کمه؟“ یغ وویل، ”ای شوغلیه! غورمه چې سترگاور شمه.“ ﴿٤٢﴾ عیسیٰ یغ ته وویل، ”سترگاور شه، ته خپل ایمون روغ کړې.“ ﴿٤٣﴾ او اغا په مخ سترگاور شه او په داسې حال کې چې دې خدای ثنا یې ویله، په عیسیٰ پسې راوړن شه. کله چې خالکې دا ارخه ولیدل، بیا ټولې دې خدای ثنا وویلې.

عیسیٰ دې زکي کیر ته شي

١٩ ﴿٤٤﴾ عیسیٰ اریحا ته نناوت او دې شار دې میانځه تیریده، ﴿٤٥﴾ بیا وولته دې زکي په نوم یو ساړائي و چې دې ټیکس ټوله وینکي مشر او ډیر مالدار و. ﴿٤٦﴾ یغ غوشتل وکسي چې عیسیٰ و څرنګې ساړائي وي، خو دې یغ قد ډیر ټیټ و او دې خالکې دې ګانې ګینې دې اماله یې نه شول کړائي اغا وويني. ﴿٤٧﴾ بیا مخکې یې منډه کړل او دې څینور ونې ته وخوت، ترڅو عیسیٰ وويني دې ځکه چې اغا په داغا ليار تیریده. ﴿٤٨﴾ کله چې عیسیٰ اغا ځوئي ته وراسیده، بیا پورته یې وکاتل او زکي ته یې وویل، ”ای زکي! زر روکیز شه، دې ځکه چې زه باید نن دې تو په کیر کې ولما شمه.“ ﴿٤٩﴾ بیا زکي په بیرې روکیز شه او په ډیره خواشولي سره یې دې یغ ارکلائي وکه. ﴿٥٠﴾ کله چې خالکې دا ولیدل، بیا یې په بریدل شیرې وکړه او ویل یې، ”اغا دې یوه ګونانګور ساړي کیر ته ویراغائي چې ولما یې شي.“

۸ خو زکي ودریده او عیسی ته یې وویل، ”وکسه شوغلیه! زه مې خپله نیمه دنیو غریبون ته ویرکاومه او که دې چا نه مې په ناحقه کیم شه وخستي وي، بیا خالور کینه یې په خت ویرکاومه.“ ۹ بیا عیسی وویل، ”نن دې کیر ته خلوصین روغلی داي، دې خکه چې دا سارائي هه دې ابراهیم دې الود نه داي. ۱۰ دې خکه چې دې انسان زياي روغلاي داي چې ورک شوي وغوري او اغا وژغوري.“

دې لاسي نیکاروني مثال

(متي ۲۵: ۱۴ - ۳۰)

۱۱ یغې دې عیسی خبرې ته غوژ نیولاي وه چې یغ ورته یو بل مثال هه رواړ، دې خکه چې اغا یروشلم ته نژدې و او یغې گمون که چې دې خدای بدشائي و هه دا ویس روشکاره شي. ۱۲ عیسی وویل، ”دې یوې سترې کورانی یو سارائي یوه لرې ملک ته په سفر لوړ شه چې بادشا مقرار کړائي شي او په خت خپل وطن ته روشي. ۱۳ په دا نه دې مخه چې لوړ شي خپل لاس نیکارون یې روغوشتل او ار یوه ته یې یوه یوه دې سرې زارې سیکه ویر کړه او ورته ویې ویل: ’دې مو په خت روتللي پره په کاروبار وکئ.‘ ۱۴ خو وطنولې یې چې دې یغ نه کرکه کړله، په اغا پسې خپل غړي ولاړل چې ورته ویائي: ’میژ نه غوري چې دا سارائي دې میژ بادشا شي.‘

۱۵ خه وخت دې ورستې اغا دې بادشا په رانگ په خت روغائي، بيا يې
 اغا نيكارون روغوشتل چې سيكې يې ورته وير كړيې وې، ترخو ماليمه كو
 چې په دئ كې ار يوه په اغا سيكې بندې خومره گاته كړيې دو. ۱۶ اوال
 نيكار روغائي او ويې ويل: 'مشره! دې تو په يوه سيكه مې لاس نورې
 سيكې گاتلي دي.' ۱۷ يغ وويل: 'شاباس، ته شه نيكار يې. خرنكې چې
 تو په لږ شي كې خپل خون اعتباري ثابت كه، بيا ته و په لاس شارينه
 بندې حكومت كې.' ۱۸ دوام نيكار روغائي او ويې ويل: 'مشره! دې تو
 دې سرې زارې يوې سيكې نورې پينځه سيكې گاته كړيې دو.' ۱۹ اغا ته
 يې وويل: 'ته په پينځه شارينه بندې حكومت كه.' ۲۰ بيا بل نيكار روغائي
 او ويې ويل: 'مشره! دا دې تو دې سرې زارې سيكه، اغا مې په ريمول
 كې ولاړوليې وه او سوتليې مې دو. ۲۱ زه دې تو نه ډاريدمه، دې حكه
 چې ته يو ساخت ساړائي يې. اغا خه تر لوسه كاوې چې تو نه دي گاتلي
 او اغا خه ريبې چې كرلي دې نه دي.' ۲۲ مشر يې خاوب ويركه: 'اې
 بيكوره نيكاره! زه تو په خپلې خبرې گراماومه. ته په دا پئيدلې چې زه يو
 ساخت ساړائي يم او اغا خه تر لوسه كاومه چې دې مو نه دي او اغا خه
 ريمه چې كرلي مې نه دي، ۲۳ بيا دې مو دې سرې زارې سيكه دې ويلې
 دې صرافونې سره نه دو یشه چې دې په خت روگوډيدې په وخت كې مې
 دې سيد سره وخستېې وائي؟' ۲۴ بيا يې په اغا خوئي كې ويلور كاسون ته

وويل: 'دې يغ نه دې سرې زارې سيكه وخلي او اغا نيكار ته يې ويركئ چې لاس سيكې ورسره دي.' ^{٢٥} خو يغې ورته وويل: 'مشره! دې يغ سره خو ليا دې مخه نه لاس سيكې شته.' ^{٢٦} مشر يې وويل: 'زه توس ته يايمه چې دې چا سره چې خه وي بيا اغا ته و نور هه ويركل شي، خو دې چا سره چې خه نه وي بيا خه چې لري اغا و هه خنې وخاستل شي.' ^{٢٧} ويس دې مو اغا ديشمنون چې نه يې غوشتل چې زه يې بادشا شمه، دولته روالئ او دې مو په مخكې يې وويژنئ."

په يروشلم كې دې عيسى شاهي هركلائي

(متي ٢١: ١-١١ او مرقوس ١١: ١-١١ او يوحنا ١٢: ١٢-١٩)

^{٢٨} كله چې عيسى دا خبرې وكړې، بيا دې خپلې شاگردونې نه مخكې شه او دې يروشلم په لوري راون شه. ^{٢٩} خرنكې چې بيت فاجي او بيت عنيا ته چې دې زيتونې په غره كې وي نژدې شه، بيا خپل دوه شاگردون يې ولازل، ^{٣٠} او ورته ويې ويل، "داغا مخومخ كلي ته لوړ شئ. كله چې اغا كلي ته نناوتلئ، بيا وولته و يو كشكائي ووينئ چې تارل شوائي و وي او دې ويسه پره خوك په سوور شوائي نه دائي. اغا روخلوص كئ او دولته يې روالئ. ^{٣١} كه خوك درنه پشته وكو: 'اغا ويلې خلوصه وائي؟' بيا داس ورته ويايئ چې اغا دې ميژ دې ايستوذ په كور دائي."

۳۲ اغا دوه شاگردون لورل او لکه خرنګې چې عيسی ورته ويلې وي، ار
 ۳۳ څه يې هه اغا رانګ وليدل. کله چې يغي کشکائي خلوص که، بيا
 ۳۴ خاوندونې يې ځنې پښتنه وکړه، ”دا کشکائي ويلې خلوصه وائي؟“ يغي
 ۳۵ ځاوب ویرکه، ”دا دې میژ دې ایستوډ په کور دائي.“ او يغي اغا
 کشکائي عيسی ته رواست، خپل څاپينې يې په وچاول او عيسی يې په
 ۳۶ سوور که. کله چې اغا په ليار ته، بيا خالکې خپلې جومې ورته په ليار
 کې سنډوالې.

۳۷ کله چې عيسی اغا ليار ته نژدې شه چې دې زيتونې دې غره نه
 روکيزه شويې وه، بيا ټول ليارتلينکي يې په خواشولئ او چګ اووز سره دې
 يغي معجزې په خاطر چې يغي ليدلې وې دې خدائ ثنا په ويلل شيري
 ۳۸ وکړه. او ويل يې:

”مباراک دائي اغا بادشا چې دې تيشتن په نوم روخي.“

سالومتي دا وي په اسمون کې او جلال دا وي تيشتن تعالی
 ته.

۳۹ دې خالکې دې میانخ نه ځنې فريسيونې عيسی ته وويل، ”ایستوډه!
 ۴۰ خپل شاگردون ته ويايه چې غلي شي.“ عيسی په ځاوب کې وويل،

”زه توس ته يايمه كه اغا غلي شي، بيا تيژې و سيري شيري وكو.“

عيسى دې يروشلم په حال ژوري

٤١ كله چې عيسى يروشلم ته نژدې شه او شار يې وليده، بيا ورته په ژاړو شه ٤٢ او ويې ويل، ”كاش چې نن توته هه دې صولحي او سالومتئ ليار ماليمه وائي. خو نه، ويس دا ليار دې تو دې نظير نه پته دو. ٤٣ داسې وريځې و دربندي روشي چې دې تو ديشمنون و دير نه كړد ورد ميرچې جوړې كو، په تو و روبادال شي او دې ارې خو نه و دې رو ويسور كو. ٤٤ اغا و تو او دې تو خالك دې منځكې سره اوور كو او په تو كې و يوه تيژه هه دې بلې دې پوسه پرې نژدې، دې ځكه چې تو دې خدائ دې روتللي وخت ونه پيژونده.“

عيسى دې بيت المقدس دې تالي نه سودوگرون وړپاوي

(متي ٢١: ١٢-١٧ او مرقوس ١١: ١٥-١٩ او يوحنا ٢: ١٣-٢٢)

٤٥ كله چې عيسى بيت المقدس ته نناوت، بيا دې يغې خالكې په ياستل يې شيري وكړه چې وولته يې شاين خرڅاول. ٤٦ اغا ته يې وويل، ”دې خدائ په كلام كې ليكل شوي دي:

’دې مو كير و دې داعو كير وي.’

خو توسې ځنې دې غلې دې پتیدلې ځوې جوړ کړائي دائي.“

عيسی اره وريځ بيت المقدس کې تعليم ویرکوه. خو مشروني اماموني، دې شريعت عالموني او قومي مشروني اخه کړله چې اغا وويژني، خو ايڅ يې دې لوسه پيره نه وي، دې ځکه چې ټولې خالکې په ډير شاق سره دې يغ خبرې ته غوژ نيولائي و.

دې عيسی دې اختيار په حق کې پشته

(متي ۲۱: ۲۳-۲۷ او مرقوس ۱۱: ۲۷-۳۳)

۲۰ یوه وريځ کله چې عيسی په بيت المقدس کې خالک ته تعليم ویرکاوه او زراني يې ورته اعلانوه، مشرون امامون او دې شريعت عالمون دې نورې يهودي مشروني سره روغلل ۴ او اغا ته يې وويل، ”ته څه حق لرې چې دا کورينه کې؟ چا توته دا اختيار ډير کړائي دائي؟“ عيسی اغا ته په ځواب کې وويل، ”زه هه دې توس نه يوه پشته کمه، موته ويایي چې ۵ دې يحيی پتسمه ویرکاول دې خدای دې طاراپ نه وه ليا دې انسان دې طاراپ نه؟“ ۶ يغې په خپل ميانځ کې باحث وکه او ويل يې، ”که چيرې ويایي چې دې خدای دې طاراپ نه وه، بيا و اغا ويایي چې بيا توس ويلې په يغ بندي ايمون نه رواړ؟ ۷ خو که چيرې ويایي چې دې انسان دې طاراپ نه وه، بيا ټول خالک و ميژ سنگسار کو، دې ځکه چې

اغا په دا عقیده دي چې یحییٰ پیغمبر و. ^۷ بیا ځواب یې ویرکه، ”میژ نه پیژني چې دې کیم ځوئي نه وه.“ ^۸ عیسیٰ اغا ته وویل، ”زه هه توس ته نه یایمه چې په کیم اختیار دا کورینه کمه.“

دې انگیرې دې بوغ او باغبونې مثال

(متي ۲۱: ۳۳-۴۶ او مرقوس ۱۲: ۱-۱۲)

^۹ بیا عیسیٰ خالک ته دا مثال رواړ، ”یوه ساړي دې انگیر بوغ جوړ که او اغا یې باغبونې ته په اجاره ویرکه او په خپله دې وژده وخت دې پوره یو بل وطن ته لوړ شه. ^{۱۰} کله چې دې انگیرونې دې روټولولې وخت روراسیده، بیا یغ خپل یو نیکار زمیندورونې ته ویرولوژه چې دې بوغ دې حاصلاتې نه دې یغ برخه روري. خو زمیندورونې اغا وویه او تش لوس یې په خټ ولاړه. ^{۱۱} بیا یغ بل نیکار ولوژه، خو زمیندورونې اغا هه وویه، اغا یې بې عزته که او تش لوس یې په خټ ولوژه. ^{۱۲} بیا یې درام نیکار ویرولاژه، خو اغا یې هه زاخمي که او دې ورچانې یې سږ ویه. ^{۱۳} دې بوغ خاوند دې خپل ځون سره وویل: ’ویس څه وکمه؟ زه و خپل گرون زیائي ویرولاژمه، کیدائي شي چې دې یغ لحاظ وکو.‘ ^{۱۴} خو کله چې زمیندورونې اغا ولیده بیا یې یو بل ته سره وویل: ’دا یې وارث دائي. روشئ چې مړ یې کي، بیا میروث و یې دې میژ شي.‘ ^{۱۵} بیا اغا یې دې انگیرې

دې بوغ نه دې ورچانې ويوست او ويې ويژنه.

عيسی پشته وکړه، ”دې بوغ خاوند و ويس دې يغي سره څه کو؟“
اغا و روشي او دا زميندورون و وويژني او دې انگيرې بوغ و نور ته ويرکو.
کله چې خالکې دا ورويدل، بيا ويې ويل، ”خدای دا نه کو.“
عيسی اغا ته په څير سره وکاتل او پشته يې وکړه، ”بيا دې زبور دې کيتوب دې
دغي برخې معنی څه دو؟“

’کيمه تيژه چې راد کړيې خاتگرې وه

اغا ويس شوه اصلي تيژه دې بيزل.

ار څوک چې په دا تيژه رو ولويژي بيا ټوټې ټوټې و شي او که اغا تيژه په
چا بندې رو ولويژي، بيا اغا و زري زري کو.

دې ټيکس ويرکاولې په حق کې پشته

(متي ۲۲: ۱۵-۲۲ او مرقوس ۱۲: ۱۳-۱۷)

دې شريعت عالمونې او مشرونې امامونې غوشتل چې په اغا ساعت
عيسی ونسي، دې ځکه چې اغا پوښي شول چې دا مثال يې دې دئ په
حق کې وويه، خو دې خالکې نه ډاريدل. بيا اغا دې موقع په لته کې
وي او ځنې جاسوسونې يې چې خپل ځانينه يې صادقون وشول ولاړل،

ترڅو عيسی په خپلې خبرې کې روونسي او اغا دې روم والي ته چې دې
 قدرات او واک خاوند دائي وسپوري. ^{۲۱} جاسوسونې عيسی ته وويل،
 ”ايستوزه! ميژ پيژي ته چې څه يائي او کيم تعليم چې ويرکاوي اغا
 صحيح دائي. ته دې ايچا طاراپ نه کې بلکې په رشتينولائي سره دې
 خدای دې ليارې تعليم ويرکاوي. ^{۲۲} ايا ميژ ته راوو دو چې بادشا ته ټيکس
 ويرکې که نه؟“ ^{۲۳} عيسی پوښي شه چې اغا ورسره چال کو، بيا ورته ويې
 ويل: ^{۲۴} ”موته دې سپينې زارې يوه سيکه روشايي. په اغا بندې دې چا
 تاوصير او دې چا نوم دائي؟“ يغي ځاوب ويرکه، ”دې بادشا.“ ^{۲۵} عيسی
 وويل، ”بيا څه چې دې بادشا دي اغا بادشا ته ويرکي او څه چې دې
 خدای دي اغا خدای ته ويرکي.“ ^{۲۶} يغي ونه شول کړائي چې عيسی دې
 خالکې په مخکې په خپلې خبرې کې روونسي او دې يغ په ځاوب
 حيرون شول، بيا غلي پوتې شول.

دې قيامات دې وريځې په حق کې پښتنه

(متي ۲۲: ۲۳-۳۳ او مرقوس ۱۲: ۱۸-۲۷)

^{۲۷} بيا ځنې صدوقيون چې دې مارگ نه ورستې دې بيا روژواندي
 کيدلې نه منکروي، عيسی ته روغلل او دې يغ نه يې يو سول وکه: ^{۲۸}
 ”ايستوزه! موسی په شريعت کې ميژ ته ليکلي دي چې که چيرې دې چا

ورور مړ شي او شخه يې ځنې پوتې شي او الودينه ونه لري، بيا دې دغ ساري ورور بايد دې يغې کونډې سره ورو وکو، ترڅو دې يغې الودينه پيدو شي او اغا يې دې مړه ورور الودينه وگانل شي. ^{٢٩} بيا داسې وشول چې اووه ورينه وي، اوليني يې شخه وکړه او بې الوده مړ شه. ^{٣٠} بيا دوم يې اغا شخه وکړه، اغا هه بې الوده مړ شه. ^{٣١} بيا درام اغا وکړله او په دغ رانگ اووه سره ټول دې يغې سره ورو وکړلې او اريو مړ شه، خو دې يوه هه الود ونه شه، ^{٣٢} او په ټول نه دې ورستې اغا شخه هه مړه شوه. ^{٣٣} بيا دې قيامات په ورېځ و اغا دې کيم يو شخه وي؟ دې ځکه چې اووه سره ټول دې يغې سره ورو کړي وي.

^{٣٤} عيسی ځاوب ویرکه، ”په دا دنیو کې نر او شخې ورو کو، ^{٣٥} خو کيم خالک چې دې روتلینکې دنیو او دې مارگ نه دې بيا روژواندي کیدلې لائق گانل شوي دي، اغا يو دې بل سره ورو نه کو. ^{٣٦} اغا و نور نه مړه کيږي، دې ځکه چې دې فرشتې په رانگ ووي. اغا دې خدای الودينه دي، دې ځکه چې دې مړې نه دې اړ وخت دې پوره روژواندي شوي دي. ^{٣٧} او دا چې مړي بيا روژواندي کيږي، موسی دا په خپله دې سوځیدینکي بيتي په پيشه کې وشوله او وولته يې تيشتن دې ابراهيم خدای، دې اسحاق خدای او دې يعقوب خدای و بوله. ^{٣٨} اغا دې مړې نه بلکې دې ژواندائي خدای دائي، دې ځکه چې دې يغ په نظير کې

ټول ژواندي دي.“ ۴۹ دې شريعت ځنې عالمونې وويل، ”ايستوزه! ډير شه
ځاوب دې وركه.“ ۴۰ په اغا نه دې ورستې نور چا جرات ونه كه چې دې
يغ نه بله پشته وكو.

مسيح دې چا زيايي دائي؟

(متي ۲۲: ۴۱-۴۶ او مرقوس ۱۲: ۳۵-۳۷)

۴۱ بيا عيسى دې يغې نه پشته وكړه، ”اغا څرنكې ويلائي شي چې
مسيح دې داود زيايي دائي؟ ۴۲ دې ځكه خپله داود دې زبور په كيتوب
كې يائي:

تيشتن وويل دې مو مشر ته:

’كشینه دې مو شي لوس ته

۴۳ تر څو چې دې تو ديشمنون دې تو دې پشې لوندې كمه.’

۴۴ بيا كله چې داود مسيح ته مشر يائي، بيا دا څرنكې كيدائي شي چې
اغا دې داود زيايي وي؟“

عيسى دې شريعت دې عالمونې په خلاف خبردارائي
ويركاوي

(متي ۲۳: ۱ - ۳۶ او مرقوس ۱۲: ۳۸ - ۴۰)

۴۵ په داسې حال کې چې ټولې خالکې دې عيسی خبرې ته غوږ نيولائي وه، خپل شاگردون ته يې وويل: ۴۶ ”دې شريعت دې عالمونې سره اختياط کئ. اګا دا خواشايي چې په وژدې چوغې کې وګرځي او په بازورينه کې ورته خالک سالوم وچاوي او غوري چې په عبادتخاني کې په مخکې ځائينه او په ولماستيې کې په شه ځائينه کې کشيني. ۴۷ اګا دې کونډې مولينه خوري او دې ځون وشونې دې پوره وژدې وژدې داوګونې کو. دې داسې خالکې سازو و دې ټولې نه ساخته وي.“

دې يوې کونډې شخې نذرانه

(متي ۱۲: ۴۱ - ۴۴)

۲۱ ۴۸ عيسی شو او خو وکاتل او ويې ليدل چې مالدار خالک خپلې نذرانې دې بيت المقدس په خزونه کې اچاوي، ۴۹ او په دغ رانګ يغ يوه غريبه کونډه وليدله چې خپلې دوې ريښې يې په اګا خزونه کې وچاولې. ۵۰ عيسی وويل، ”زه توس ته رشتيا يايمه چې دغې غريبې کونډې دې نورې ټولې نه زيوټې پائسې وچاولې، ۵۱ دې ځکه چې يغې ټولې دې دنيو دې زيوټولي دې واجې پائسې وچاولې، خو دغې شخې دې خپلې غريبې سره بيا هه ار څه چې يې لارل وچاول.“

دې بيت المقدس دې رانگاولې پېشکوئي

(متي ۲۴: ۱-۲ او مرقوس ۱۳: ۱-۲)

۵ خنې شاگردونې دې بيت المقدس په حق کې خبرې کړلې او دې
يغې کوشلې تيزې او شکرانې صفاتينه يې کړل چې بيت المقدس په
کوشلائي شوائي و. عيسی وويل: ۶ ”دا شايون چې توس يې وينئ،
داسې وخت و روشي چې په دا کې و يوه تيزه هه په بله تيزه پوتې نه شي او
ټولې و رورانگې شي.“

دې اخري زمونې ناخشي

(متي ۲۴: ۳-۱۴ او مرقوس ۱۳: ۳-۱۳)

۷ يغې پشته وکړه، ”اي ايستوزه! دا ار خه و خه وخت پيشيزي او دې
دغې پيشې دې رونژدې کيدلې ناخشي و خه وي؟“ ۸ عيسی وويل، ”پام
کئ چې بې ليارې نه شئ. دې ځکه چې ډير و دې مو په نوم روشي او
يائي و: ’زه مسيح يم‘ او ’اغا وخت روراسيدلائي دائي‘. خو په اغا پسې
مه شئ. ۹ کله چې دې جنگې او گاد وډائي په حق کې کيم خه
وروئي، بيا مه ډاريژئي. دې ځکه چې اوال و دا شايون خامخا پيشيزي،
خو دې دغې دا معنی نه دو چې دا ار خه و په مخ اخر ته وراسيزي.“

۱۱ بيا يې اغا ته وويل، ”يو قوم و دې بل قوم سره جنگيږي، يوه بدشائي
 و دې بلې بدشايي سره جنگيږي. ۱۲ ساختې زلزلي و وشي، په ډير ځايون
 کې و قحطي او وبوگونې روشي او په اسمون کې و ډاروينکيې او سترې
 ناخشي روشکاره شي. ۱۳ خو په دا ارڅه نه مخکې و اغا توس ونسي او و
 مم ځوراوي. توس و دې محکمې دې پوره عبادتخاني ته وسپورل شئ او
 په زندانينه کې و وچاول شئ او دې مو دې نوم په خاطر و دې محکمې
 دې پوره بدشاوني او واليوني ته بوتلل شئ. ۱۴ دا و دې توس دې پوره دې
 شائدئي ویرکاولې يوه موقع وي. ۱۵ په دغ حق کې ډير فکر مه کئ چې
 دې خپلې ځونينې و څرنګې دفاع کئ. ۱۶ دې ځکه چې زه و توس ته
 دې خبرې کړلې حکمت دیرکمه چې دې توسې دې ديشمنونې نه و
 ايڅوک ونه شي کړائي دې توسې په مخ کې وداريږي او ليا مخالفت کې
 کامياب شي. ۱۷ تر دغې چې دې توسې مور او پلور، ورينه، خپلون او
 ملګري و دې توس سره خيانت وکړ او په توس کې و ځنې وويژنل شي ۱۸
 او دې مو دې نوم دې اماله و ټول خالک دې توس نه کرکه کو. ۱۹ خو
 دې توسې دې سار يو ويسته و هه کام نه شي. ۲۰ ټينګ وداريږي، بيا تل
 پوتې ژواندين و وګاتئ.

دې يروشلم دې رانګيدلې پيشکوئي

(متي ۲۴: ۱۵ - ۲۱ او مرقوس ۱۳: ۱۴ - ۱۹)

خو کله چې توس ووينئ چې يروشلم بندې لشکر روباډال شوائي
دائي، بيا پوښي شئ چې دې يغ دې رانگيدلې وخت روتږدې شوائي دائي.
بيا په اغا وخت کې چې څوک په يهوديه کې وي اغا دا غرينه ته
وتشتي. څوک چې په شار کې وي، بيا دې شار نه دا ووځي او څوک چې
دې شار نه دې ورچانې وي اغا دا شار ته نه نناوځي. دې ځکه چې دا
و دې سازو ویرکاولې وريځې وي، ترڅو اغا څه چې دې خدای په کلام
کې ليکل شوي دي پيره شي. افسوس دا وي دې يغې شخې په حال
چې په اغا وريځې کې اميدورې وي او په اغا مانديې بندې چې خپل
واړيکي ته شوده ویرکاوې. دې ځکه چې دې منځکې په مخ و ساخت
مصيبت روشي او په دا خالک و دې خدای غضاب نازل شي. اغا و په
تيرې وويژنل شي او ټول ملکينه ته و دې قيديونې په رانگ بوتل شي او
يروشلیم و دې غير يهوديونې دې خو تر پشې لوندې کيږي، ترڅو دې غير
يهوديونې دوران اخير ته ونه راسيږي.

دې انسان دې زي روتاگ

(متي ۲۴: ۲۹ - ۳۱ او مرقوس ۱۳: ۲۴ - ۲۷)

په لمر، سپيڅمې او ستوري کې و ناخشي روشکاره شي او قومينه و

دې منځکې په مخ دې داريوب دې شور او دې چاپې نه تنگ او پرېشانه شي. ^{٢٦} خالک و دې دغې پېشې دې ډوره او اندېشنې نه چې په دنيو کې روميانځ ته کيژي بې وشه شي، دې ځکه چې اسموني وکارې و ولړزول شي. ^{٢٧} بيا و اغا دې انسان زياتي وويني چې په وريځې کې و دې قدرات او زيات جلال سره رو راون وي. ^{٢٨} کله چې دا شايون شيري شي بيا توس نيغ وداري او زېراور پندېژني، دې ځکه چې دې توسې خلوصين نژدې دائي.

دې اينځر دې ونې نه عبرات وخاستل

(متي ٢٤: ٣٢-٣٥ او مرقوس ١٣: ٢٨-٣١)

^{٢٩} بيا عيسى اغا ته دا مثال رواړ، ”دې اينځر ونې او نورې ونې ته وکسئ. ^{٣٠} کله چې اغا غيټې خلوصې کو، بيا توس خپل ووينئ او پيژني چې وورائي روژدې شوائي دائي. ^{٣١} په دغ رانگ کله چې دې دغ شايونې پيشيدل ووينئ، بيا پوښي شئ چې دې خدائ بدشائي روژدې شويې دو. ^{٣٢} په يقين سره زه توس ته دا يايمه چې دا نسل و دې يغې پوره دې ميانځه لوړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېشې روميانځ ته شويې نه وي. ^{٣٣} منځکه او اسمون و دې ميانځه لوړ شي، خو دې مو خبرې و ايڅ کله دې ميانځه لوړې نه شي.

بئیدور پندېژني

٣٤ پام کئ، خپل زرينه په ميلې، نشې او دنيایي اندېشنې مه وخته
کاوئي، اسې نه چې اغا وريخ بيخيه په توس روشي، ٣٥ او لکه دې ليمي
په رانگ و دې دنيو ټول خالک چې په ارخوئي کې وي روگير کو. ٣٦ بيا
بئیدور پندېژني او ار وخت داعو کئ، ترخو دا طاقات پیدو کئ چې دې
دغ ټولې شايونې نه چې ډير زر و پيش شي، وژغورل شئ او دې انسان
دې زي په مخکې ودریدني شئ.

٣٧ عيسی و دې وريخې بيت المقدس کې تعليم ویرکوه. لماشوم و ووته
او شپه و يې دې زيتون په غره کې تیراوله ٣٨ او ستر گائيز و ټول خالک
بيت المقدس ته ویرتلل چې دې یغ خبرې وروي.

دې عيسی دې وېژنلې دوسييه

(متي ٢٦: ١-٥ او مرقوس ١٤: ١-٢ او يوحنا ١١: ٤٥-٥٣)

٢٢ دې پاڅيرې مارئي اختر چې دې فسحې په نومه مشهور و،
نژدې شه. ٢٣ مشروني اماموني او دې شريعت عالموني اخه کړله چې يوه
ليار پیدو کو چې عيسی ووېژني، خو دې خالکې نه ډاريدل.

يهودا اسخريوتي دا ته روضي كيڅي چې دې عيسی سره خيانت وکو

(متي ۲۶: ۱۴-۱۶ او مرقوس ۱۴: ۱۰-۱۱)

۳ بيا شيطون دې يهودا اسخريوتي په زړه کې چې دې يغې دولاسې شاگردونې نه و، نناوت. ۴ يهودا لوړ شه او دې مشرونې امامونې او دې بيت المقدس دې سوتينکيې افسرانو سره يې په دا حق کې خبرې وکړې چې خرنګې عيسی اغا ته په لوس ویرکو. ۵ اغا ډير خواشول شول او دې يغ سره يې دې پائسې وعده وکړه. ۶ بيا يهودا ورسره ومنله او يوه شه موقع يې غوښته چې کله دې عيسی سره نور خالک نه وي اغا ته يې په لوس ویرکو.

دې فسحي دې اختر تايوري

(متي ۲۶: ۱۷-۲۵ او مرقوس ۱۴: ۱۲-۲۱)

۷ بيا دې پاڼيرې ماړي دې اختر وريخ چې په اغا کې و دې فسحي ورائي قرباني کيده، رو وراسيدله. ۸ بيا عيسی بطروس او يوحنا ولاړل او ورته ويې ويل، ”لوړ شئ او دې ميژ دې پوره دې فسحي ماړي تايوره کئ چې ويې خوري.“ ۹ يغې ځنې پښتنه وکړه، ”په کيم ځوئي کې غورې

چې تايوره يې کي؟“ ^{١٢} يځ ځاوب ویرکه، ”وروئي، څرنګې چې شار ته نناوځئ بيا يو سارائي و دې توسې سره مخومخ شي چې دې يې منګئ و وري. اګا چې کيم کير ته نناوځي توس هه ورپسې لوړ شئ. ^{١٣} او دې کير خاوند ته ويايئ: ’ايستوذ يائي دې ولمانې کوته چيرته دو چې زه په کې دې خپلې شاګردونې سره دې فسحې مارئي وخورمه؟‘ ^{١٤} اګا و توس ته پوس په دوام چات کې يوه ستره فرش شويې کوته دير وشائي، بيا وولته مارئي تايوره کئ.“ ^{١٥} اګا لوړل او ټول شايون يې لکه څرنګې چې عيسی ورته ويلي وي په اګا رانګ وليدل او دې فسحې مارئي يې تايوره کړه.

دې فسح مارئي

(متي ٢٦: ٢٦ - ٣٠ او مرقوس ١٤: ٢٢ - ٢٦ او لومړی قرنټيان ١١: ٢٣ -

(٢٥

^{١٦} کله چې اګا ساعت روراسيده، عيسی دې خپلې رسولونې سره دسترخوان ته کشينوست. ^{١٧} اګا ته يې وويل، ”زه مې ډير غوشتل چې دې کړاوينې دې زغملې نه مخکې دې توسې سره دې فسحې مارئي وخورمه. ^{١٨} دې ځکه زه توس ته يايمه چې ترڅو پرې دې فسحې دې قربانئ مقصد دې خدای په بدشائي کې پيره نه شي، تريغې پرې و نوره دا مارئي نه خورمه.“ ^{١٩} بيا عيسی پيوله روخاستله، شکر يې په ويوست او

ويې ويل، ”دا وخلي او په خپل ميانځ کې يې وويشي. ^{١٨} دې ځکه زه
توس ته يايمه چې په دا نه دې ورستې و تر يغې پرا دې انگيرې شاربات ونه
تشمه، ترڅو دې خدای بدشائي رو نه شي.“ ^{١٩} بيا يغ يوه مارئي
رووخستله، شکر يې په ويوست، اغا يې موته کړه او اغا ته يې وپرکړله او
ويې ويل، ”دا دې مو سيرات دائي چې دې توسې دې پوره وپرکاول کيږي.
دې مو په يود کې هه داسې کي.“ ^{٢٠} په دغ رانگ دې لماشوم مارئي نه
ورستې يې پيوله رووخستله او ويې ويل، ”دا پيوله دې خدای او انسانونې
ترميانځ نوائي لوظ دائي چې دې مو دې وينې په وسيله جوړيږي چې دې
توس دې پوره توئيږي. ^{٢١} خو کسې، اغا څوک چې دې مو سره و خيانات
کو اغا دولته دې مو سره په دسترخوان نوست دائي. ^{٢٢} لکه څرنګې چې
دې خدای دې خو مقرر وه چې دې انسان زيائي بايد مړ شي، خو
افسوس دې يغ چا په حال چې دې يغ سره خيانات کو.“ ^{٢٣} بيا اغا په
خپله کې يو دې بل نه پشتنې شيري کړې چې په دې کې و څوک دا کور
کو.

دې ستر وولي په حق کې باحث

^{٢٤} بيا دې يغې تر ميانځ باحث شيري شه چې په دې کې و څوک په
ټول نه ستر وګانل شي. ^{٢٥} عيسی اغا ته وويل، ”دې غير يهوديوني بدشاوون

په خپلې خالكې مشري كو او واكمنون دې خالكې خيرخواه گاهل كيږي.

﴿٢٦﴾ خو توس داسې مه پندېږئ، بلکې په توس کې دا تر ټول ستر خپل ځون واريکائي وگني او مشر دا دې خيذماتگور په رانگ وي. ﴿٢٧﴾ بيا په دا دوا سره کې کيم يو ستر دائي، اغا څوک چې مارئي ته نوست دائي او ليا اغا څوک چې خيذمات کو؟ په يقين سره اغا څوک چې مارئي ته نوست دائي. خوزه دې توسې په ميانخ کې دې يوه خيذماتگور په رانگ يمه.

﴿٢٨﴾ خو توس دې مو دې اوزميشيني په وخت کې دې مو سره ويلور وائي. ﴿٢٩﴾ لکه څرنګې چې دې مو پلور موته دې بدشايي حق روکړائي دائي، زه هه توس ته دا حق ديرکاوهم. ﴿٣٠﴾ توس و دې مو په بدشايي کې دې مو په دسترخوان خورئي او تشي او په تاختينه بندي و کشيني او دې اسرائيلي په دولاس قايلې بندي و حکومت کي.

دې پطروس دې انکار په حق کې دې عيسيٰ پيشگوئي

(متي ٢٦ : ٣١ - ٣٥ او مرقوس ١٤ : ٢٧ - ٣١ او يوحنا ١٣ : ٣٦ - ٣٨)

﴿٣١﴾ عيسيٰ وويل، ”اي شمعونه، اي شمعونه! وروه، شيطون غوري چې اغا توسې لکه د غانمې دې دونې په رانگ وځانډوي، شه او بد سره گوشتي کو لکه څرنګې چې زميندور دې غانمې نه پير گوشتيا وي. ﴿٣٢﴾ خو شمعونه! مو دې تو دې پوره داعو کړيې دو چې ايمون دې دې ميانخه لوړ

نه شي. كله دې چې توبه وياستله او په خټ رو وگرځيدلې، بيا خپل ورينه دې طاقتور كه. “^{٣٣} پطروس ځاوب وركه، ”اي ايستوزه! زه دې تو سره زندان او مارگ ته هه تايور يمه. “^{٣٤} عيسى وويل، ”اي پطروسه! زه توته يايمه چې نن شپه و دې چرك دې بونگ نه مخكې درې ووره ويايې چې ته مو نه پيژانې. “

دې پائسي بټوه، كاڅوره او تيره

^{٣٥} عيسى دې يغې نه پشته وكره، ”كله چې مو توس بې دې پائسي، بې كاڅورې او بې څاپلې ولاړلئ، ايا په اغا وخت كې توسې سره دې كيم شي كمي وه؟“ يغې ځاوب وركه، ”نه. “^{٣٦} عيسى وويل، ”خو ويس ارڅوك چې دې پائسي كاڅوره لري اغا دا دې ځون سره وخلي او په دغ رانگ خپل پانديكائي هه. او دې ار چا سره چې تيره نه وي، بيا خپله چوغه دا خارخه كو او يوه تيره دا وخلي. “^{٣٧} دې ځكه زه توس ته يايمه چې دې پيغمبرونې دا ليكنه بايد پيره شي چې يائي:

’اغا و په باغيون كې وشميرل شي‘

دې ځكه ار خه چې دې مو په حق كې ليكل شوي دي اغا و رشتيا شي. “^{٣٨} شاگردونې وويل، ”كسه ايستوزه! دې ميژ سره دولته دوې تيرې دي. “عيسى ځاوب وركه، ”دا باس دي. “

عیسی دې زیتون په غره کې داعو کو

(متي ۲۶: ۳۶-۴۶ او مرقوس ۱۴: ۳۲-۴۲)

❧ عیسی دې ورچانې ووت او دې خپل عادات دې مخې دې زیتون غره ته راون شه او شاگردون یې هه ورپسې لوړل. ❧ کله چې اغا ځوئي ته وراسیده، بیا اغا ته یې وویل، ”داعو وکئ چې په ازمیشت کې ونه لویژئ.“ ❧ بیا عیسی دې یغې نه یو څو قدمه لرې لوړ شه، او په گیندې شه او داعو یې وکړه. ❧ یغ وویل، ”ای پلوره! که چیرې دې تو راضو وي، بیا دا پیوله دې مو نه لرې که. خو دې مو راضو نه بلکې دې تو راضو دا پیره شي.“ ❧ بیا دې اسمون نه یوه فرشته اغا ته روشکاره شوه او اغا ته یې طاقات ویرکه. ❧ عیسی په ډیر ساخت حالات کې و او په ډیر جوش سره یې داعو وکړه او خوله یې دې وینې دې سوسکې په رانگ په منځکه بندې څاکیدلې. ❧ کله چې عیسی دې داعو نه روچک شه، بیا شاگردون ته روغائي او ویې لیدل چې اغا دې غمه ستومانه او ووده شوي وي. ❧ یغې ته یې وویل، ”توس ویلې ووده یئ؟ چکړئ او داعو وکئ چې په ازمیشت کې ونه لویژئ.“

دې عیسی سره خیانت کړل او نیول

(متي ۲۶: ۴۷-۵۶ او مرقوس ۱۴: ۴۳-۵۰ او یوحنا ۱۸: ۳-۱۱)

٤٧ عيسی ليا خبرې کړلې چې يوه ډاله روغله او يهودا چې دې يغې
 دولاسې شاگردونې نه و، په اغا نه دې مخکې راوړن و. اغا عيسی ته
 ورنژدې شه چې کوشال يې کو. ٤٨ خو عيسی وويل، ”اي يهودا! ايا په
 کوشلاولې سره دې انسان زياتي ديشمنون ته په لوس ویرکاوي؟“ ٤٩ کله
 چې دې عيسی شاگردونې وليدل چې خه کيږي، بيا وېي ويل، ”ايستوزه!
 ايا په تيرې يې ووايي؟“ ٥٠ دې يغې نه يو کاس دې ستر امام په نيکار برید
 وکه او دې يغ شائي غوږ يې پرې که. ٥١ خو عيسی وويل، ”باس مه
 کئ.“ عيسی دې يغ ساړي په غوږ بندې خپل لوس کشياش او اغا يې روغ
 که. ٥٢ بيا عيسی مشرون امامون، دې بيت المقدس سوتينکي افسرانې او
 نور قومي مشرون ته چې دې يغ دې نيولې دې پوره روغلي وي، وويل، ”ايا
 زه کيم شيکاوينکائي يمه چې دې تيرې او لاوړونې سره دې مو دې نيولې
 دې پوره روغلي يئ؟“ ٥٣ زه اړه وريخ دې توسې سره بيت المقدس کې ومه
 او توسې دې مو دې نيولې اخه ونه کړه. خو دا وخت چې تياره ړانگه دو بيا
 دې توسې وخت دائي.

پطروس دې عيسی نه انکار کو

(متي ٢٦: ٥٧-٥٨، ٦٩-٧٥ او مرقوس ١٤: ٥٣-٥٤، ٦٦-٧٢ او

يوحنا ١٨: ١٢-١٨، ٢٥-٢٧)

٥٤ ښځې عيسی ونيوه او دې ستر امام کير ته يې بوته او پطروس دې لري
 نه پسې راون و. ٥٥ اغي دې مونږ په ميانځ کې يور بال که او گړد وړد
 ځنې کشينوستل او پطروس هه دې ښځې سره کشينوست. ٥٦ په داسې
 حال کې چې اغا دې يور رڼو ته نوست و يوې وينځې اغا وليده، بيا په
 ځير يې ورته وکاتل او ويې ويل، ”دا ساړائي هه دې عيسی سره و.“ ٥٧ خو
 پطروس منکر شه او ويې ويل، ”اې شځې! زه اغا نه پيژانمه.“ ٥٨ لږ
 ورستې بل ساړي هه اغا ته وکاتل او ويې ويل، ”ته هه دې ښځې دې ډالې نه
 يې.“ خو پطروس وويل، ”اې وروره! زه نه يمه.“ ٥٩ شو او خو يو ساعت
 دې ورستې يوه بل ساړي تائيد کړه او ويې ويل، ”په دا کې ايڅ شک نشته
 چې دا ساړائي هه دې عيسی سره و، دې ځکه چې اغا هه جليلي دائي.“
 ٦٠ خو پطروس ځاوب ویرکه، ”اې وروره! زه نه پيژمه چې ته څه يائي.“
 ښځې ليا خبرې کړلې چې په مخ چرگ بونگ وکه. ٦١ عيسی مخ رووړو او
 پطروس ته يې وکاتل او پطروس ته دې عيسی خبرې ویر په يود شوې چې
 ښځې ته يې ويلي وي، ”نن شپه و دې چرگ دې بونگ نه مخکې درې ووره
 ويايې چې ته مو نه پيژانې.“ ٦٢ پطروس دې ورچانې ووت او په سيري
 سيري يې وژاړل.

دې عيسی سپکاواني او وال

(متي ۲۶: ۶۷-۶۸ او مرقوس ۱۴: ۶۵)

٦٣ کیمې خالکې چې دې عیسی سوتنه کړله په اغا بندې مالاندې
٦٤ ووالې او وېې وویه. دې یغ سترگې یې وتارلې او پشته یې ځنې وکړه،
”ویس دې غیبه ویایه چې ته چا ووالې؟“ ٦٥ او نورې ډیرې سپکې خبرې
یې هه ورته وکړې.

عیسی دې مذابي شورې په مخکې

(متي ۲۶: ۵۹-۶۶ او مرقوس ۱۴: ۵۵-۶۴ او یوحنا ۱۸: ۱۹-۲۴)

٦٦ کله چې وریځ شوه بیا قومي مشرون، دې امامونې مشرون او دې
شریعت عالمون سره روټول شول او عیسی یې خپله شورا ته رواست. ٦٧
یغې وویل، ”میژ ته ویایه چې ته مسیح یې؟“ یغ ځاوب ویرکه، ”که زه
توس ته ویایمه بیا په مو و یقین ونه کئ“ ٦٨ او که زه درخه پشته وکمه، بیا
توس و ځاوب رونه کئ. ٦٩ خو په دا نه دې ورستې و دې انسان زیائي
دې مطلق قادر خدای شي لوس ته نوست وي.“ ٧٠ یغې ټولې وویل، ”بیا
ته دې خدای زیائي یې؟“ عیسی ځاوب ویرکه، ”توس خپل یایی چې زه
یمه.“ ٧١ یغې وویل، ”نور میژ شائدون ته اړتیا نه لري. میژ ار څه دې یغ
دې خپلې خولې نه ورویدل.“

عيسی دې پيلاتوس په حضور کې

(متي ۲۷: ۱-۲، ۱۱-۱۴ او مرقوس ۱۵: ۱-۵ او یوحنا ۱۸: ۲۸-۳۸)

۲۳ ^۱ بیا دې شورا ټول غړي چک شول او عيسی يې پيلاتوس ته بوتله

^۲ او په اغا بندې يې په تومات لگاولې شيرې وکړه او ويې ويل، ”مېر ولیدل چې دغ ساري دې مېر قوم بې ليارې کووه او خالک يې بادشا ته دې ټيکس ویرکاولې نه منع کاول او دعوی کو چې اغا خپل مسيح يعني بادشا دايي.“ ^۳ پيلاتوس دې يغ نه پښتنه وکړه، ”ايا ته دې يهودیونې بادشا يې؟“ عيسی ځواب ویرکه، ”ته په خپله يائي.“ ^۴ بیا پيلاتوس مشرون امامون او حاضرې خالکې ته وويل، ”زه په دا ساري کې ايڅ رانگ جرم نه وينمه.“ ^۵ خو يغې ډير ټينگور که او ويل يې، ”اغاه په ټوله يهوديه کې په تعليم ویرکاولې سره خالک روچکاوي. يغ دې جليل نه شيرې وکړه او تر دغ ځوئي رو وراسيده.“

عيسی هيروديس ته لږل کيږي

^۶ کله چې پيلاتوس دا ورویدل بیا پښتنه يې وکړه، ”ايا دا ساري جليلي دايي؟“ ^۷ کله چې اغا خبر شه چې عيسی دې يغې سيمې نه دايي چې دې هيروديس دې واکمنی لوندې دو، بیا يې اغا هيروديس ته چې په اغا وخت کې په يروشلم کې و، ولوږه. ^۸ کله چې هيروديس

عيسى وليد بيا ډير خواشول شه، دې ځكه چې دې يغ په حق كې يې ډير
 څه اړويدلي وي او دې ډير وخت نه يې غوشتل چې عيسى وويني. اڅا په
 دا تامه و چې دې يغ نه څه معجزه وويني. ^{١٤} بيا هيروديس دې عيسى نه
 ډيرې پشتنې وكړې، خو عيسى ايڅ ځاوب وير نه كه. ^{١٥} مشرون امامون او
 دې شريعت عالمون ويلور وي او په عيسى يې ساخت توماتينه ولگاول. ^{١٦}
 هيروديس او دې يغ عسكري په عيسى بندي مالاندي وواللي او دې يغ
 سپكاوايي يې وكه، بيا يې دې بدشايي چوغه وير وغاستله او په خت يې
 پيلاتوس ته وپرولوژه. ^{١٧} په اڅا وريخ هيروديس او پيلاتوس يو دې بل سره
 ملگري شول، دې ځكه چې په دا نه دې مخكې دې يغې دوې سارې په
 ميانځ كې ديشمني وه.

عيسى ته دې مارگ سازو ويركاول كيږي

(متي ٢٧: ١٥ - ٢٦ او مرقوس ١٥: ٦ - ١٥ او يوحنا ١٨: ٣٩ - ١٩: ١٦)

^{١٧} بيا پيلاتوس مشرون امامون، دې قوم مشرون او خالك روغوشتل ^{١٨}
 او اڅا ته يې وويل، ”توس دا سارائي موته رواستلي دايي او ويائي چې اڅا
 خالك بې ليارې كاوي. خو ويس مو دې توسې په مخكې دې يغ نه
 پشتنې وكړې او په اڅا كې مې اڅا جرم ونه مينده چې توس په تومات
 لگاولي دايي. ^{١٩} او نه هه هيروديس په اڅا كې كيم گناه وليده، بيا دې

ځکه يې په خټ ميژ ته رو ولوژه. شکاره دو چې يغ داسې کيم کور نه
دائي کړائي چې دې مارگ لائق وي. ^{١٦} بيا زه و اغا دې يو څو کورې
والي ورسټې پريژد مه چې لوړ شي. ^{١٧} [دې ځکه چې په اغا وخت کې
دې رواج دې مخه اغا مجبور و چې په ار اختر کې اغا ته يو باندي ازود
کو.]

^{١٨} خو ټولې خالکې په يوه اووز سيري کړې، ”دا ساړائي وويژنه! باراباس
ميژ ته ازود که.“ ^{١٩} باراباس يو ساړائي و چې په شار کې دې بغاوت او
قاتل په تومات زندان ته اچاول شوائي و. ^{٢٠} پيلاتوس غوشتل چې عيسی
خلوص کو يو وور بيا يې اغا ته خبرې وکړې. ^{٢١} خو يغې سيري والې، ”په
صليب بندي يې لاک که، په صليب بندي يې لاک که.“ ^{٢٢} پيلاتوس
دې درام وور دې پوره يغې ته وويل، ”ويلې؟ څه جرم يې کړائي دائي؟ مو
په اغا کې داسې کيم جرم ونه مينده چې دې مارگ لائق وکابل شي. بيا زه
و اغا دې يو څو کورې والې ورسټې پريژد مه چې لوړ شي.“ ^{٢٣} خو يغې
تينگور که او په چک اووز سره يې سيري والې چې اغا بايد په صليب
لاک کړائي شي. خالکې دامره سيري ووالې چې په اخير کې دې يغې
سيري بريولئ شوې. ^{٢٤} بيا پيلاتوس دې يغې دې غوشتنې سره سامه پريکړه
وکړه ^{٢٥} او باراباس يې چې دې بغاوت او قاتل دې اماله زنداني شوائي و،
دې زندان نه خلوص که او عيسی يې اغا ته په لوس ویرکه چې ار څه

وغوري ورسره ويې کو.

عيسی په صلیب بندې میڅ کيږي

(متي ۲۷: ۳۲-۴۴ او مرقوس ۱۵: ۲۱-۳۲ او یوحنا ۱۹: ۱۷-۲۷)

٤٦ کله چې عسکري اغا په صلیب بندې دې لاکاولې دې پوره بوته،
بیا یغې دې شمعون په نومه یو ساړائي چې دې قیروان نه و او دې کلیولې
سیمې نه شار ته رارون و، روونیو. اغا یې مجبور که چې صلیب په ایڅه کو
او په عيسی پسې یې یوسي. ٤٧ گان شمیر خالک په عيسی پسې راون و
چې په اغا کې شخې هه وې چې خونینه یې والل او دې یغ دې پوره یې
ژاړو او ویر که. ٤٨ عيسی اغا ته مخ رووړو او ورته ویې ویل، ”ای دې
یروشلم شخې! دې مو دې پوره مه ژورې، خو دې خپلې ځانینې او خپلې
الودینې دې پوره وژورې. ٤٩ دې ځکه چې داسې وریځې روتلینکې دي
چې خالک و یائي چې اغا شخې بختاورې دي چې شانډې دي او
ایڅکله یې واریکي نه دې زیږولي او ایڅکله یې تې نه دائي ویرکړائي. ٥٠
په اغا وخت کې و خالک غرینه ته ویائي چې په میڅ بندې رو ولوړې او
غونډې ته و یائي چې میڅ پټ کئ. ٥١ دې ځکه که چیرې اغا دې شنې
ونې سره داس کور کو بیا دې وچې ونې سره و څه کيږي؟“

٥٢ دوه نور مجرمون یې هه دې عيسی سره راون کړي وي چې دې یغ

سره يو ځوئي په صليب شي. ^{۳۳} كله چې اغا يغ ځوئي ته چې دې سار دې كاپارئي په نوم يودیده وراسیدل، بيا عسكري عيسی وولته په صليب بندې ټاك وايه او اغا دوه مجرمان يې هه ورسره په صليب لاک كړل، يو يې دې يغ شي لوس ته او بل يې دې يغ كين لوس ته. ^{۳۴} عيسی وويل، ”اي پلوره! دئ وباخشه، دې ځكه دئ نه پيژني چې څه كو.“ عسكري دې عيسی په جومي بندې خلائي وكه او په خپل ميانځ كې يې سره وويشلي. ^{۳۵} خالك دې سيل دې پوره وولته ويلو وي او يهوديوني مشروني په اغا بندې مالاندي والي او ويل يې، ”يغ نور خالك ژغورل، كه چيرې اغا په رشتيا سره دې خدائ غوره شوائي مسيح وي، بيا ويس دا خپل ځون وژغوري.“ ^{۳۶} عسكري هه په اغا بندې مالاندي والي او اغا دې عيسی خو ته ويرنژدې شول او ترخه شاروپ يې وركړل. ^{۳۷} او ورته ويې ويل، ”كه چيرې ته دې يهوديوني بادشا يې، بيا خپل ځون دې وژغوره.“ ^{۳۸} دې يغ دې سار دې پوسه يوه تاخته لگاول شويې وه چې په ليكل شوي وي، ”دا دې يهوديوني بادشا دائي.“

^{۳۹} يو دې يغې مجرموني نه چې وولته لاک شوائي و عيسی ته پيغور وركه او ويې ويل، ”ايا ته مسيح نه يې؟ بيا خپل ځون او ميژ وژغوره.“ ^{۴۰} خو يغ بل مجرم اغا سپك كه او ورته ويې ويل، ”ايا ته دې خدائ نه نه ډاريژي؟ دې ځكه چې په تو بندې هه دې يغ په رانگ دې مارگ حكم

شوائې دائې. ^{٤١} دې ميژ سره انصاف شوائې دائې، دې خكه چې ميژ ته دې خپلې عمالينې سازو روكرل كيژي. خو دغ ساري ايخ غلط كور نه دائې كړائي. ^{٤٢} ”بيا يغ وويل، ”اې عيسى! كله چې خپله بدشائي ته وراسيدي، بيا مو هه دير په يود كه.“ ^{٤٣} عيسى يغ ته وويل، ”په يقين سره زه توته يايمة چې ته و نن دې مو سره په جنت فردوس كې پندېژې.“

دې عيسى مارگ

(متي ٢٧: ٤٥ - ٥٦ او مرقوس ١٥: ٣٣ - ٤١ او يوحنا ١٩: ٢٨ - ٣٠)

^{٤٤-٤٥} دې غارمې شو او خو دولاس باجي وې چې غورمه ورك شه او دې مسپيشين دې درې باجي پر په ټوله سيمه كې تياره رانگه شوه او دې بيت المقدس پارده په ميانخ كې دوې ټوټې شوله. ^{٤٦} عيسى په چگ اووز سره سيره وواله او ويې ويل، ”اې پلوره! زه خپل روح توته سپورمه.“ دا يې وويل او سياه يې وخاتله. ^{٤٧} كله چې رومي واكمن دا ارخه وليدل بيا دې خدائ ثنا يې وويله او ويې ويل، ”دې شك نه وړه چې دا سارائي بې گناه و.“ ^{٤٨} اغا خالك چې دا لندورې ته روټول شوي وي، كله يې چې دا پيشه وليدله، بيا دې غمه يې خپل خونينه وال او په خت خپل كورينه ته لوړل. ^{٤٩} دې عيسى ټول پيژندگالي او اغا شخې چې دې جليل نه په اغا پسې روغليې وې په لرې فاصله كې ويلورې وې او دا ارخه يې ليدل.

دې عيسی شاخيدل

(متي ۲۷: ۵۷-۶۱ او مرقوس ۱۵: ۴۲-۴۷ او يوحنا ۱۹: ۳۸-۴۲)

٥٠ ولته دې يوسف په نوم يو سارائي و چې په يهوديه کې دې رامه دې
شار نه و او دې يهوديوني دې شورې غړائي و. اغا يو نیک او صادق
سارائي و. ٥١ خو دې يغي دې دغي پريکړې او دغ کور سره جوړ نه و او
دې خدای دې بدشايی په انتظار و. ٥٢ اغا پيلاتوس ته ويراغائي او دې
عيسی مړائي يې ځنې وغوشت. ٥٣ بيا يغ دې صليب نه مړائي روکيز که او
دې کتان په کفن کې يې ولاړه و او په غور کې کندل شوي قبر کې يې
کشياش چې دې دغ نه مخکې په کې څوک نه وي شاخ شوي. ٥٤ دا
دې جيمي وريخ وه، يعني سبت ته دې تايورئي نيولې وريخ وه او دې
سبت وريخ شيري کيدله.

٥٥ کيمې شخې چې دې جليل نه دې عيسی سره روغليې وې يوسف
پسې راوړنې وې. يغي قبر وليد چې دې عيسی مړائي په کې څرنګې ايش
شوائي و. ٥٦ بيا اغا په خت دې يروشلم شار ته لوړې او دې مړي دې پوره
يې خوشبودارې ميسالې او عاطر تايور کړل او دې شريعت دې حکم دې
مخې يې دې سبت په وريخ ارام وکه.

دې عيسی بيا روژواندي کيدل

(متي ۲۸: ۱-۱۰ او مرقوس ۱۶: ۱-۸ او يوحنا ۲۰: ۱-۱۰)

۲۴ ^۱ دې دوام په وريځ گائيز واختي شخې اغا تايور کړې

خوښبودارې ميسالې دې ځون سره وخاستلې او قبر ته لوړلې. ^۲ يغي

وليدل چې تيژه دې قبر دې خولې نه روتيليدلې شوي وه. ^۳ کله چې دې

ننه ويراغلې، بيا دې عيسی مسيح مړايي يې وولته پيدو نه که. ^۴ اغا ليا

حيروني ويلورې وې چې بيځيه دوه ساړي چې چرکاوينکې جومې يې

وغستې وې دې يغي په خو کې ودریدل. ^۵ شخې وډورې شولې او يغي

خپل سرينه ټيټ ونيول، بيا يغي ساړايي ورته وويل، ”توس ويلې ژواندي په

مړې شي غورځي؟“ ^۶ اغا دولته نشته، اغا روژواندائي شوائي دائي. خه چې

يغ درته په جليل کې ويلي وي، اغا دير په يود کې، ^۷ چې دې انسان

زيائي بايد گونانگورونې ته په لوس ویرکړل شي، په صليب و لاک کړايي

شي او په درمه وريځ و بيا روژواندائي شي.“ ^۸ بيا اغا شخې ته دې

عيسی خبرې ویر په يود شوې. ^۹ کله چې اغا په خټ دې قبر نه روغلي،

بيا يوولاس رسولون او نور ټول يې دې دغې پيشې نه خبر کړل. ^{۱۰} دا

شخې مريم مجدليه، يونا او دې يعقوب مور مريم وې او نورې شخې هه

چې دې يغي سره وې، رسولونې ته دا خبرې وکړې. ^{۱۱} خو دې يغي خبرې

رسولونې ته بې معنی شکاره شوې او په اغا يې يقين ونه که. ^{۱۲} خو

پطروس روچک شه او دې قبر خوته يې منډه کړه. کله چې وپرتيت شه او دې ننه يې وکاتل، بيا دې کفن نه وره يې ايخ هه ونه ليدل. بيا په دا شويې پيشې حيرون شه او خپل کير ته لوړ شه.

دې عماوس په ليار کې دې عيسی ليدل

(مرقوس ۱۶: ۱۲-۱۳)

١٢ په اغا وريخ دې عيسی دې ليارتلينکيې نه دوه کاسون دې عماوس په نوم يوه کلي ته چې دې يروشلم نه يوولاس کيلوميتره لرې دائي راون وي. ١٣ يغي دې يوه بل سره دې دغې ټولې پيشې په حق کې خبرې کړلې. ١٤ يغي ليا يوه دې بل سره خبرې او باحث که چې په خپله عيسی روغائي او دې يغي سره يوڅوئي شه. ١٥ دئ عيسی وليد، خو دې دئ سترگې داسې شوې لکه چې وټړلې شي او اغا يې ونه پيژونده. ١٦ عيسی اغا ته وويل، ”توس په ليار کې دې څه شي په حق کې يو دې بل سره باحث که؟“ اغا ودریدل او غمجن شکاره کيدل. ١٧ په دئ کې يو کاس چې کليوپاس نومیده دې يغ نه پشته وکړه، ”ايا ته په يروشلم کې گوشائي ميسوفر يې چې دې دغې نه خبر نه يې چې په تيرې خو وريخي کې ولته څه پيش شوي دي؟“ ١٨ عيسی پشته وکړه، ”څه شوي دي؟“ يغي ځاوب ویرکه، ”اغا څه چې دې عيسی ناصري سره وشول. اغا دې خدای او ټولې

خالکې په نظير کې په وینو او عمل دوا سره کې یو زوراور پیغمبر و. ^(۲۰) خو دې میژ مشرونې امامونې او واکمنونې اغا پیلاتوس ته وسپوره چې دې مارګ سازو ورته ویرکړل شي او اغا یې په صلیب لاک که. ^(۲۱) میژ ایله لارله چې هه دا سارائي و اسرائیلې ته خلوصین ویرکاوي. خو نن درمه وریځ دو چې دا کور شوائي دائي. ^(۲۲) په دا دې پوسه، دې میژ دې ډالې خو شخې میژ هیرون کړي. اغا نن گائیز واختي دې یغ قبر ته تللې وې، ^(۲۳) خو دې یغ مرائي یې پیدو نه که. اغا په شت روغلي او ویل یې چې په رویا کې یې فرشتې ولیدلې چې دئ ته یې ویل چې اغا ژواندائي دائي. ^(۲۴) بیا دې میژ یو خو کاسون قبر ته لوړل او خه چې یغې شخې ویلي وي اغا یې ولیدل، خو عیسی یې ونه لیده.

^(۲۵) عیسی یغې ته وویل، ”توس خومره ناپوئي یئ او دې پیغمبرونې دې وینو په منلې کې زړه نا زړه یئ. ^(۲۶) ایا دا ضروري نه وه چې مسیح دا کړاونه وویني او بیا دا خپل جلال ته وراسیږي؟“ ^(۲۷) بیا عیسی دې موسی دې تورات نه وخله دې ټولې پیغمبرونې تر لیکنې پرې چې دې خدای په کلام کې خپله دې یغ په حق کې لیکل شوي وي، اغا ته بیان کړل.

^(۲۸) کله چې دئ اغا کلي ته ویرنژدې شول چې ورته راون وي، بیا عیسی داسې وکړل چې کنه اغا نور هه مخکې شي. ^(۲۹) خو یغې ټینگور

وکه او ویې ویل، ”دې میژ سره پوتې شه، دې ځکه چې ورېځ په تیرېدو دو
 او لماشوم نژدې دائي.“ بیا عیسی کیر ته نناوت چې دې یغې سره پوتې
 شي. ^(۳۵) کله چې عیسی دې یغې سره دسترخوان ته کشینوست بیا مارئي
 یې روخاستله، شکر یې په ویوست، موته یې کړه او اغا ته یې ویرکړه. ^(۳۶)
 بیځیه دې یغې سترگې وغړیدلې او عیسی یې وپېژونده، خو اغا دې یغې
 دې نظیر نه پناه شه. ^(۳۷) یغې یوه بل ته وویل، ”کله چې په ليار کې اغا
 دې میژ سره خبرې کړلې او دې خدای کلام یې روته بیانوه، ایا دې میژ
 زړینه په جوش رونغلل؟“

^(۳۸) اغا په مخ روچک شول او په خت یروشلم ته لوړل. ولته یې ولیدل
 چې یوولاس رسولون او نور خالک سره روټول شوي وي ^(۳۹) او ویل یې چې
 عیسی په رشتیا روژواندائي شوائي او شمعون ته شکاره شوائي دائي. ^(۴۰) بیا
 په ليار کې چې څه شوي وي یغې دوې سارې شاگردونې اغا ته بیان کړل
 او ورته ویې ویل چې څرنګې یې عیسی دې مارئي موتاوولي په وخت کې
 وپېژونده.

عیسی خپل شاگردون ته ځون شکاره کاوي

(مرقوس ۱۶: ۱۴-۱۸ او یوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳ او د رسولانو عملونه

(۸: ۶-۱)

۴۶ یغې لیا دې دغې پېشې په حق کې خبرې کړلې چې بیځیه عیسیٰ
 دې یغې په میانځ کې ودریده او اغا ته یې وویل، ”په توس دا سالومتي
 وي.“ ۴۷ اغا ورخاطو شول او ساخت وډاریدل، دې ځکه گمون یې که
 چې دې مړي ارواخ ویني. ۴۸ خو عیسیٰ اغا ته وویل، ”ویلې دامره
 ورخاطو یی؟ دې توسې په زړینه کې ویلې داسې شکینه پیدو کيږي؟ ۴۹
 دې مو لوسینه او پشې ته وکسې او وکسې چې دا زه په خپله یمه. په مو
 لوس کشیژدئ بیا و پوښي شئ، دې ځکه چې ارواخ غوشه او اډیکې نه
 لري او لکه څرنګې چې توس یې وینئ، زه یې لارمه.“ ۵۰ کله چې یغ دا
 وویل، بیا خپل لوسینه او پشې یې اغا ته وشول. ۵۱ اغا دې ډیرې خواشولئ
 او حیرونتيې دې امله نه شول کړائي چې بیا هه په دا یقین وکو، بیا عیسیٰ
 دې یغې نه پشته وکړه، ”ایا دې توسې سره دولته دې خواړې دې پوره څه
 شته؟“ ۵۲ یغې ورته یوه ټوټه کباب شوائې کاب ویرکه، ۵۳ بیا اغا یې
 وخاست او دې یغې په مخکې یې وخوړ.

۴۴ بیا عیسیٰ اغا ته وویل، ”دا دې مو اغا خبرې دي چې کله زه دې
 توسې سره ومه او توس ته و مې ویل چې اغا څه چې دې موسیٰ په تورات،
 دې پیغمبرونې په لیکنې او دې زبور په کیتوب کې دې مو په حق کې
 لیکل شوي دي، باید رشتیا شي.“ ۴۵ بیا یې دې یغې ذهنینه روشانه کړل،
 ترڅو دې خدای په کلام پوښي شي ۴۶ او اغا ته یې وویل، ”په دغ رانګ

ليکل شوي دي چې مسيح بايد کړاوينه وويني او مړ شي او په درمه وريځ و بيا روژواندائي شي، ^(٤٧) او دې يغ په نوم و ټول قومينه ته دا پيغام وراساړل شي چې توبه وبوسي او خدائ و يې گونائينه وباخشي او شيري و يې دې يروشلم نه وي. ^(٤٨) توس دې دغ ټولې شايونې شائدون يئ. ^(٤٩) او کسئ، اغا څوک چې دې مو پلور يې وعده کړې دو، ديرلژمه. خو بايد تر يغې پره په دا شار کې پوتې شئ، ترڅو په توس بندې اسموني طاقت نازل شي.

اسمون ته دې عيسی خاتل

(مرقوس ١٦ : ١٩ - ٢٠ او د رسولانو عملونه ١ : ٩ - ١١)

^(٥٠) بيا عيسی اغا دې شار نه دې ورچانې تر بيت عنيا پره بوتلل، خپل لوسينه يې پورته کړل او اغا ته يې براکات ویرکه ^(٥١) او په داسې حال کې چې اغا ته يې براکات ویرکوه دې يغې نه گوشائي شه او اسمون ته پورته يوار شه. ^(٥٢) يغې ورته سجده وکړه او په ډيره خواشولي سره په خټ يروشلم ته روگوډ شول. ^(٥٣) يغې خپل ټول وخت په بيت المقدس کې خدائ ته په ثنا ويلې تير که.